
ગૂજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગૂજરાતી કૉપીરાઈટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૨૨૭૭૪ કિંમત

ગ્રંથનામ વિજેન્દ્ર-ગુણ-સ્તવ-૩૧૩

વર્ગિક ૫૩૪: ૪૧૭

પૂ. આ. શ્રીવિજયદાનસૂરીશ્વરજી જૈન ગ્રન્થમાલા

—: ગ્રન્થાંક-૨૦ :—

શ્રી

જિનેન્દ્ર-ગુણુ-સ્તવ-કર્ણિકા

[જૈન પાઠશાળાના પ્રાથમિક વિદ્યાર્થીઓ માટે
વિશેષ ઉપયોગી વસ્તુઓનો એક લઘુસંગ્રહ.]

શેઠ જીવતલાલ પ્રતાપસીનાં ધર્મપત્ની
સ્વ૦ જસુદ બહેનના પુણ્યાર્થે ભેટ.

—: પ્રકાશક :—

આ. શ્રી વિજયદાનસૂરીશ્વરજી જૈન ગ્રન્થમાલા
તરફથી માસ્તર હીરાલાલ રણછોડભાઈ
ગોપીપુરા — સુરત.

વીર સંવત્ ૨૪૬૭ : : : વિક્રમ સંવત્ ૧૯૯૭
ચોથી આવૃત્તિ] : : [નકલ ૧૫૦૦

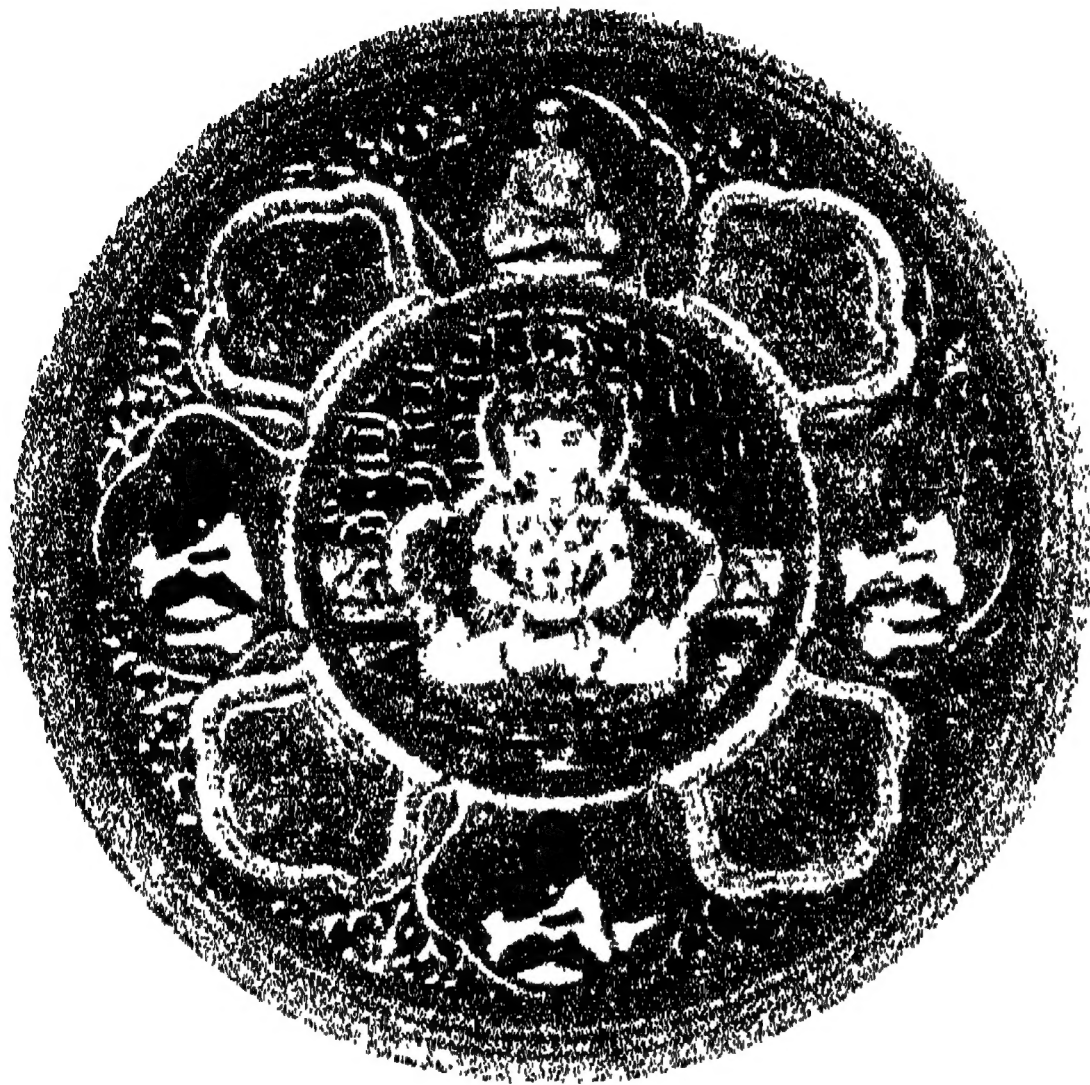
— પ્રાપ્તિસ્થાન : —
 શેઠ કવલલાલ પ્રતાપસી

C/O બુલીયન એક્સચેન્જ મુંબઈ.

—: શુદ્ધિપત્રક :—

પૃષ્ઠ.	પંક્તિ.	અશુદ્ધ.	શુદ્ધ.
૭૨	૨	આંખડીયાં	આખડીયાં
૧૧૭	૩	વૈરે	વૈર
૧૩૧	૧	પદા	પાદા
૧૪૬	૧૫	હોહોત્યા	પોહોત્યા

ધી વીરવિજય પ્રિન્ટીંગ પ્રેસમાં
 કેશવલાલ સાંકળચંદ શાહે છાપ્યું
 ઠે. સલાપસ ફોસ રોડ, —અમદાવાદ.

-:- श्री सिद्धचक्र यन्त्रम् -:-

अखिल सिद्ध सूरेश वायक,
साधु दर्शन सुप्रदः
पर ज्ञान पद यात्रि तप अ,
नमो नव पद जयकरे.

પ્રકાશકનું નિવેદન

પૂ. પરમ શાસનપ્રભાવક, વ્યાખ્યાનવાચસ્પતિ, આચાર્યદેવ શ્રીમદ્ વિજયરામચન્દ્રસૂરીશ્વરજી મહારાજના શિષ્યોની પ્રેરણાથી વિ. સં. ૧૯૯૫માં ભા. શુ. ૮ ના દિને અમદાવાદ-કાળુશાની પોળમાં સ્થપાયેલ “ શ્રી જ્ઞાનોદય જૈન પાઠશાળા ” એ આ પુસ્તિકાની પ્રથમાવૃત્તિ પ્રગટ કરેલી. તે ખલાસ થઈ અને માગણી ચાલુ રહી એટલે બીજી-ત્રીજી આવૃત્તિ રૂપે આ ગ્રન્થમાલા દ્વારા સુધારા-વધારા સાથે ત્રણ હજાર નકલો વિ. સં. ૧૯૯૬ માં છપાવાઈ. તેય ખલાસ થઈ અને માગણી ચાલુ જ રહી એટલે આ ચોથી આવૃત્તિ છપાવી પ્રગટ કરવામાં આવી છે. આ આવૃત્તિમાં પણ શ્રી પુણ્યપ્રકાશનું સ્તવન આદિ ઉપયોગી વસ્તુઓ ઉમેરી આ પુસ્તિકાને વધુ ઉપયોગી બનાવવા પ્રયત્ન કર્યો છે. શુદ્ધિ માટે શક્ય કાળજી રાખવા છતાં પ્રમાદથી, મુદ્રણદોષથી કે દ્રષ્ટિદોષથી કાંઈ અશુદ્ધિ રહી જવા પામી હોય તો તે બદલ ‘ મિચ્છામિ દુક્કં ’ જાહેર કરીએ છીએ અને તે અમને જણાવવાની સુચ્છા પ્રતિ વિનંતિ કરી વિરમીએ છીએ.

બેન જનસુદનો દૂક પરિચય

શેઠ જીવતલાલ પ્રતાપસીએ પોતાનાં સ્વં
ધર્મપત્ની બેન શકરી ઉદે જનસુદના પુણ્યાર્થે આ
પુસ્તિકાની સં. ૧૯૯૬ માં છપાવેલી ૨૦૦૦ નકલો
ખલાસ થઈ જવાથી અને માગણી ચાલુ હોવાથી,
આ ૧૫૦૦ નકલો છપાવરાતી છે. આથી અત્રે
સ્વં બેન જનસુદનો પરિચય આપવામાં આવે છે.
સં. ૧૯૬૭ ના મહા મહિનામાં રાધનપુર ખાતે
મણિયાર કુટુંબમાં બેન જનસુદનો જન્મ થયેલો. તેમની
ત્રણેક વર્ષની વયે તેમના માતા પુલીબાઈ અને ત્યાર પછી
ફટલાક વર્ષે તેમના પિતાશ્રી પ્રભુલાલ પણ મૃત્યુ પામતાં,
બેન જનસુદને તેમની મોટી માએ ઉછેર્યા. તેમનાં
મોટી મા ધાર્મિક સંસ્કારો અને પવિત્ર આચારોવાળાં
હોઈને, બેન જનસુદે પણ બાલ્યવયમાં જ તપશ્ચર્યા
શરૂ કરી. શ્રી નવપદજીની ઓળી અને બીજ, પાંચમ
આદિની આરાધના બેન જનસુદે કરી હતી. સં. ૧૯૮૨

માં તેમનું ગ્રાધનપુરના સુવિખ્યાત ધર્મપ્રેમી શેઠ
 જીવતલાલ પ્રતાપસીની સાથે લગ્ન થયું.
 સં. ૧૯૮૫ માં શેઠ જીવાભાઈએ શ્રી સિદ્ધગિરિજી
 મહાતીર્થનો સંઘ કાઢતાં, બેન જસુદે પણુ છ રી પાળીને
 યાત્રા કરી. તે પછીથી બેન જસુદે ધણું જ અશક્ત
 બની ગયાં હતાં અને તેમના જીવન વિષે પણુ સન્દેહ
 ઉપજ્યો હતો : પરંતુ પોતાના કર્મની પ્રબલતાથી
 તેઓ જીવી ગયાં. આ જાતિનો અનુભવ થવાથી તેમની
 આત્મકલ્યાણની વૃત્તિ સતેજ બની અને એથી થોડા
 સમય બાદ અન્ધેરીમાં શ્રી ઉપધાન તપની તેમણે
 આરાધના કરી તથા પૂ. સકલાગમરહસ્યવેદી, પરમ
 ગીતાર્થ, સ્વ. આચાર્યદેવ શ્રીમદ્ વિજયદાનસૂરીશ્વરજી
 મહારાજ, પૂ. સિદ્ધાન્તમહોદધિ, આચાર્યદેવ શ્રીમદ્
 વિજયપ્રેમસૂરીશ્વરજી મહારાજ અને પૂ. પરમ
 શાસનપ્રભાવક, વ્યાખ્યાનવાચસ્પતિ, આચાર્યદેવ શ્રીમદ્
 વિજયરામચન્દ્રસૂરીશ્વરજી મહારાજની પરમ પવિત્ર
 નિશ્રામાં માળ પહેરી. ખૂબી તો એ હતી કે-તેમનો
 પ્રથમ પુત્ર માત્ર છ મહિનાની જ ઉંમરનો હતો, છતાં

પોતે શ્રી ઉપધાન તપમાં જોડાયાં હતાં. જેન જામુદ્ધનું દૈનિક જીવન પણ ધાર્મિક આચારોથી પરિપૂર્ણ હતું. શ્રી જિનપૂજા આદિ જોન મહિલાને ઉચિત કાર્યો કરવામાં તેઓ દત્તચિત્ત રહેતાં અને રોજ ચૌદ નિયમો ધારતાં. સં. ૧૯૯૪ માં તેમણે બાર વ્રત ઉચ્ચર્યાં અને ત્યારથી તેઓ રોજ એક વિગયનો ત્યાગ કરતાં હતાં. તેઓમાં સાદાર્થ અને નમ્રતા આદિ કેટલાક એવા ગુણો હતા, કે જે કોઈનું પણ ધ્યાન ખેંચ્યા વિના રહેતા નહિ. તા. ૧૮-૨-૪૦ ના રોજ તેમનું અવસાન થયું, તે પહેલાં તેમણે લાંબો સમય માંદગી ભોગવી : પણ એ માંદગીના કાળમાં તેમની સમાધિશીલતા જોનારને માન ઉપજાવે તેવી હતી. મરતાં પહેલાં તેમણે પોતાના મરણ નિમિત્તે કલેશ કરી કર્મજન્મના ભાગી નહિ થવાની ભારપૂર્વક ભલામણ કરી હતી. અન્તિમ સમયમાં પણ તેઓ દેવદર્શન, ગુરુદર્શન અને ધર્મ-શ્રવણ આદિનો સુંદર યોગ પામી શક્યાં. શાસનદેવ તેમના આત્માને ચિર શાન્તિ બક્ષો, એજ અભિલાષા.

શ્રી: હવનજ્ઞાન પરતાપસીના ધર્મપત્નિ

સ્વર્ગસ્થ જાગૃદગ્રાહેન (શિક્ષીગ્રાહેન)

—: વિષયાનુક્રમ :—

વિષય.

પૃષ્ઠ.

વિભાગ પહેલો.

પ્રભુ સન્મુખ બોલવાના પ્રાસ્તાવિક શ્લોકો. ૨-૬

વિભાગ બીજો.

શ્રીજિનપૂજનની સાત શુદ્ધિ તથા તેની સમજૂતી. ૭

શ્રી જિનમંદિર પ્રવેશ વિધિ. ... ૧૦

શ્રી અષ્ટપ્રકારી પૂજનો ક્રમ. ... ૧૧

જલપૂજનની સમજૂતી તથા દુહા. ... ૧૧-૧૨

ચંદનપૂજનની સમજૂતી તથા દુહો. ... ૧૩

નવ અંગ પૂજના તથા પુષ્પાદિ પૂજના દુહા. ૧૪-૧૮

વિભાગ ત્રીજો-ચૈત્યવંદનો તથા તેનો વિધિ.

ચૈત્યવંદન વિધિ. ... ૧૬

આદિદેવ અલવેસર. ... ૨૦

જય ! જય ! નાલિનરિંદ નંદ. ... ૨૧

શાન્તિ જિનેસર સોલમા. ... ૨૧

જય ! જય ! શાન્તિ જિણુંદ દેવ....	...	૨૨
નેમિનાથ બાવીસમા.	૨૨
આશ પૂરે પ્રભુ પાસજી.	૨૩
જય ચિન્તામણિ પાર્શ્વનાથ.	૨૩
સિક્કારથ સુત વંદીયે.	૨૪
શ્રી સિક્કાર્ય નૃપ કુલતિલો.	૨૪
તૂજ મુરતિને નીરખવા.	૨૪
પરમેસર પરમાતમા.	૨૫
જય જય શ્રી જિનરાજ આજ.	૨૫
બાર ગુણ અરિહંત દેવ.	૨૬
[શ્રી સીમંધર સ્વામીના દુહા. ૪]	...	૨૭
શ્રી સીમંધર વીતરાગ.	૨૭
શ્રી સીમંધર જગધણી.	૨૮
[શ્રી સિક્કાચલજીના દુહા. ૭]	...	૨૮
શ્રી શત્રુંજય સિક્કક્ષેત્ર.	૨૯
વિમલકેવલજ્ઞાનકમલાકલિતત્રિભુવનહિતકરં.	૩૦
એહ ગિરિ ઉપર આદિ દેવ. [રાયણ પગલાનું.]		૩૧
શ્રી શત્રુંજય મહાત્મ્યની. [પુંડરીક સ્વામીનું.]		૩૧

આદીશ્વર જિનરાયનો. [પુંડરીક સ્વામીનું.] ...	૩૧
જો ધુરિ સિરિ અરિહંત મૂલ. [સિદ્ધચક્રનું.]	૩૨
બાર પર્વદા આગલે. [જ્ઞાનપંચમીનું.] ...	૩૨
મહા સુદિ આઠમને દિને. [અષ્ટમીનું.] ...	૩૩
શાસનનાયક વીરજી. [એકાદશીનું.] ...	૩૪
સુખદાયી શ્રી આદિનાથ. [પંચતીર્થનું.] ...	૩૫
પહેલે પદ અરિહંત નમું. [વીશ સ્થાનકનું.]...	૩૬
વિભાગ ચોથો પ્રાચીન સ્તવનો તથા પદો.	

ઋષભદેવ હિતકારી ...	૩૭
ઋષભ જિણુંદા ઋષભ જિણુંદા ...	૩૯
પ્રીતલડી બંધાણી રે ...	૪૦
સંભવ જિનવર વિનતિ ...	૪૧
પ્રભુ તેરે નયનકી હું બલિહારી ...	૪૨
સુમતિનાથ સાચા હો ...	૪૪
ધડી ધડી સાંભરે સાંઠ સલૂણા ...	૪૫
ઐસેં સામી સુપાર્શ્વસેં દિલ લગા ...	૪૬
શ્રી ચન્દ્રપ્રભ જિનરાજ રાજે ...	૪૭
મેં કીનો નહિ તો બિન ઓરથું રાગ. ...	૪૯

શીતલ જિન મોહિ પ્યારા	૫૦
તુમે બહુમિત્રી રે સાહિબા	૫૧
સ્વામી તુમે કાંઈ કામણુ કાધું	૫૨
સેવો ભવિયાં વિમલ જિનેસર	૫૪
ચાન અનંતુ તાહરે રે	૫૫
હારે મારે ધર્મ જિણુંદશું લાગી પૂરણુ પ્રીતજો...			૫૬
મારો મુજરો લ્યોને રાજ	૫૮
ક્ષણુ ક્ષણુ સાંભળો શાંતિ સલૂણુ	૫૯
સુણો શાન્તિ જિણુંદ સોભાગી	૬૧
શાન્તિ જિણુંદ મહારાજ	૬૩
ધન દિન વેળા ધન ધડી તેહ	૬૪
તુમ્હ રહો રે પ્રીતમ પાય પરીયાં.		...	૬૬
અરનાથકું સદા મેરી વંદના.	૬૭
કૌન રમે ચિત્ત કૌન રમે.	૬૮
મુનિસુવત કાજો મયા રે.	૬૯
પરમ રૂપ નિરંજન, જનમન રંજણો લલના.			૭૦
રહો રહો રે યાદવ દો ધડીયાં.	૭૧
રાતાં જોવા ફૂલડાં ને શામળ જોવો રંગ	૭૩

મેરે સાહિબ તુમહિ હો.	૭૪
જય ! જય ! જય ! જય ! પાસ નિહુંદ.	૭૫
અબ મોહે ઐસી આય બની.	૭૬
શ્રી ચિન્તામણિ પાર્શ્વજી.	૭૭
પરમાતમ પરમેશ્વર.	૮૦
ચિત્ત સમરી શારદ માય રે.	૮૧
ગિરુઆરે ગુરુ તુમતણા.	૮૨
સાહિબ ખ્યાયા મન મોહના.	૮૩
સિદ્ધારથના રે નંદન વિનવું.	૮૪
જગપતિ તું તો દેવાધિદેવ.	૮૫
વંદો વીર જિનેશ્વર રાયા.	૮૬
પુખ્ખલવર્ષ વિજયે જયો રે.	૮૭
તારી મૂરતિએ મન મોહું રે.	૮૮
સુણો ચંદાજી સીમંધર પરમાતમ પાસે જાજો.	૮૯
સિદ્ધાચલગિરિ બેટચા રે.	૯૧
વિમલાચલ નિતુ વંદીએ.	૯૨
સિદ્ધાચલનો વાસી પ્યારો.	૯૨
શ્રી રે સિદ્ધાચલ બેટવા.	૯૩

મારું મન મોહું રે.	૬૪
વિવેકી વિમલાચલ વસીએ.	૬૫
વિમલાચલ વિમલા પાણી.	૬૭
સિદ્ધાચલ ગુણ ગેહ.	૬૮
નીલુડી રાયાણુ તરતજે સુણુસુંદરી....	૬૯
એક દિન પુંડરીક ગણધર રે લાલ...	૧૦૧
સકલ સુરાસુરવંદ નમીજે	૧૦૨
મનમાં આવજો રે નાય... ..	૧૦૪
પ્રભુ તેરો મોહન હે મુખ મટકો ...	૧૦૫

વિભાગ-પાંચમો નાનાં સ્તવનો તથા પદો.

પ્રભુ મેરે અમ્હસી આય બની.	૧૦૭
મેરે પ્રભુસું પ્રગટયો પૂરન રાગ.	૧૦૮
કયું કર ભક્તિ કરં પ્રભુ તેરી.	૧૦૯
તો બિનુ ઓર ન જાયું બિનંદરાય.	૧૦૯
બિન! તેરે ચરન સરન ગ્રહું.	૧૧૦
ઋષભજિણુંદા ઋષભજિણુંદા.	૧૧૧
પસારી કર લીજે ધ્વજિરસ ભગવાન.	૧૧૧
ગુહારે શિર રાજત અજબ જટા.	૧૧૨

સંભવ જિન નયન મિલ્યો હો. ૧૧૩
જિનંદ પદ ક્યું બીસરો રે સુચાની. ૧૧૪
આજ સફલ દિન મુજ તણો. ૧૧૫
મુજ મન પંકજ ભમરલે. ૧૧૫
સખિ હે યા ગતિ કૌન હે તોરી. ૧૧૬
દેખતહિ ચિત ચોર લીયો હે. ૧૧૬
દેખો માધા! અજખ રૂપ જિનજીકા. ૧૧૭
બેટે બેટે સલૂને પ્રભુ અંતરીક બેટે. ૧૧૮
સુખદાર્ઘ રે સુખદાર્ઘ રે દાદો પાસજી સુખદાર્ઘ. ૧૧૮
વામાનંદન જગદાનંદન. ૧૧૯
શ્રી શંખેશ્વર પાસ જિનંદકા. ૧૨૦
મેરી બૈયાં તો પકર શંખેશ શ્યામ. ૧૨૧
ત્રિશલાદે ગોદ ખીલાવે છે. ૧૨૧
વિમલગિરિ ક્યું ન ભયે હમ મોર. ૧૨૨
વિમલગિરિ વિમલતા સમરીયે. ૧૨૩
આજ આનંદ ભયો પ્રભુકા દર્શન લલો. ૧૨૩
ચાનાદિક ગુણુ તેરો અનંત અપાર અનેરો. ૧૨૪

વિભાગ-છઠ્ઠો સ્તુતિઓ.

આદિ જિનવર રાયા.	૧૨૫
નૌમ્યાદીશં કર્મોન્મુક્તમ્...	૧૨૫
દણ્ડર્હન શાન્તિઃ શાન્તિમ્.	૧૨૫
શાન્તિ સુહંકર સાહિબો.	૧૨૬
સુર અસુર વંદિત પાયપંકજ.	૧૨૭
નેમિ નાથ વન્દે બાહમ્.	૧૨૭
શંખેશ્વર પાસજી પૂજ્યો.	૧૨૭
પાશ્વો નાથો જીયાનિત્યં.	૧૨૮
શાસનનાયક વીરજી ઓ.	૧૨૯
વીર દેવ નિત્યં વન્દે.	૧૩૦
સિદ્ધચક્ર વર સેવા કીજે.	૧૩૧
સિદ્ધચક્ર નમી પૂજી યુષ્ણિયે.	૧૩૧
સિદ્ધચક્ર આરાધો સાધો વંછિત કાજ.	૧૩૧
અરિહંત નમો વળી સિદ્ધ નમો.	૧૩૨
સીમંધર સ્વામી કેવલા.	૧૩૩
શ્રી સીમંધર જિનવર, સુખકર સાહિબ દેવ...	૧૩૩
મહાવિદેહક્ષેત્રે સીમંધર સ્વામી.	૧૩૩

શત્રુજય મંડળુ ઋષણુ નિચુંદ દયાલ.	...	૧૩૪
શ્રી શત્રુજયે આદિ નિન આવ્યા....	...	૧૩૫
પુંડરીક ગણધર પાય પ્રણુમીને.	...	૧૩૫
ઉઠી સવેરા સામાયિક લીધું.	...	૧૩૬
સોવન વાટી ફૂલડે છાઈ.	...	૧૩૮

વિભાગ-સાતમે સજ્જાયો તથા પદો.

શીયલ સમું વ્રત કે નહિ.	...	૧૪૦
ઉચ્ચા મંદિર માળીયા.	...	૧૪૧
આપ સ્વભાવમાં રે.	...	૧૪૩
પરિગ્રહ ભાર ભર્યા પ્રાણી.	...	૧૪૪
બીજી અશરણુ ભાવના....	...	૧૪૫
પાંચમી ભાવના ભાવીયે રે.	...	૧૪૭
બોલો બોલો રે શાલિભદ્ર દો વરીયાં.	...	૧૪૯
સગું તારું કેણુ સાચું રે સંસારિયામાં.	...	૧૫૦
કહાં કહે મંદિર કહાં કહે દમરા.	...	૧૫૦
નિહિ લાગી રહ્યો પરભાવમે.	...	૧૫૨
પ્રભુ મેરે તું સખ વાતે પૂરા.	...	૧૫૩
બજન બિનુ જીવિત જેસે પ્રેત.	...	૧૫૩

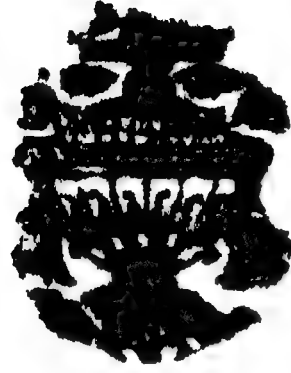
જન્મ લગ આવે નહિ મન ઠામ. ૧૫૪
જૈન કહો કયું હોવે પરમગુરુ. ૧૫૫
સાંઈશું દિલ્લગા પ્રાની. ૧૫૭

વિભાગ-આઠમો.

સ્નાત્રપૂજા-વિધિ. ૧૫૮
સ્નાત્રપૂજા. ૧૬૦ થી ૧૭૨
લૂણ ઉતારણું....	... ૧૭૩
આરતી. ૧૭૪
મંગલ દીવો. ૧૭૫
પ્રભાતે સ્મરણ કરવા યોગ્ય સ્તુતિ-છંદ વિગેરે...	૧૭૫
સોલ સતીઓની સ્તુતિ....	... ૧૭૬
શીલવંત મહાપુરૂષોનું સ્મરણ. ૧૭૬
શ્રી ગૌતમ સ્વામીનો છંદ. ૧૭૬
પ્રતિક્રમણ કર્યા પછી ભાવવાની ભાવના. ...	૧૭૮
શ્રી પુણ્યપ્રકાશનું સ્તવન. ...	૧૭૯ થી ૧૮૪
શ્રી સિદ્ધાચલના એકવીસ ખમાસમણના દુહા. ૧૮૫	

શ્રીચિન્તામણિપાર્શ્વનાથાય નમઃ

શ્રીજિનેન્દ્ર-ગુણુ-સ્તવ-કથિર્કા

વિભાગ-પહેલો.

પ્રભુસન્મુખ યોલવાના

પ્રાસ્તાવિક શ્લોકો.

२

पूर्णानन्दभयं महोदयभयं, कैवल्यत्रिदृङ्मयम्,
इपातीतभयं स्वइपरमणुं, स्वात्माविष्ठीश्रीमयम् ।
ज्ञानोद्योतभयं कृपारसभयं, स्याद्वाहविद्यालयम्,
श्रीसिद्धायलतीर्थराजमनिशं, वन्देऽहमादीश्वरम् ॥१॥

नेत्रानन्दकरी लवोदधितरी, श्रेयस्तरोर्मैजरी,
श्रीमङ्गर्ममहानरेन्द्रनगरी, व्यापदलताधूमरी ।
हर्षोत्कर्षशुभप्रभावलहरी, रागद्विषां जित्वरी,
भूर्तिः श्रीजिनपुंगवस्य लवतु, श्रेयस्करी देहिनाम् ॥२॥

पातालं कलयन् धरां धवलयन्नाकाशमापूरयन्,
द्विद्वयकं कृमयन् सुरासुरनरश्रेणीं च विस्मापयन् ।
अह्मांडं सुषुवन् जलानि जलधेः, इन्द्रच्छलाह्नोलयन्,
श्रीचिन्तामणिपार्श्वसंलवयशो—हंसश्चिरं राजते ॥३॥

૩

શ્રીમદ્ગૂર્જરદેશભૂષણમણિ, સર્વજ્ઞતાધારકમ્,
મિથ્યાજ્ઞાનતમઃપલાયનવિધાવુદ્યત્પ્રભં તાયિનમ્ ।
પાર્શ્વસ્થાયુકપાર્શ્વયક્ષપતિના, સંસેવ્યપાર્શ્વદ્વયમ્,
શ્રીશંખેશ્વરપાર્શ્વનાથમહામાનન્દેન વન્દે સદા ॥૪॥

દિટ્ઠે તુહ મુહ-કમલે, તિન્નિ વિ નદ્દાર્ધં નિરવસેસાધં ।
દારિદ્ર્યં દોહગ્ગં, જન્મંતરસંચિયં પાવં ॥૫॥

જન્મવાનસ્મિ ધન્યોઽસ્મિ, કૃતકૃત્યોઽસ્મિ યન્મુહુઃ ।
જાતોઽસ્મિ ત્વદ્ગુણગ્રામ-રામણીયકલમ્પટઃ ॥૬॥

ધન્યોઽહં કૃતપુણ્યોઽહં, નિસ્તીર્ણોઽહં ભવાર્ણવાત્ ।
અનાદિભવકાન્તારે, દાપ્તો યેન શ્રુતો મયા ॥૭॥

અઘાભવત્ સફલતા નયનદ્વયસ્ય,
દેવ ! ત્વદીયચરણામ્બુજવીક્ષણેન ।
અઘ ત્રિલોકતિલક ! પ્રતિભાસતે મે,
સંસારવારિધિરયં ચુલુકપ્રમાણુઃ ॥૮॥

૪

અઘ મે સફલં જન્મ, અઘ મે સફલા ક્રિયા ।
અઘ મે સફલં ગાત્રં, જિનેન્દ્ર ! તવ દર્શનાત્ ॥૯૮॥

❧

જિને ભક્તિર્જિને ભક્તિ-ર્જિને ભક્તિર્દિને દિને ।
સદા મેડસ્તુ સદા મેડસ્તુ, સદા મેડસ્તુ ભવે ભવે ॥૯૯॥

❧

તુભ્યં નમસ્ત્રિભુવનાર્તિહરાય નાથ ।
તુભ્યં નમઃ ક્ષિતિતલામલભૂષણાય ।
તુભ્યં નમસ્ત્રિજગતઃ પરમેશ્વરાય,
તુભ્યં નમો જિન ! ભવોદધિશોષણાય ॥૧૦૦॥

❧

પ્રશમરસનિમગ્નં દષ્ટિયુગ્મં પ્રસન્નમ્,
વદનકમલમંકઃ કામિનીસંગશૂન્યઃ ।
કરયુગમપિ યત્તે શસ્ત્રસંગંધવંધ્યમ્,
તદસિ જગતિ દેવો વીતરાગસ્ત્વમેવ ॥૧૦૧॥

❧

નમો દુર્વારરાગાદિ-વૈરિવારનિવારિણે ।
અર્હતે યોગિનાથાય, મહાવીરાય તાયિને ॥૧૦૨॥

૫

કસ્યાણુપાદપારામં, શ્રુતગંગાહિમાચલમ્ ।
વિશ્વામ્ભોજરવિં દેવં, વન્દે શ્રીચાતનંદનમ્ ॥૧૪॥

❧

દર્શનં દેવદેવસ્ય, દર્શનં પાપનાશનમ્ ।
દર્શનં સ્વર્ગસોપાનં, દર્શનં મોક્ષસાધનમ્ ॥૧૫॥

❧

દેવોડનેકભવાર્જિતોર્જિતમહા-પાપપ્રદીપાનિલો,
દેવઃ સિદ્ધિવધૂવિશાલહૃદયા-લંકારહારોપમઃ ।
દેવોડ્ઞટાદશદોષસિંધુરધટા-નિર્ભેદપંચાનનો,
ભવ્યાનાં વિદધાતુ વાંછિતફલં, શ્રીવીતરાગો જિનઃ ॥૧૬॥

❧

મંગલં ભગવાન્ વીરો, મંગલં ગૌતમઃ પ્રભુઃ ।
મંગલં સ્થૂલભદ્રાઘાઃ, જૈનો ધર્મોડસ્તુ મંગલમ્ ॥૧૭॥

❧

સકલ કર્મ વારી, મોક્ષ-માર્ગાધિકારી,
ત્રિભુવન ઉપગારી, કેવલજ્ઞાન ધારી;
ભવિજન નિત્ય સેવો, દેવ એ ભક્તિ ભાવે,
એહિજ જિન ભજંતા, સર્વ સંપત્તિ આવે, ૧૮

પ્રભુ દર્શન સુખ સંપદા, પ્રભુ દર્શન નવનિદ્ધ;
 પ્રભુ દર્શનથી પામીયે, સકલ પદારથ સિદ્ધ. ૧૯
 ભાવે જિનવર પૂજીયે, ભાવે દીજે દાન;
 ભાવે ભાવના ભાવીયે, ભાવે કેવલ જ્ઞાન. ૨૦
 જીવડા જિનવર પૂજીયે, પૂજનાં ફળ હોય;
 રાજા નમે પ્રજા નમે, આણુ ન લોપે કાચ. ૨૧
 ફૂલડાં કેરા બાગમાં, બેઠા શ્રી જિનરાજ;
 જેમ તારામાં ચંદ્રમા, તેમ શોભે મહારાજ. ૨૨
 ત્રિભુવન નાયક તું ધણી, મહા મ્હોટો મહારાજ;
 મ્હોટે પુણ્યે પામીયો, તુમ દરિશન હું આજ. ૨૩
 આજ મનોરથ સવિ ફળ્યા, પ્રગટ્યા પુણ્ય કલ્લોલ;
 પાપ કરમ દૂરે ટળ્યાં, નાહાં દુઃખ દંદોલ. ૨૪
 પંચમ કાળે પામવો, દુર્લભ પ્રભુ દેદાર;
 તો પણ તહારા નામનો, છે મ્હોટો આધાર. ૨૫

પહેલો વિભાગ સમાપ્ત

વિભાગ-ખીન્ને.

અનન્ત-ઉપકારી શ્રી જિનેશ્વરદેવોની
અષ્ટપ્રકારી પૂજા કરવાનો ક્રમ તથા
તે પૂજા કરતાં યોલવાના દુહા વિગેરે.

શ્રી જિનપૂજાની સાત શુદ્ધિ.

શ્રાવકોએ હંમેશા શ્રી જિનેશ્વર દેવોની દ્રવ્યથી
અને ભાવથી-એમ ઉભય પ્રકારે પૂજા કરવી જોઈએ.
અષ્ટપ્રકારી પૂજા એ દ્રવ્ય પૂજા છે અને તેના
કરનારે સાત પ્રકારની શુદ્ધિ જાળવવામાં ઉપયોગ-
વાળા બનવું જોઈએ. એને માટે ચોસઠ પ્રકારી
પૂજામાં કહ્યું છે કે:-

‘સાતે શુદ્ધિ સમાચરી રે, પૂજશું અમે રંગે લાલ’

આ સાત શુદ્ધિનાં નામો નીચે મુજબ છે:-

અંગ^૧ વસન^૨ મન^૩ ભૂમિકા^૪, પૂજા^૫ પગરણુ સાર;

ન્યાયદ્રવ્ય^૬ વિધિ^૭શુદ્ધતા, શુદ્ધિ સાત પ્રકાર. ૧

૧. અંગશુદ્ધિ—શરીર બરાબર શુદ્ધ થઈ રહે એટલા માપસર જળથી સ્નાન કરીને કારા રૂમાલથી શરીરને બરાબર લૂંછવું તથા નહાવાનું પાણી ઢાળતાં જીવ જંતુની વિરાધના ન થાય એ ધ્યાનમાં રાખવું.

૨. વસ્ત્રશુદ્ધિ—પૂજા માટે પુરૂષોએ એ વસ્ત્ર અને સ્ત્રીઓએ ત્રણ વસ્ત્ર તથા રૂમાલ રાખવો. પુરૂષોએ મુખકાશ માટે રૂમાલ રાખવાનો નથી તથા ગંજીફરાક વિગેરે પૂજા કરતી વખતે પહેરી શકાય નહિ. પૂજા માટેનાં વસ્ત્રો સફેદ, ફાટ્યા કે બળ્યા વગરનાં તથા સાંધ્યા વિનાનાં રાખવાં. એ વસ્ત્રો રેશમી હોય તો પણ તે હંમેશા ધોવાં જોઈએ તથા સુગંધી પદાર્થોથી વાસિત કરવાં જોઈએ તથા બીજા કોઈ પણ કામમાં વાપરવાં જોઈએ નહિ. પૂજાનાં કપડાં પહેરીને વગર નહાવેલાને કે અશુદ્ધ વસ્ત્રવાળાને અડવું નહિ.

૩. મનશુદ્ધિ—જેમ બને તેમ મનને પૂજ્ઞમાં સ્થિર કરવું તથા બીજું બધું તે વખતે ભૂલી જવું.

૪. ભૂમિશુદ્ધિ—દેરાસરમાં કાળે બરાબર લીધે છે કે કેમ તે જોવું. પૂજ્ઞનાં ઉપકરણો લેવા મૂકવાની જગ્યા પણ જેમ બને તેમ શુદ્ધ રાખવી.

૫. ઉપકરણશુદ્ધિ—પૂજ્ઞમાં જોઈતાં ઉપકરણો કેસર, સુખડ, પુષ્પ, ધૂપ, અગરબત્તી, દીપક, ચોખા, ફળ, નૈવેદ્ય વિગેરે જેમ બને તેમ ઉંચી જાતિનાં પોતાના ઘરનાં લાવવાં. કળશ, ધૂપધાણું, ફાનસ, અંગલૂંછણું વિગેરે સાધનો ખૂબ ઉજળાં ચકચકાટ રાખવાં. જેમ ઉપકરણની શુદ્ધિ વધારે, તેમ આર્દ્રાદ વધારે આવશે અને ભાવની વૃદ્ધિ પણ વધારે થશે.

૬. દ્રવ્યશુદ્ધિ—જિનપૂજ્ઞ આદિ શુભ કાર્યમાં વપરાતું દ્રવ્ય જે ન્યાયથી ઉપાર્જન કરેલું હોય, તે તે શુદ્ધ દ્રવ્યદ્વારા ભાવની બહુજ વૃદ્ધિ થાય છે.

૭. વિધિશુદ્ધિ—સ્નાન કરીને શુદ્ધ ઉજળાં વસ્ત્ર પહેરી, પૂજ્ઞનાં ઉપકરણો લઈ, શુભ ભાવના ભાવતા

જિનમંદિરે જવું. રસ્તામાં કાઈ અશુદ્ધ વસ્તુનો સ્પર્શ
ન થઈ જાય એ ધ્યાનમાં રાખવું.

શ્રી જિનમંદિરમાં પ્રવેશ.

દેરાસરમાં પેસતાં પ્રથમ ‘નિસીહિ’ કહેવી.
છેટથી પ્રભુનું મુખ જોતાં ભક્તિપૂર્વક બે હાથ ભેગા
કરી મસ્તકે લગાડી ‘નમો જિણાણું’ બોલવું.
જ્યાં પ્રદક્ષિણા ફરી શકાય ત્યાં ત્રણ પ્રદક્ષિણા દેવી.
પ્રદક્ષિણા ફરતાં અને ફર્યા પછી દેરાસરમાંથી આ-
શાતના ટાળવા બનતું કરવું. પછી મૂળનાયક સન્મુ-
ખ જઈ સ્તુતિના શ્લોકો બોલવા. પુરૂષોએ જમણી
બાજુ અને સ્ત્રીઓએ ડાબી બાજુએ ઉભા રહેવું. સ્તુતિ
બોલતી વખતે પોતાનું અર્ધું અંગ નમાવવું.

પૂજન કરનારે પોતાના કપાલમાં, ગળે, છાતીએ
અને નાભિએ—એમ ચાર તિલક કરવાં. પછી બીજી
વખત ‘નિસીહિ’ કહી દ્રવ્યપૂજનમાં જોડાવું.

શ્રી અષ્ટપ્રકારી પૂજનો ક્રમ.

અષ્ટપ્રકારી પૂજા એટલે આઠ પ્રકારોથી શ્રી જિનેશ્વરદેવની પૂજા કરવી. એ આઠ પ્રકારોમાં પહેલા ત્રણ પ્રકારની પૂજાને અંગપૂજા કહેવાય છે, જ્યારે બાકીના પાંચ પ્રકારોની પૂજાને અગ્રપૂજા કહેવાય છે. પહેલી ત્રણ પૂજા પ્રભુના અંગને સ્પર્શ કરીને કરવાની હોવાથી તેને ‘અંગપૂજા’ કહેવાય છે અને બીજી પાંચ પૂજા પ્રભુની આગળ-સન્મુખ રહીને કરવાની હોવાથી ‘અગ્રપૂજા’ કહેવાય છે.

જેને શરીરમાંથી રસો ઝરતી હોય તેણે અંગપૂજા પોતાનાં ચંદન-પુષ્પ આદિથી બીજા પાસે કરાવી, અગ્રપૂજા તથા ભાવપૂજા પોતે કરવી.

૧. જલપૂજા—પ્રથમ નિર્માલ્ય ઉતારી પ્રભુનું અંગ ન ઘસાય તેમ બહુ પોચા હાથે વાળાફૂંચીથી કેસર દૂર કરી પંચામૃતથી [દૂધ, દહીં, સાકર, ઘી અને પાણી ભેગાં કરીને] શ્રી જિનપ્રતિમા આદિને ન્હવણુ કરી ચોખ્ખા પાણીથી ન્હવણુ કરવું. ત્રણ અંગલૂંછણાં પોતાના હાથેજ બહુમાનપૂર્વક બરાબર કરવાં.

જલપૂજના દુહા.

જલપૂજા જુગતે કરો, મેલ અનાદિ વિનાશ;
જલપૂજા ફલ મુજ હજો, માગો એમ પ્રભુ પાસ. ૧

જ્ઞાન-કલશ ભરી આતમા, સમતારસ ભરપૂર;
શ્રી જિનને નવરાવતાં, કર્મ હોયે ચકચૂર. ૨

મેરૂશિખર નવરાવે હો સુરપતિ-મેરૂશિખર૦
જન્મકાળ જિનવરજીકો જાણી, પંચ રૂપ કરી ભાવે.
હો સુર૦ ૧

રતનપ્રમુખઅડગતિના કળશા, ઔષધિ ચૂરણ મિલાવે;
ખીરસમુદ્ર તીર્થોદક આણી, સ્નાત્ર કરી ગુણ ગાવે.
હો સુર૦ ૨

એણિપરે જિનપ્રતિમાકો નહવાણ કરી,
બોધિબીજ માનું વાવે;

અનુક્રમે ગુણુરત્નાકર ફરસી,

જિન ઉત્તમ પદ પાવે. હો સુર૦ ૩

[માલકોશ.]

આનંદભર નહવાણુ કરો જિનચંદ,
કંચન-રતન-કળાશ જલ ભરકે, મહકે બરાસ સુગંધ;
સુરગિરિ ઉપર સુરપતિ સધરે, પૂજે ત્રિભુવન ઇંદ.

આનંદ૦ ૧

શ્રાવક તિમ જિન નહવાણુ કરીને, કાટે કલિમલફંદ;
આતમ નિર્મલ સખ અધ ટાળી, અરિહંત રૂપ અમંદ.

આનંદ૦ ૨

૨. ચંદનપૂજા—કેસર, બરાસ, સુખડ વિગેરેથી
વિલેપન-પૂજા કરવી. નવ અંગે તિલક કરવાં. પૂજા
કરતાં નખ કેસરમાં બોળાય નહિ અને પ્રભુને અડે નહિ
તથા કેસરના છાંટા પડે નહિ, એ ધ્યાનમાં રાખવું.

ચંદન-પૂજાનો દુહો.

શીતલ ગુણુ જોહમાં રહ્યો, શીતલ પ્રભુ મુખ રંગ;
આતમ શીતલ કરવા બણી, પૂજો અરિહા અંગ. ૧

નવ અંગ પૂજના દુહા.

જલભરી સંપુટ પત્રમાં, યુગલિક નર પૂજંત;
ઋષભ ચરણ અંગૂઠે, દાયક ભવજલ અંત. ૧

[પ્રભુના જમણા-ડાબા અંગૂઠે તિલક કરવું.]

જનુખળે કાઠિસ્સગ રહ્યા, વિચર્યા દેશ-વિદેશ;
ખડા ખડા કેવળ લહ્યું, પૂજે જનુ નરેશ. ૨

[પ્રભુના જમણા ડાબા-ઢીંચણે તિલક કરવું.]

લોકાંતિક વચને કરી, વરસ્યા વરસી દાન;
કર કાંડે પ્રભુપૂજના, પૂજે ભવી બહુ માન. ૩

[પ્રભુના જમણા-ડાબા કાંડે તિલક કરવું.]

માન ગયું દોય અંસથી, દેખી વીર્ય અનંત;
ભુજખળે ભવજલ તર્યા, પૂજે ખંધ મહંત. ૪

[પ્રભુના જમણા-ડાબા ખભે તિલક કરવું.]

સિદ્ધશિલા ગુણ ઉજળી, લોકાંતે ભગવંત;
વસિયા તેણે કારણ ભવી, શિરશિખા પૂજંત. ૫

[પ્રભુની મસ્તક-શિખાએ તિલક કરવું.]

તીર્થકર પદ પુણ્યથી, ત્રિભુવન જન સેવંત;
ત્રિભુવનતિલક સમા પ્રભુ, ભાલતિલક જયવંત. ૬

[પ્રભુના કપાલમાં તિલક કરવું.]

સોલ પહોર પ્રભુ દેશના, કંઠે વિવર વર્તુલ;
મધુર ધ્વનિ સુરનર સુણે, તેણે ગળે તિલક અમૂલ. ૭

[પ્રભુના કંઠે તિલક કરવું.]

હૃદયકમળ ઉપશમ બળે, બાળ્યા રાગ ને રોષ;
હિમ દહે વનખંડને, હૃદય તિલક સંતોષ. ૮

[પ્રભુની છાતીએ તિલક કરવું.]

રત્નત્રયી ગુણ ઉજળી, સકલ સુગુણ વિશ્રામ;
નાભિ કમલની પૂજના, કરતાં અવિચલ ધામ. ૯

[પ્રભુની નાભિએ તિલક કરવું.]

ઉપદેશક નવ તત્ત્વના, તેણે નવ અંગ નિર્ણિહ;
પૂજે બહુવિધ રાગથી, કહે શુભવીર મુર્ણિહ. ૧૦

૩. પુષ્પપૂજા—સરસ, સુંગંધીવાળાં અને અખંડ
પુષ્પો અઢાવવાં. નીચે પડેલ પુષ્પ અઢાવવું નહિ.

પુષ્પ-પૂજનો દુહો.

સુરભિ અખંડ કુસુમ ઝાહી, પૂજે ગતસંતાપ;
સુમન્તુ ભવ્યજ પરે, કરીયે સમકિત છાપ. ૧

૪. ધૂપપૂજા—ગભારાની બહાર પ્રભુની કાબી બાજુએ ઉભા રહી ધૂપ કરવો.

ધૂપ-પૂજનો દુહો.

ધ્યાનઘટા પ્રગટાવીએ, વામનયન જિન ધૂપ;
મિચ્છત દુર્ગંધ દૂરે ટળે, પ્રગટે આત્મસ્વરૂપ. ૧

૫. દીપકપૂજા—પ્રભુની જમણી બાજુએ ઉભા રહી દીપકપૂજા કરવી.

દીપક-પૂજનો દુહો.

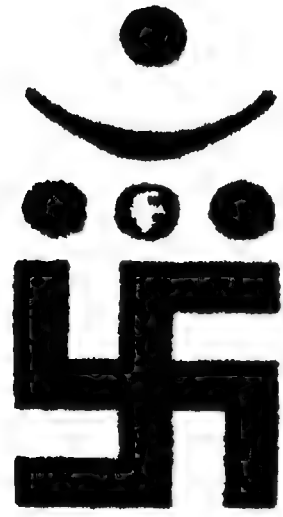
દ્રવ્ય દીપ સુવિવેકથી, કરતાં દુઃખ હોય ફેાક;
ભાવ પ્રદીપ પ્રગટ હુએ, ભાસિત લોકાલોક. ૧

૬. અક્ષતપૂજા—અખંડ ચોખ્ખા વડે સાથિયો,
નંદાવર્ત વિગેરે કરવું.

અક્ષત-પૂજનો દુહો.

શુદ્ધ અખંડ અક્ષત ગ્રહી, નંદાવર્ત વિશાલ;
પૂરી પ્રભુસન્મુખ રહો, ટાલી સકલ જંગલ. ૧

: સાથિઓ કરતી વખતે ઘોલવાના દુહા :
 ચિહ્નગતિ ભ્રમણ સંસારમાં, જન્મ-મરણ જંજળ;
 અષ્ટકર્મ નિવારવા, માગું મોક્ષ ફલ સાર. ૧
 અક્ષત પૂજન કરતાં થકાં, સફળ કરું અવતાર;
 ફલ માગું પ્રભુ આગળે, તાર તાર મુજ તાર. ૨
 દર્શન-જ્ઞાન-ચારિત્રના, આરાધનથી સાર;
 સિદ્ધશિલાની ઉપરે, હો મુજ વાસ શ્રીકાર. ૩

૭. નૈવેદ્યપૂજન—સાકર, પતાસાં, ઉત્તમ મીઠાઈ
 વિગેરે નૈવેદ્ય સાથિયા ઉપર મૂકવું.

નૈવેદ્ય-પૂજનો દુહો.

અણાહારી પદ મેં કર્યા, વિગ્ગહ ગર્ધય અનંત;
 દૂર કરી તે દીજીયે, અણાહારી શિવ સંત. ૧

૮. ફલપૂજા—બદામ, સોપારી, શ્રીફળ અને પાકાં ફળો સિદ્ધશિલા ઉપર મૂકવાં.

ફલ-પૂજાનો દુહો.

ઈન્દ્રાદિક પૂજા ભણી, ફલ લાવે ધરી રાગ;
પુરુષોત્તમ પૂજી કરી, માગે શિવફલ ત્યાગ. ૧

આ રીતે અષ્ટપ્રકારી પૂજા કર્યા બાદ ચામર વિગેરેથી પૂજા કરવી.

: ચામર-પૂજા કરતાં બોલવાનો દુહો :

બે બાજુ ચામર ઢાળે, એક આગળ વજ્ર ઉલાળે,
જઈ મેરૂ ધરી ઉત્સંગે, ઈન્દ્ર ચોસઠ મલીયા રંગે;
પ્રભુ પાસનું મુખકું જોવા, ભવોભવનાં પાતિક બોવા. ૧

(દ્રવ્યપૂજા બધી પૂરી કર્યા પછી ત્રીજી વખતની 'નિસીદિ' કહી ચૈત્યવંદનાદિ ભાવપૂજામાં જોડાવું.)

બીજો વિભાગ સમાપ્ત.

विभाग—त्रीन्ने.
 चैत्यवंदनो तथा तेनो विधि.

: ચૈત્યવંદન વિધિ :

ઈરિયાવહી પડિઠ્ઠી, ત્રણ ખમાસમણા દેવાં
પછી ઈચ્છાકારેણ સંહિસહ ભગવન્ ! ચૈત્યવંદન કરે ?
ઈચ્છાં કહી ચૈત્યવંદન કરેવું.

सकलकुशलवर्ध-पुष्करावर्तमेधो,
दुरिततिमिरत्नानुः, कल्पवृक्षोपमानः ।
भवजलनिधिपोतः सर्वसंपत्तिहेतुः,
स भवतु सततं वः, श्रेयसे शांतिनाथः ॥ १ ॥

[કેઈ પણ ચૈત્યવંદન કરતી વખતે શરૂ-
આતમાં આ ચૈત્યવંદન બોલવું.]

પઞ્ચી આગળ આપેલ ચૈત્યવંદનોમાંથી એક
ચૈત્યવંદન બોલી જં કિંચિં નમોત્યુ હું જાવંતિં

ખમાસમણું જાવંતં નમોર્હતં કહી ચોથા વિભા-
ગમાં આપેલ છે તેમાંથી અગર ખીજું કાર્ધ પૂર્વાચાર્યોનું
ભાવની વૃદ્ધિ થાય તેવું અર્થથી ગંભીર સ્તવન કહેવું,
અથવા ઉવસ્સગ્ગહરં કહેવું.

પછી બે હાથ પોલા જોડી મસ્તકે લગાડી સંપૂર્ણ
જય વીયરાયં કહેવા. [આભવમખંડા કહ્યા પછી હાથ
જરા નીચે ઉતારવા.] પછી ઉભા થઈ અરિહંત
ચેષ્ઠઆણું અનત્યં કહી એક નવકારનો કાઉસ્સગ્ગ
કરી પાળી નમોર્હતં કહી થોડા કહેવી. પછી ખમા-
સમણુ દેવું. પછી યથાશક્તિ પચ્ચખખાણુ કરવું. પછી
છેવટની માગણી રૂપ પ્રભુ સ્તુતિ કરવી.

ભવોભવ તુમ ચરણની સેવા, હું તો માગું છું દેવાધિદેવા;
સામું જુઓને સેવક જાણી, એવી ઉદયરતનની વાણી. ૧

ચૈત્યવંદનો

૧. શ્રી આદિનાથ પ્રભુનું ચૈત્યવંદન.

આદિદેવ અલવેસર, વિનીતાનો રાય;
નાભિરમ્યા કુલમંડણો, મરૂદેવા માય.

પાંચસે ધનુષની દેહડી, પ્રભુજી પરમ દયાલ;
 ચોરાશી લખ પૂર્વનું, જસ આયુ વિશાલ. ૧
 વૃષભ લંછન જિન વૃષધર એ, ઉત્તમ ગુણમણિ ખાણુ;
 તસ પદ પદ્મ સેવન થકી, લહીએ અવિચલ ઠાણુ. ૩

૨. શ્રી આદિનાથ પ્રભુનું ચૈત્યવંદન.

જય ! જય ! નાભિનરિંદ નંદ, સિદ્ધાયલ-મંડણુ;
 જય ! જય ! પ્રથમજિણુંદ ચંદ, ભવદુઃખ-વિહંડણુ. ૧
 જય ! જય ! સાધુસુરિંદ વૃંદ, વંદિય પરમેસર;
 જય ! જય ! જગદાનંદ કંદ, શ્રી ઋષભ જિણેસર. ૨
 અમૃતસમ જિનધર્મનો એ, દાયક જગમાં જાણુ;
 તુજ પદ પંકજ પ્રીતધર, નિશદિન નમત કલ્યાણુ. ૩

૩. શ્રી શાંતિનાથ પ્રભુનું ચૈત્યવંદન.

શાંતિ જિનેસર સોલમા, અચિરા સુત વંદો;
 વિશ્વસેન-કુલ-નભ-મણિ, ભવિજન સુખકંદો.
 મૃગલંછન જિન આઉખું, લાખ વરસ પ્રમાણુ;
 હતિણાઉરનયરીધણી, પ્રભુજી ગુણમણિ ખાણુ. ૨

ચાલીશ ધનુષની દેહડી એ, સમચઉરસ સંકાણુ;
વદન પદ્મ જ્યું ચંદલો, દીકે પરમ કલ્યાણુ. ૩

૪. શાન્તિનાથ પ્રભુનું ચૈત્યવંદન.

જય ! જય ! શાન્તિજિણુંદ દેવ, હૃત્થિણાઉર સ્વામી;
વિશ્વસેન કુલ ચંદ સમ, પ્રભુ અંતરજ્ઞમી. ૧

અચિરા ઉર સર હંસલો, જિનવર જયકારી;
મારી રોગ નિવારકે, કાર્તિ [જગ] વિસ્તારી. ૨

સોલમા જિનવર પ્રણુમીયે એ,

નિત્ય ઉડી નામી શીશ;

સુરનર ભૂપ પ્રસન્ન મન,

નમતાં વાધે જગીશ. ૩

૫. શ્રી નેમિનાથ પ્રભુનું ચૈત્યવંદન.

નેમિનાથ બાવીસમા, શિવાદેવી માય;
સમુદ્રવિજય પૃથ્વીપતિ, જે પ્રભુના તાય. ૧

દશહ ધનુષની દેહડી, આયુ વરસ હજ્જર;
શંખલંછનધર સ્વામીજી, તજી રાણુલ નાર. ૨

સૌરીપુરી નયરી ભલી એ, પ્લહચારી ભગવાન;
જિન ઉત્તમ પદ પદ્મને, નમતાં અવિચલ થાન. ૩

૬. શ્રી પાર્શ્વનાથ પ્રભુનું ચૈત્યવંદન.

આશ પૂરે પ્રભુ પાસજી, ત્રોડે ભવ પાસ;
વામા માતા જનમીયો, અહિલંઘન જસ. ૧
અશ્વસેન સુત સુખકર, નવ હાથની કાય;
કાશી દેશ વણારસી, પુણ્યે પ્રભુ આય. ૨
એકસો વરસનું આઉખું એ, પાળી પાસ કુમાર;
પદ્મ કહે મુગતે ગયા, નમતાં સુખ નિરધાર. ૩

૭. શ્રી પાર્શ્વનાથ પ્રભુનું ચૈત્યવંદન.

જય ચિંતામણિ પાર્શ્વનાથ ! જય ત્રિભુવન સ્વામી;
અષ્ટ કરમ રિપુ જીતીને, પંચમી ગતિ પામી. ૧
પ્રભુ નામે આનંદ કંદ, સુખ સંપત્તિ લહીયે;
પ્રભુ નામે ભવભવતણાં, પાતક સખ દહીયે. ૨
ૐ હૌં વર્ણુ જોડી કરી એ, જપીએ પારસ નામ;
વિષ અમૃત થઈ પરગમે, પાવે અવિચલ ઠામ. ૩

૮. શ્રી મહાવીર પ્રભુનું ચૈત્યવંદન.

સિદ્ધારથ સુત વંદીયે, ત્રિશલાનો જાયો;
 ક્ષત્રિયકુંડમાં અવતર્યો, સુરનરપતિ ગાયો. ૧
 મૃગપતિ લંછન પાઉલે, સાત હાથની કાય;
 બહોંતેર વરસનું આઉખું, વીર જિનેશ્વર રાય; ૨
 ક્ષમાવિજય જિનરાયના એ, ઉત્તમ ગુણ અવદાત;
 સાત બોલથી વર્ણવ્યા, પદ્મવિજય વિખ્યાત. ૩

૯. શ્રી મહાવીર પ્રભુનું ચૈત્યવંદન.

શ્રી સિદ્ધાર્થ નૃપ કુલ તિલો, ત્રિશલા જસ માત;
 હરિલંછન તનુ સાત હાથ, મહિમા વિખ્યાત. ૧
 ત્રીસ વરસ ગૃહવાસ છંડી, લીએ સંયમ ભાર;
 બાર વરસ છદ્મસ્થ માન, લહી કેવલ સાર. ૨
 ત્રીસ વરસ એમ સવિ મલી એ, બહોંતેર આયુ પ્રમાણુ;
 દીવાળી દિન શિવ ગયા, કહે નય તે ગુણખાણુ. ૩

૧૦. શ્રી સામાન્ય જિનનું ચૈત્યવંદન.

તુજ મૂરતિને નીરખવા, મુજ નયણાં તરસે;
 તુજ ગુણગણને બોલવા, રસના મુજ હરષે. ૧

કાયા અતિ આનંદ મુજ, તુમ યુગ પદ ફરસે;
 તો સેવક તાર્યા વિના, કહો કિમ હવે સરસે. ૨
 એમ જાણીને સાહિબા એ, નેક નજર મોહે જોય;
 જ્ઞાનવિમલ પ્રભુ સુનજરથી, તે શું જે નવિ હોય. ૩

૧૧. શ્રી સામાન્ય જિનનું ચૈત્યવંદન.

પરમેસર પરમાતમા, પાવન પરમિદ્ધ;
 જય જગગુરૂ! દેવાધિદેવ! નયણે મેં દિદ્ધ. ૧
 અચલ અકલ અવિકાર સાર, કરુણારસ સિંધુ;
 જગતિ જન આધાર એક, નિષ્કારણ અંધુ. ૨
 ગુણ અનંત પ્રભુ તાહરા એ, કિમહી કલ્યા ન જાય;
 રામ પ્રભુ જિનધ્યાનથી, ચિદાનંદ સુખ થાય. ૩

૧૨. શ્રી સામાન્ય જિનનું ચૈત્યવંદન.

જય જય શ્રીજિનરાજ આજ, મલિયો મુજ સ્વામી;
 અવિનાશી અકલંકરૂપ, જગ અંતરજ્ઞમી. ૧
 રૂપારૂપી ધર્મદેવ, આતમ આરામી;
 ચિદાનંદ ચેતન અચિંત્ય, શિવલીલા પામી. ૨

- સિદ્ધ બુદ્ધ તુજ વંદતાં, સકલ સિદ્ધિ વર બુદ્ધિ;
રામ પ્રભુ ધ્યાને કરી, પ્રગટે આતમ ઋદ્ધિ. ૩
- કાલ બહુ સ્થાવર ગ્રહી, ભમિયો ભવમાંહી;
વિકલેન્દ્રિય એળે ગયો, સ્થિરતા નહિ ક્યાંહી. ૪
- તિર્યંચ પંચેન્દ્રિયમાંહી દેવ ! કરમે હું આવ્યો;
કરી કુકર્મ નરકે ગયો, તુમ દરિશન નહિ પાચો. ૫
- એમ અનંત કાલે કરી એ, પામ્યો નર અવતાર;
હવે જગતારક તું મલ્યો, ભવજલ પાર ઉતાર. ૬

૧૩. શ્રી પંચ પરમેષ્ઠિના ગુણનું ચૈત્યવંદન.

- બાર ગુણ અરિહંત દેવ, પ્રણુમીજે ભાવે;
સિદ્ધ આઠ ગુણ સમરતાં, દુઃખ દોહગ જાવે. ૧
- આચારજ ગુણ છત્રીશ, પચવીશ ઉવજઝાય;
સત્તાવીશ ગુણ સાધુના, જપતાં શિવસુખ થાય. ૨
- અષ્ટોત્તરશત ગુણ મલી એ, ઈમ સમરો નવકાર;
ધીરવિમલ પંડિતતણો, નય પ્રણુમે નિત્ય સાર. ૩

શ્રી સીમંધર સ્વામીના દુહા.

- અનંત ચોવીશી જિન નમું, સિદ્ધ અનંતી કાડ;
કેવલનાણી થિવિર સવિ, વંદુ એ કરજોડ. ૧
- એ કાડિ કેવલધરા, વિહરમાન જિન વીશ;
સહસ યુગલ કાડિ નમું, સાધુ સરવ નિશદિશ. ૨
- જે ચારિત્રે નિર્મલા, તે પંચાનન સિંહ;
વિષય કષાયને ગંજ્યા, તે પ્રણમું નિશદિહ. ૩
- રાંકતણી પરે રડવડચો, નિધણીયો નિરધાર;
શ્રી સીમંધર સાહિબા, તુમ વિણુ છણે સંસાર. ૪

૧૪. શ્રી સીમંધર સ્વામીનું ચૈત્યવંદન.

- શ્રી સીમંધર વીતરાગ, ત્રિભુવન તુમે ઉપગારી;
શ્રી શ્રેયાંસ પિતા કુલે, બહુ શોભા તુમારી. ૧
- ધન્ય ધન્ય માતા સત્યકી, જોણે જાયો જ્યકારી;
વૃષભ લંછન વિરાજમાન, વંદે નરનારી. ૨
- ધનુષ પાંચસે દેહડી એ, સોહીએ સોવનવાન;
કીર્તિવિજય ઉવજાયાનો, વિનય ધરે તુમ ધ્યાન. ૩

૧૫. શ્રી સીમંધર સ્વામીનું ચૈત્યવંદન.

શ્રી સીમંધર જગદાણી, આ ભરતે આવો;	
કરુણાવંત ! કરુણા કરી, અમને વંદાવો.	૧
સકલ ભક્ત તુમે ધણી, જો હોવે અમ નાથ;	
ભવો-ભવ હું છું તાહરો, નહિ મેલું હવે સાથ.	૨
સયલ સંગ છંડી કરી એ, ચારિત્ર લઈશું;	
પાય તુમારા સેવીને, શિવરમણી વરીશું.	૩
એ અલજો મુજને ધણો એ, પૂરો સીમંધર દેવ;	
ઈહાં થકી હું વિનવું, અવધારો મુજ સેવ.	૪

શ્રી સિદ્ધાચલજીના દુહા.

સિદ્ધાચલ સમરૂં સદા, સોરઠ દેશ મોઝાર;	
મનુષ્યજન્મ પામી કરી, વંદુ વારંવાર.	૧
એકેકું ડગલું ભરે, શત્રુજય સામો જોહ;	
ઋષભ કહે ભવ કોડના, કર્મ ખપાવે તેહ.	૨
સોરઠ દેશમાં સંચર્યો, ન ચઢ્યો ગઢ ગિરનાર;	
સેત્રુંજી નદી નાહ્યો નહિ, એનો એજે ગયો અવતાર.	૩

નેમિ વિના ત્રેવોશ પ્રભુ, આવ્યા વિમલગિરિંદ;
 ભાવી ચોવોશી આવશે, પદ્મનાભાદિ જિણિંદ. ૪
 જગમાં તીરથ હો વડા, શત્રુજય ગિરનાર;
 એક ગઢ ઋષભ સમોસર્યા, એક ગઢ નેમિકુમાર. ૫
 સિદ્ધાચલ સિદ્ધિ વર્યા, ગૃહી મુનિ લિંગ અનંત;
 આગે અનંતા સિદ્ધશે, પૂજે ભવી ભગવંત. ૬
 શત્રુજયગિરિમંડણો, મરહેવાનો નંદ;
 યુગલા ધર્મ નિવારણો, નમો યુગાદિ જિણુંદ ૭

૧૬. શ્રી સિદ્ધાચલજીનું ચૈત્યવંદન.

શ્રી શત્રુજય સિદ્ધક્ષેત્ર, દીકે દુરગતિ વારે;
 ભાવ ધરીને જે ચઢે, તેને ભવપાર ઉતારે. ૧
 અનંત સિદ્ધનો એહ ઠામ, સકલતીર્થનો રાય;
 પૂરવ નવાણું ઋષભદેવ, જ્યાં ઠવિયા પ્રભુ પાય. ૨
 સૂરજકુંડ સોહામણો એ, કવડજક્ષ અભિરામ;
 નાભિરાયા કુલમંડણો, જિનવર કંઈ પ્રણામ. ૩

૧૭. શ્રી સિદ્ધાચલજીનું ચૈત્યવંદન.

વિમલકેવલજ્ઞાનકમલાકલિતત્રિભુવનહિતકરં;
 સુરરાજસંસ્તુતચરણપંકજ, નમો આદિ જિનેશ્વરં. ૧
 વિમલગિરિવરશૃંગમંડળ, પ્રવરગુણગુણભૂધરં;
 સુરઅસુરકિન્નરકાકિસેવિત— નમો ૨
 કરતી નાટક કિન્નરીગણ, ગાય જિનગુણ મનહરં;
 નિર્જરાવલિ નમે અહોનિશ— નમો ૩
 પુંડરીક ગણપતિસિદ્ધિ સાધી, કાકિ પણ મુનિ મનહરં;
 શ્રીવિમલગિરિવરશૃંગસિદ્ધા— નમો ૪
 નિજ સાધ્યસાધક સુર મુનિવર, કાકીનંત એ ગિરિવરં;
 મુક્તિરમણી વર્યા રંગે— નમો ૫
 પાતાલ—નર—સુર—લોકમાંહી, વિમલગિરિવરતો પરં;
 નહિ અધિક તીરથ તીર્થપતિ કહે— નમો ૬
 ધ્રુમ વિમલગિરિવરશિખરમંડળ, દુઃખવિહંડળ ધ્યાયએ;
 નિજશુદ્ધસત્તા સાધનાર્થે, પરમજ્યોતિ નિપાઈએ. ૭
 જિતમેહકેહ વિષેહનિદા, પરમપદસ્થિત જયકરં;
 ગિરિરાજ—સેવા—કરણ—તત્પર, પદ્મવિજય સુહિતકરં, ૮

૧૮. શ્રી રાયણપગલાનું ચૈત્યવંદન.

એહ ગિરિ ઉપર આદિ દેવ, પ્રભુ પ્રતિમા વંદો;
 રાયણ હેઠે પાદુકા, પૂજી આણુંદો. ૧
 એહ ગિરિનો મહિમા અનંત, કુણુ કરે વખાણુ;
 ચૈત્રી પૂનમને દિને, તેહ અધિકા જાણુ. ૨
 એહ તીરથ સેવો સદા એ, આણી ભક્તિ ઉદાર;
 શ્રી શત્રુંજય સુખદાયકો, દાનવિજય જયકાર. ૩

૧૯. શ્રી પુંડરીક સ્વામિનું ચૈત્યવંદન.

શ્રી શત્રુંજય-માહાત્મ્યની, રચના કીધી સાર;
 પુંડરગિરિના સ્થાપનાર, પ્રથમ જિન-ગણુધાર. ૧
 એક દિન વાણી જિનની, શ્રવણી થયો આણુંદ;
 આવ્યા શત્રુંજયગિરિ, પંચ કોડ સહ રંગ. ૨
 ચૈત્રી પૂનમને દિને એ, શિવશું કીયો યોગ;
 નમીએ ગિરિને ગણુધરુ, અધિક નહિ ત્રિલોક. ૩

૨૦. શ્રી પુંડરીક સ્વામિનું ચૈત્યવંદન.

આદીશ્વર જિનરાયનો, ગણુધર ગુણુવંત;
 પ્રગટ નામ પુંડરીક જનસ, મહીમાંહે મહંત. ૧

૩૨

પંચ કોડ સાથે મુણિદ, અણુસણુ જિહાં કીધ;
શુકલ ધ્યાન ધ્યાતાં અમૂલ, કેવલ તિહાં લીધ. ૨
ચૈત્રી પૂનમને દિને એ, પામ્યા પદ મહાનંદ;
તે દિનથી પુંડરીકગિરિ, નામ દાન સુખકંદ. ૩

૨૧. શ્રી સિદ્ધચક્રજીનું ચૈત્યવંદન.

જો ધુરિ સિરિ અરિહંત મૂલ, દઢપીઠપદદ્વિઓ;
સિદ્ધ સૂરિ ઉવજઝાય સાહુ, ચિહ્નું પાસ ગરિદ્વિઓ. ૧
દંસણુનાણુ ચરિત તવ હિ, પડિસાહા સુંદર;
તત્કૃપ્પરસરવગ્ગ લક્ષિ, ગુરૂ પયદલ દુંબર. ૨
દિસિપાલજ્ઞકૃપ્પજ્ઞક્રિપ્પણીપમુહ,

સુરકુસુમેહિં અલંકીયો;

સો સિદ્ધચક્ર ગુરૂ કપ્પતર,
અમ્હ મનવંજિય ફલ દીયો. ૩

૨૨. શ્રી જ્ઞાનપંચમીનું ચૈત્યવંદન.

બાર પર્વદા આગલે, શ્રી નેમિ જિનરાય;
મધુરશ્વનિ દીયે દેશના, ભવિજનને હિતદાય. ૧

પંચમી તપ આરાધીએ, જિમ લહિએ જ્ઞાન અપાર;
કાર્તિક સુદિ પંચમી ગ્રહો, હરખ ઘણો બહુમાન. ૨

પાંચ વર્ષ ઉપર વહી, પંચ માસ લગે જ્ઞાણ;
અથવા જન્મજન્મ લગે, આરાધો ગુણખાણ. ૩

વરદત ને ગુણમંજરી, પંચમી આરાધી;
અંતે આરાધન કરી, શિવપુરીને સાધી. ૪

છણિપરે જે આરાધશે એ, પંચમી વિધિમંયુક્ત;
જિન ઉત્તમ પદ પદ્મને, નમી થાયે શિવભક્ત. ૫

૨૩. શ્રી અષ્ટમીનું ચૈત્યવંદન.

મહા સુદિ આઠમને દિને, વિજયાસુત જાયો;
તિમ ફાગણ સુદિ આઠમે, સંભવ ચવી આવ્યો. ૧

ચૈતર વદની આઠમે, જન્મ્યા ઋષભ જિણુંદ;
દીક્ષા પણ એ દિન લહી, હુઆ પ્રથમ મુનિચંદ. ૨

માધવ સુદિ આઠમ દિને, આઠ કર્મ કરી દૂર;
અભિનંદન ચોથા પ્રભુ, પામ્યા સુખ ભરપૂર. ૩

એહિજ આઠમ ઉજળી, જનમ્યા સુમતિ નિજુંદ;
 આઠ જાતિ કળશે કરી, ન્હવરાવે સુરધંદ. ૪

જનમ્યા જેઠ વદિ આઠમે, મુનિસુવત સ્વામી;
 તેમ અપાડ સુદિ આઠમે, અષ્ટમી ગતિ પામી. ૫

શ્રાવણ વદની આઠમે, નમિ જનમ્યા જગભાણ;
 તેમ શ્રાવણ શુદિ આઠમે, પાસજીનું નિરવાણ. ૬

ભાદ્રવા વદિ આઠમદિને એ, ચવિયા સ્વામી સુપાસ;
 જિન ઉત્તમ પદ પદ્મને, સેવ્યાથી શિવવાસ. ૭

૨૪. શ્રી એકાદશીનું ચૈત્યવંદન.

શાસનનાયક વીરજી, પ્રભુ કેવળ પાયો;
 સંધ ચતુરવિધ સ્થાપવા, મહસેન વન આયો. ૧

માધવસિત એકાદશી, સોમિલ દિજ યજ્ઞ;
 ઇન્દ્રભૂતિ આદે મળ્યા, એકાદશ વિજ્ઞ. ૨

એકાદશસે ચઉગુણો, તેહનો પરિવાર;
 વેદ—અરથ અવળો કરે, મન અભિમાન અપાર. ૩

જીવાદિક-સંશય હરી, એકાદશ ગણધાર;
વીરે સ્થાપ્યા વંદીએ, જિનશાસન જયકાર. ૪

મદિલ જન્મ અર મદિલ પાસ, વરચરણવિલાસી;
ઋષભ અજિત સુમતિ નમિ, મદિલ ધનધાતો વિનાશી. ૫

પદ્મપ્રભ શિવવાસ પાસ, ભવભવના તોડી;
એકાદશો દિન આપણી, ઋદ્ધિ સધળી જોડી. ૬

દશક્ષેત્રે ત્રિહું કાળનાં, ત્રણસે કલ્યાણ;
વર્ષ અગ્યાર એકાદશી, આરાધો વરનાણ. ૭

અગિયાર અંગ લખાવીએ, એકાદશ પાઠાં;
પૂંજણી ઠવણી વીંટણી, મશી કાગળ કાઠાં. ૮

અગિયાર અપ્રત છાંડવા એ, વહો પડિમા અગિયાર;
ખિમાવિજય જિનશાસને, સફળ કરો અવતાર. ૯

૨૫. શ્રી પંચતીર્થનું ચૈત્યવંદન.

સુખદાયી શ્રી આદિનાથ, અષ્ટાપદ વંદો;
ચંપાનયરી વાસુપૂજ્ય, મુખ પૂનમ ચંદો. ૧

ગિરનારે શ્રી નેમિનાથ, સુખ સુરતર કંદો;
સમેતશિખર શ્રીપાર્શ્વનાથ, પૂજી મન આણુંદો. ૨

અપાપા નયરી વીરજી એ, કલ્યાણક શુભ ઠામ;
રૂપવિજય કહે સાલિયા, પાંચે આતમરામ. ૩

૨૬. શ્રી વીસ સ્થાનકનું ચૈત્યવંદન.

- પહેલે પદ અરિહંત નમું, બીજે સર્વ સિદ્ધ;
ત્રીજે પ્રવચન મન ધરો, આચારજ સિદ્ધ. ૧
- નમો થેરાણું પંચમે, પાઠક ગુણ છદ્દે;
નમો લોએ સખ્વસાદ્દણું, જે છે ગુણગરિદ્દે. ૨
- નમો નાણુસ્સ આદમે, દર્શન પદ ધ્યાવો;
વિનય કરો ગુણવંતનો, ચારિત્ર મન ભાવો. ૩
- નમો અંભવયધારિણું, તેરમે કિરિયાણું.
નમો તવસ્સ ચૌદમે, ગાયમ નમો જિણાણું. ૪
- ચારિત્ર નાણુ સુઅસ્સને એ, નમો તિત્થસ્સ જાણી;
જિન ઉત્તમ પદ પદ્મને, નમતાં હોય સુખખાણી. ૫

ત્રીજે વિભાગ સમાપ્ત.

વિભાગ ચોથો.

પ્રાચીન સ્તવનો તથા પદો.

૧. શ્રી ઋષભદેવ જિન-સ્તવન.

ઋષભદેવ હિતકારી,

જગતગુરુ ઋષભદેવ હિતકારી;

પ્રથમ તીર્થંકર પ્રથમ નરેસર,

પ્રથમ યતિ પ્રતધારી. જાં ૧

વરસી દાન દેષ તુમ જગમેં,

ધલતિ ધતિ નિવારી;

તૈસી કાલી કરતુ નાલી કરના,

સાહિબ બેર હમારી. જાં ૨

માગત નહી હમ હાથી ઘોરે,
 ધન કન કંચન નારી;
 દીઓ મોહિ ચરનકમલકી સેવા,
 યાહિ લગત મોહિ પ્યારી. જ૦ ૩
 ભવલીલા વાસિત સુર ડારે,
 તું પર સખહી ઉવારી;
 મેં મેરો મન નિશ્ચલ કીનો,
 તુમ આણા શિર ધારી. જ૦ ૪
 એસો સાહિબ નહિ કાઉ જગમેં,
 યાસું હોય દિલદારી;
 દિલહિ દલાલ પ્રેમકે બિચેં,
 તિહાં હક ખેચે ગમારી. જ૦ ૫
 તુમહિ સાહિબ મે હું બંદા,
 યા મત દીઓ વિસારી;
 શ્રી નયવિજય વિષુધ સેવકકે,
 તુમ હો પરમ ઉપકારી, જ૦ ૬

૨. શ્રી ઋષભદેવ જિન-સ્તવન.

ઋષભ જિણુંદા ઋષભ જિણુંદા,
 તુમ દરિશન હુએ પરમાણુંદા;
 અહનિશિ ધ્યાઉં તુમ દીદારા,
 મહેર કરીને કરજ્યો પ્યારા. ઋષભ૦ ૧

આપણને પૂઠે જે વલગા,
 કિમ સરે તેહને કરતાં અલગા;
 અલગા કીધા પણ રહે વલગા,
 મોર પીંછ પરે ન હુએ ઊભગા. ઋષભ૦ ૨

તુમ્હ પણ અળગે થયે કિમ સરશે,
 ભક્તિ ભલી આકરષી લેશે;

ગગને ઉડે દૂરે પડાઈ,
 દોરી બલે હાથે રહે આઈ. ઋષભ૦ ૩

મુજ મનકું છે અપણ સ્વભાવે,
 તોહે અંતર્મુહર્ત પ્રસ્તાવે;

તું તો સમય સમય બદલાયે,
 ઈમ કિમ પ્રીતિ નિવાહો થાયે. ઋષભ૦ ૪

તે માટે તું સાહિબ માહરો,

હું છું સેવક ભવોભવ તાહરો;

એહ સંબંધમાં મ હશે ખામી,

વાચક માન કહે શિરનામી. ઋષભ ૫

૩. શ્રી અજિતનાથ જિન-સ્તવન.

પ્રીતલડી બંધાણી રે અજિત જિણુંદશું,

પ્રભુ પાપે ક્ષણ એકે મન ન સુહાય જો;

ધ્યાનની તાલી રે લાગી નેહશું,

જલદઘટા જીમ શિવસુત વાહન દાય જો. પ્રીં ૧

નેહ ઘેલું મન માહરું રે પ્રભુ અલજો રહે,

તન મન ધન એ કારણથી પ્રભુ મુજ જો;

માહરે તો આધાર રે સાહિબ રાહિલો,

અંતરગતનું પ્રભુ આગળ કહું ગુજઝ જો. પ્રીં ૨

સાહિબ તે સાચો રે જગમાં જાણીયો,

સેવકના જો સહેજો સુધારે કાજ જો;

એહવે રે આચરણે કેમ કરી રહું ?

જિજ્ઞ તમારું તારણ તરણ જહાજ જો. પ્રીં ૩

તારકતા તુજમાંહે રે શ્રવણે સાંભળી,
 તે ભણી હું આગ્યે છું દીનદયાલ જ્ઞે;
 તુજ કરુણાની લહેરે રે મુજ કારજ સરે,
 શું ધણું કહિયે ? જાણુ આગત કૃપાલ જ્ઞે. પ્રીં ૪

કરુણાદષ્ટિ કીધી રે સેવક ઉપરે,
 ભવભયભાવઠ ભાંગી ભક્તિ પ્રસંગ જ્ઞે;
 મનોવાંછિત ફલિયા રે જિનઆલંબને,
 કરજોડીને મોહન કહે મનરંગ જ્ઞે. પ્રીં ૫

૪. શ્રી સંભવનાથ જિન-સ્તવન.

સંભવ જિનવર વિનતિ, અવધારે ગુણુસાતા રે;
 ખામી નહિ મુજ ખિજમતે,
 કહિય હોશો ફલ દાતા રે. સંં ૧

કરજોડી ઉભો રહું, રાત દિવસ તુમ ધ્યાને રે;
 જ્ઞે મનમાં આણો નહિ,
 તો શું કહિયે થાને રે. સંં ૨

૪૨

ખોટ ખળને કા નહિ, દીજે વાંછિત દાનો રે;
કરુણાનજરે પ્રભુ તણી,
વાધે સેવક વાનો રે. સં૦ ૩

કાલલખિધ નહિ મતિ ગણો, ભાવલખિધ તુમ હાથે રે;
લડથડતું પણ ગજખચ્યું,
ગાજે ગયવર સાથે રે. સં૦ ૪

દેશો તો તુમહિ ભલા, ખીજન તો નવિ યાયું રે;
વાચક જસ કહે સાંઈશું,
ફલશે એ મુજ સાયું રે. સં૦ ૫

૫. શ્રી અભિનંદન જિન-સ્તવન.

[રાગ નદ.]

પ્રભુ ! તેરે નયનકી હું બલિહારી. [ટેક.]
યાકી શોભા વિજિત તપસા, કમલ કરતુ હે જલચારી;
વિધુકે શરણુ ગયો મુખ અરિસે,
વનચેં ગગન હરિણુ હારી. પ્ર૦ ૧

સહજ હિ અંજન મંજુલ નીરખત,
 ખંજન ગર્વ દીયો દારી;
 છીનહિ લહી હિ ચંકારકી શોભા,
 અગ્નિ લખે સો દુઃખ ભારી. પ્ર૦ ૨

ચંચલતા ગુણ લીયો મીનકો,
 અલિ જ્યું તારા હેં કારી;
 કહું સુભગતા કેતિ ધનકી,
 મોહી સખહિ અમરનારી. પ્ર૦ ૩

ધૂમત હે સમતા રસ માતે,
 જેસે ગજલર મદવારી;
 તીન ભુવનમાં નહોં કો ધનકો,
 અભિનંદન જિન અનુકારી. પ્ર૦ ૪

મેરે મન તો તુંહિ રચત હે,
 પરે કુણુ પરકે લારી;
 તેરે નયનકી મેરે નયનમેં,
 જસ કહે દીયો છખી અવતારી. પ્ર૦ ૫

૬. શ્રી સુમતિનાથ જિન-સ્તવન.

[રાગ-માઝ.]

સુમતિનાથ સાચા હો. [૧૬.]

પરિ પરિ પરખતહિ ભયા, જૈસા હીરા જાચા હો;
ઓર દેવ સવિ પરિહર્યા, મેં જાણી કાચા હો.

સુમતિ૦ ૧

તૈસી કિરિયા હે ખરી, જૈસી તુજ વાચા હો;
ઓર દેવ સવિ મોહે ભર્યા, સવિ મિથ્યા માચા હો.

સુમતિ૦ ૨

ચહિરાસી લખ વેષમાં, હું બહુ પરિ નાચા હો;
મુગતિ દાન દેઈ સાહિબા, અખ કરહો ઉવાચા હો.

સુમતિ૦ ૩

લાગી અમિ કપાયકી, સખ ઠોરહિ આંચા હો;
રક્ષક જાણી આદર્યા, મેં તુમ સરન સાચા હો.

સુમતિ૦ ૪

પક્ષપાત નહિં કાઢિસું, નહિં લાલચ લાંચા હો;
 શ્રીનયવિજય સુશિષ્યકા, તોસું દિલ રાચા હો.
 સુમતિ૦ ૫

૭. શ્રી પદ્મપ્રભ જિન-સ્તવન.

[ગિરિવર દર્શન વિરલા પાવે-એ દેશી.]

ઘડી ઘડી સાંભરે સાંઘ સત્તૂના—ઘડી ઘડી૦
 પદ્મપ્રભ જિન દિલસેં ન વિસરે,

માનું કિયો કષ્ટુ ગુનંકા દૂના;

દરિસન દેખતહિ સુખ પાઉં,

તો જિન હોત હું ઉના દૂના. ઘ૦ ૧

પ્રભુ ગુન જ્ઞાન ધ્યાન વિધિ રચના,

પાન સુપારી કાથા ચૂના;

રાગ ભયો દિલમેં આયોગે,

રહે છિપાયા ના જાના દૂના. ઘ૦ ૨

પ્રભુ ગુન ચિત્ત બાંધ્યો સખ સાગે,

કુન પેસે લેઈ ઘરકા ખૂના;

રાગ જગા પ્રભુસું મોહિ પરગટ,

કહો નયા કાઢિ કહો જૂના. ઘ૦ ૩

૪૬

લોકલાજસેં જે ચિત્ત ચોરે,

સો તો સહજ વિવેકહિ સૂના;

પ્રભુગુન ધ્યાન વિગર ભ્રમ ભૂલા,

કરે કિરિયા સો રાને રૂના. ઘ૦ ૪

મેં તો તેહ કિયો તોહિ સાથે,

અખ નિવાહો તોસેં હણા;

જસ કહે તો બિનુ ઓર ન સેવું,

અમીય ખાઈ કુન આખે લૂણા ? ઘ૦ ૫

૮. શ્રી સુપાર્શ્વનાથ જિન-સ્તવન.

[રાગ-યમન કહયાણુ.]

ઐસેં સામી સુપાર્શ્વસેં દિલ લગા,

દુઃખ ભગા સુખ જગા જગતારણા—[ટેક.]

રાજહંસકું માનસરોવર, રેવા-જલ જયું વારણા;

ખીરસિન્ધુ જયું હરિકું પ્યારો, રાનીકું તત્ત્વવિચારણા.

ઐ૦ ૧

મયૂરકું મેહ ચક્રારકું ચંદા, મધુ મનમથ ચિત્ત ઠારના;
ફૂલ અમૂલ ભમરકું અંબહિ-કાકિલકું સુખકારના.
ઐ૦ ૨

સીતાકું રામ કામ જ્યું રતિકું, પંથીકું ધર-ખારના;
દાનીકું ત્યાગ યાગ બંભનકું, યોગીકું સંયમ ધારના.
ઐ૦ ૩

નંદનવન જ્યું સુરકું વલ્લભ, ન્યાયીકું ન્યાય નિહારના;
ત્યું મેરે મન તુંહિ સુહાયો, ઓર તો ચિત્તથે ઉતારના.
ઐ૦ ૪

શ્રી સુપાર્શ્વ દરિશન પર તેરે, કાળે કાડિ ઉવારના;
શ્રીનયવિજય વિષ્ણુ સેવકકું, દીયો સમતારસ પારના.
ઐ૦ ૫

૯. શ્રી ચન્દ્રપ્રભ જિન-સ્તવન.

[રાગ-રામઘી.]

શ્રી ચન્દ્રપ્રભ જિનરાજ રાજે, વહન પૂનમ ચંદ રે;
ભવિક લોક ચક્રાર નીરખત,

લહે પરમાનંદ રે. શ્રી ચં૦ ૧.

મહમહે મહિમાએ જસભર,

સરસ જસ અરવિંદ રે;

રણુઝણે કવિજન ભમર રસિયા,

લહી સુખ મકરંદ રે. શ્રી ચં ૨

જસ નામે દોલત અધિક દીપે,

ટલે દોહગ દંદ રે;

જસ ગુન-કથા ભવ-અથા ભાંજે,

ધ્યાન શિવતરકંદ રે. શ્રી ચં ૩

વિપુલ હૃદય વિશાલ ભુજ યુગ,

ચલિતી ચાલ ગયંદ રે;

અતુલ અતિશય મહિમ-મંદિર,

પ્રણુત સુરનરવંદ રે. શ્રી ચં ૪

મેં હું દાસ ચાકર પ્રભુ ! તેરો,

શિષ્ય તુજ ફરજંદ રે;

જસવિજય વાચક ઈમ વિનવે,

ટાલો મુજ ભવફંદ રે. શ્રી ચં ૫

૧૦. શ્રી સુવિધિનાથ જિન-સ્તવન.

[રાગ-કેદારી.]

મેં કીના નહિ, તો ખિન ઓરશું રાગ.

દિન દિન વાન ચઢત ગુન તેરો, જ્યું કંચન પરભાગ;
ઓરનમેં હે કષાયકી કાલિમા,

સો ક્યું સેવા લાગ. મેં૦ ૧

રાજહંસ તું માનસરોવર, ઓર અશુચિ રૂચિ કાગ;
વિષય ભુજંગમ ગરડ તું કહિયે,

ઓર વિષય વિષનાગ. મેં૦ ૨

ઓર દેવ જલ છિદર સરીખે, તું તો સમુદ્ર અથાગ;
તું સુરતર જગ-વાંછિત-પૂરન,

ઓર તો સૂકે સાગ. મેં૦ ૩

તું પુરષોત્તમ તુંહિ નિરંજન, તું શંકર વડભાગ;
તું પ્પહ્લા તું બુદ્ધ મહાબલ,

તુંહિ દેવ વીતરાગ. મેં૦ ૪

સુવિધિનાથ તુજ ગુન ફૂલનકા, મેરો દિલ હે બાગ;
જસ કહે ભ્રમર રસિક હોઈ તામેં,

લીજે ભક્તિ પરાગ. મેં૦ ૫

૧૧. શ્રી શીતલનાથ જિન-સ્તવન.

[રાગ-અકાણો.]

શીતલ જિન મોહિ પ્યારા,
સાહિબ શીતલ જિન મોહે પ્યારા; [ટેક.]
ભુવન વિરોચન પંકજ લોચન,

જિઉકે જિઉ હમારા. શીં ૧
જ્યોતિશું જ્યોત મિલત જ્ય પ્યાવે,
હોવત નહિ તબ ન્યારા;
બાંધી મૂઠી ખુલે ભવ માયા,

મીટે મહાભ્રમ ભારા. શીં ૨
તુમ ન્યારે તબ સખહિ ન્યારા, અંતર કુટુંબ ઉદારા;
તુમહિ નજીક નજીક હે સખહિ,

ઝડ્ઝિ અનંત અપારા. શીં ૩
વિષય લગનકી અગનિ ખૂઝાવત,

તુમ ગુન અનુભવ ધારા;
ભઈ મગનતા તુમ ગુનરસકી,

કુન કંચન કુન દારા. શીં ૪

૫૧

શીતલતા ગુન હોર કરત તુમ,
ચંદન કાલિ બિચારા;
નામહિ તુમ તાપ હરત હે,
વાકું ધસત ધસારા. શી૦ ૫
કરહુ કષ્ટ જન બહુત હમારે,
નામ તિહારો આધારા;
જસ કહે જનમ મરણુ ભય ભાગો,
તુમ નામે ભવપારા. શી૦ ૬

૧૨. શ્રી શ્રેયાંસનાથ જિન-સ્તવન.

[કરમ ન છૂટે રે પ્રાણીયા-એ દેશો.]

તુમે બહુમિત્રી રે સાહિયા, માહરે તો મન એક;
તુમ વિણુ બીજો રે નવિ ગમે, એ મુજ મોટી રે ટેક.
શ્રી શ્રેયાંસ કૃપા કરો૦ ૧

મન રાખો તુમે સવિ તણાં, પણ કિહાં એક મલી જાઓ;
લલચાવો લખ લોકને,
સાથી સહજ ન થાઓ. શ્રી૦ ૨

પર

રાગભરે જનમન રહો, પણ ત્રિહું કાલ વૈરાગ;
ચિત્ત તુમારા રે સમુદ્રનો,

કાંઈ ન પામે રે તાગ. શ્રી૦ ૩

એહવાશ્યું ચિત્ત મેળવ્યું, કેળવ્યું પહેલાં ન કાંઈ;
સેવક નિપટ અખૂઝ છે,

નિરવલરો તુમે સાંઈ. શ્રી૦ ૪

નીરાગીશું રે કિમ મિલે, પણ મળવાનો એકંત;
વાચક જસ કહે મુજ મિલ્યો,

ભક્તો કામણ તંત. શ્રી૦ ૫

૧૩. શ્રી વાસુપૂજ્ય જિન-સ્તવન.

[મોતીડાની--દેશી.]

સ્વામી તુમે કાંઈ કામણ કીધું,

ચિત્તકું અમારું ચોરી લીધું,

સાહિબા વાસુપૂજ્ય જિણુંદા, મોહના વાસુપૂજ્ય;

અમે પણ તુમશું કામણ કરશું,

ભક્તે મહી મન ધરમાં ધરશું. સા૦ ૧

મન ધરમાં ધરીયા ધર શોભા,
દેખત નિત્ય રહેશે થીર થોભા;

મન વૈકુંઠ અકુંઠિત ભગતે,
યોગી ભાષે અનુભવ યુગતે. સાં ૨

કલેશે વાસિત મન સંસાર,
કલેશ રહિત મન તે ભવપાર;

જો વિશુદ્ધ મન ધર તુમે આયા,
પ્રભુ તો અમે નવનિધિ ઋદ્ધિ પાયા. સાં ૩

સાત રાજ અલગા જઈ ખેઠા,
પણ ભગતે અમ મનમાંહી ખેઠા;

અળગાને વળગ્યા જો રહેવું,
તે ભાણાખડખડ દુઃખ સહેવું. સાં ૪

ધ્યાતા ધ્યેય ધ્યાન ગુણ એકે,
ભેદ ભેદ કરશું હવે ટેકે;

ખીર-નીર પરે તુમશું મિલશું,
વાચક જસ કહે હજો હલશું. સાં ૫

૧૪. શ્રી વિમલનાથ જિન-સ્તવન.

સેવો ભવિયાં વિમલ જિનેસર,

દુલ્લહા સજ્જન સંગા જી;

એહવા પ્રભુનું દરિશન લહેવું,

તે આળસમાંહી ગંગા જી. સેવો ૦ ૧

અવસર પામી આળસ કરશે, તે મૂરખમાં પહેલો જી;

ભૂખ્યાને જિમ ઘેબર દેતાં,

હાથ ન માંડે ધહેલો જી. સેવો ૦ ૨

ભવ અનંતમાં દરિશન દીઠું, પ્રભુ એહવા દેખાડે જી;

વિકટ ગ્રંથી જે પોળ પોળિયો,

કર્મ વિવર ઉઘાડે જી. સેવો ૦ ૩

તત્ત્વપ્રીતિકર પાણી પાયે, વિમલાલોકે આંજી જી;

લોયણુ ગુરૂ પરમાન્ન દીયે તવ,

બ્રમ નાખે સવિ ભાંજી જી. સેવો ૦ ૪

બ્રમ ભાંગ્યો તવ પ્રભુયું પ્રેમે, વાત કરું મન ખોલી જી;

સરલતણે જે હૈડે આવે,

તેહ જણાવે ખોલી જી. સેવો ૦ ૫

૫૫

॥ નયવિજય વિબુધ પય સેવક,
વાચક જસ કહે સાચું જી;

હિ કપટ જો કાઈ દિખાવે,
તોહિ પ્રભુ વિણ નવિ રાચું જી. સેવો ૦ ૬

૧૫. શ્રી અનંતનાથ જિન-સ્તવન.

[નમો નિત નાથજી રે--ઐ દેશો.]

જ્ઞાન અનંત તાહરે રે, દરિશન તાહરે અનંત;
સુખ અનંતમય સાહિબા રે, વીરજ પર ઉલસ્યું અનંત.
અનંત જિન! આપજો રે, મુજ ઝોલ અનંતા ચાર; અ ૦
મુજને નહિ અવરશું ખ્યાર, અ ૦

તુજને આપંતાં શી વાર, અ ૦

ઝોલ છે તુજ યશનો દાર. અનંત ૦ ૧
આપ ખજનો ન ખોલવો રે, નહિ મલવાની ચિંત;
માહરે પોતે છે સર્વે રે,
પણ વિચે આવરણની ભીંત. અનંત ૦ ૨

તપ જપ કિરિયા મોઘરે રે, ભાંજી પણ ભાંગી ન જાય;
ઐક તુજ આણુ લહે થકે રે,
હેલામાં પરહી થાય. અનંત ૦ ૩

માત ભણી મરદેવીને રે, જિન ઋષભે ક્ષણમાં દીધ;
આપ પરાયું વિચારતાં રે,

ધમિ કિમ વીતરાગતા સિદ્ધ. અનંત૦ ૪
તે માટે તસ અરથીયા રે, તુજ પ્રાર્થતા જે કાઈ લોક;
તેહને આપો આંકણી રે,

તિહાં ન ઘટે કરાવવી ટોક. અનંત૦ ૫
તેહને તેહનું આપવું રે, તિહાં શ્યો ઉપજે છે ખેદ;
પ્રાર્થના કરતાં તાહરે રે,

પ્રભુતાઈનો પણ નહિ છેદ. અનંત૦ ૬
પામ્યા પામે પામશે રે, જેહ જ્ઞાનાદિ અનંત;
તે તુજ આણાથી સવે રે,

કહે માનવિજય ઉલસંત. અનંત૦ ૭

૧૬. શ્રી ધર્મનાથ જિન-સ્તવન.

[હાંરે મારે ઠામ ધરમના--એ દેશી.]

હાંરે મારે ધર્મ જિણુંદરું લાગી પૂરણ પ્રીતજો,
જીવડલો લલચાણો જિનજીની ઓલગે રે લો;
હાંરે મુને થાશે કાઈક સમે પ્રભુ સુપ્રસન્ન જો,
વાતલડી મહારી રે સવિ થાશે વગે રે લો. ૧

હાંરે પ્રભુ દુર્જનનો લંભેયો માહરો નાથ જો,
ઓલવશે નહિ ક્યારે કાધી ચાકરી રે લો;
હાંરે મારા સ્વામી સરખો કુણુ છે દુનિયામાંહી જો,
જઈયે રે જિમ તેહને ધર આશા કરી રે લો. ૨

હાંરે જસ સેવાસેંતી સ્વારથની નહિ સિદ્ધિ જો,
ઠાલી રે શી કરવી તેહથી ગોઠડી રે લો;
હાંરે કાંઈ જૂઠું ખાય તે મીઠાઈને માટે જો,
કાંઈ રે પરમારથ વિણુ નહિ પ્રીતડી રે લો. ૩

હાંરે પ્રભુ અંતરજામી જીવન પ્રાણુ આધાર જો,
વાયો રે નવિ જાણ્યો કલિયુગ વાયરો રે લો;
હાંરે મારે લાયક નાયક ભક્ત વચ્છલ ભગવંત જો,
વારૂ રે ગુણુ કરો સાહિબ સાયરૂ રે લો. ૪

હાંરે પ્રભુ લાગી મુજને તાહરી માયા જોર જો,
અલગા રે રહ્યાથી હોય ઓસીંગલો રે લો;
હાંરે કુણુ જાણુ અંતરગતની વિણુ મહારાજ જો,
હેજે રે હસી ખેલો છાંડી આમલો રે લો. ૫

હાંરે તારે મુખને મટકે અટક્યું માહરું મન જો,
 આંખડલી અણીયાલી કામણુગારડી રે લો;
 હાંરે મારા નયણા લંપટ જોવે ખિણુ ખિણુ તુજ જો,
 રાતાં રે પ્રભુ રૂપે ન રહે વારીયાં રે લો. ૬

હાંરે પ્રભુ અલગા તો પણ જાણુજ્યો કરીને હજૂર જો,
 તાહરી રે બલિહારી હું જાઉં વારણે રે લો;
 હાંરે કવિ રૂપવિષ્ણુધનો માહુન કરે અરદાસ જો,
 ગિરઆથી મન આણી ઉલટ અતિ ધણે રે લો. ૭

૧૭. શ્રી શાન્તિનાથ જિન-સ્તવન.

મારો મુજરો દ્યોને રાજ, સાહિબ શાંતિ સલૂણા.
 અચિરાજીના નંદન તોરે, દરિસણુ હેતે આવ્યો;

સમકિત રીઝ કરોને સ્વામી,

ભક્તિ ભેટણું લાવ્યો. મારો ૦ ૧

દુઃખભંજન છે ખિરદ તમારું, અમને આશ તુમારી;
 તુમે નીરાગી થઈને છૂટો,

શી ગતિ હોશે અમારી ? મારો ૦ ૨

કહેશે લોક ન તાણી કહેવું, એવકું સ્વામી આગે;
પણ બાળક ને બોલી ન જાણે,

તો કિમ બહાલો લાગે. મારે૦ ૩

માહરે તો તું સમરથ સાહિબ, તો કિમ ઓછું માનું?
ચિન્તામણિ જેણે ગાંઠે બાંધ્યું,

તેહને કામ કિશ્યાનું? મારે૦ ૪

અધ્યાતમ રવિ ઉગ્યો મુજ ઘટ, મોહતિમિર હર્યું જુગતે;
વિમલવિજય વાચકનો સેવક,

રામ કહે શુભ ભગતે. મારે૦ ૫

૧૮. શ્રી શાન્તિનાથ જિન-સ્તવન.

ક્ષણ ક્ષણ સાંભળો શાંતિ સત્પણા,

ધ્યાન ભુવન જિનરાજ પરણા. ક્ષણ૦

શાંતિ જિનંદકા નામ અમીસેં,

ઉદ્ધસિત હોત હમ રોમ વપુના; ક્ષણ૦

ભવ યોગાનમેં ફિરતે પાયે,

છોરત મેં નહિ ચરન પ્રભુનાં. ક્ષણ૦ ૧

૬૦

છિલ્લરમેં રતિ ક્યહુ ન પાવે,

જે ઝીલે જલ ગંગ યમુના; ક્ષણ૦

તુમ સમ હમ શિર નાથ ન થાશે,

કર્મ અધુના દૂના ધૂના. ક્ષણ૦ ૨

મોહ લરાઈમેં તેરી સહાઈ,

તો ક્ષણમેં છિન્ન છિન્ન કટૂના; ક્ષણ૦

નહિ ઘટે પ્રભુ આના દૂના,

અચિરાસુત પતિ મોક્ષ વધૂના. ક્ષણ૦ ૩

ઓરકી પાસ મેં આશ ન કરતેં,

ચાર અનંત પસાય કરના; ક્ષણ૦

કયું કર માગત પાસ ધતૂરે,

યુગલિક યાત્રક કલ્પતરના. ક્ષણ૦ ૪

ધ્યાન ખડગવર તેરે આસંગે,

મોહ ડરે સારી ભીક ભરના; ક્ષણ૦

ધ્યાન અરૂપી તો સાંઈ અરૂપી,

ભક્તો ધ્યાવત તાના તૂના. ક્ષણ૦ ૫

અનુભવ રંગ વધ્યો ઉપયોગે,

ધ્યાન સુપાનમેં કાથા ચૂના; ક્ષણ૦

ચિદાનંદ ઝકઝોલ ધટાસેં,

શ્રી શુભવીરવિજય પડિપુના. ક્ષણ૦ ૬

૧૯. શ્રી શાન્તિનાથ જિન-સ્તવન.

સુણો શાન્તિજિણંદ સોભાગી,

હું તો થયો છું તુજ ગુણરાગી;

તુમે નિરાગી ભગવંત,

જેતાં કિમ મળશે તંત. સુણો૦ ૧

હું તો ક્રોધ કષાયનો ભરિયો,

તું તો ઉપશમ રસનો દરિયો;

હું તો અજ્ઞાને આવરિયો,

તું તો ફવલ-કમલા વરિયો. સુણો૦ ૨

હું તો વિષયા રસનો આશી,

તેં તો વિષયા કાધી નિરાશી;

હું તો કરમને ભારે ભાર્યો,

તેં તો પ્રભુ ભાર ઉતાર્યો. સુણો૦ ૩

હું તો મોહતણે વશ પડીઓ,

તેં તો સખળા મોહને હણીયો;

હું તો ભવ સમુદ્રમાં ખૂંચ્યો,

તું તો શિવ મંદિરમાં પહોંચ્યો. સુણો ૪

મારે જન્મમરણનો જોરો, તેં તો તોડ્યો તેહનો દોરો;

મારો પાસો ન મેલે રાગ,

તુમે પ્રભુજી થયા વીતરાગ. સુણો ૫

મને માયાએ મૂક્યો પાશો, તું તો નિરખંધન અવિનાશી;

હું તો સમક્ષિતથી અધૂરો,

તું તો સકલ પદારથે પૂરો. સુણો ૬

મારે છો તુંહિ પ્રભુ એક, ત્હારે મુજ સરીખા અનેક;

હું તો મનથી ન મૂકું માન,

તું તો માનરહિત ભગવાન. સુણો ૭

મારું કીધું કશું નવિ થાય, તું તો રંકને કરે રાય;

એક કરો મુજ મહેરબાની,

મારો મુજરો લેજો માની. સુણો ૮

૬૩

એકવાર જો નજરે નીરખો, તો કરો મુજને તુમ સરીખો;
જો સેવક તુમ સરીખો થાશે,

તો ગુણ તમારા ગાશે. સુણો ૦ ૯

ભવોભવ તુમ ચરણોની સેવા, હું તો માગું છું દેવાધિદેવા;
સામું જુઓને સેવક જાણી,

એવી ઉદયરતનની વાણી. સુણો ૦ ૧૦

૨૦. શ્રી શાન્તિનાથ જિન-સ્તવન.

શાન્તિ જિણુંદ મહારાજ,

જગતગુરુ શાન્તિ જિણુંદ મહારાજ;

અચિરાનંદન ભવિમનરંજન,

ગુણનિધિ ગરીબ નિવાજ. જા ૦ ૧

ગર્ભ થકી જિણે ઇતિ નિવારી,

હરખિત સુરનર કોડી;

જનમ થયે ચોસઠ ઇન્દ્રાદિક,

પદ પ્રણમે કર જોડી. જા ૦ ૨

૬૪

મૃગ લંછન ભવિક તુષ ગંજન, કંચનવાન શરીર;
પંચમનાણી પંચમ ચક્રી,

સોલસમેા જિન ધીર. જા૦ ૩

રત્નજડિત ભૂષણુ અતિ સુંદર, આંગી અંગ ઉદાર;
અતિ ઉછરંગ ભગતિ નૌતમ ગતિ,

ઉપશમ રસ દાતાર. જા૦ ૪

કરુણાનિધિ ભગવાન કૃપાકર,

અનુભવ ઉદિત આવાસ;

રૂપ વિષુધનો મોહન પભણે,

દિજે જ્ઞાન વિલાસ. જા૦ ૫

૨૧. શ્રી શાન્તિનાથ જિન-સ્તવન.

ધન દિન વેળા ધન ધડી તેહ,

અચિરારો નંદન જિન જદિ ભેટશુંજી;

લહિયું રે સુખ દેખી મુખચંદ,

વિરહ-વ્યથાનાં દુઃખ સવિ ભેટશુંજી. ૧

જાણ્યો રે જોણે તુજ ગુણ લૈશ,

બીજા રે રસ તેહને મન નવિ ગમેજ;

ચાખ્યો રે જોણે અમી-લવલેશ,

બાકસબુકસ તસ ન રચે કિમેજ. ૨

તુજ સમકિતરસસ્વાદનો જાણુ,

પાપ કુભક્તે બહુ દિન સેવીયુંજ;

સેવે જો કર્મને યોગે તોહિ,

વાંછે તે સમકિત અમૃત ધુરિ લિખ્યુંજ. ૩

તાહરું ધ્યાન તે સમકિતરૂપ,

તેહજ જ્ઞાન તે ચારિત્ર તેહ છેજ;

તેહથી રે જાણે સધળાં પાપ,

ધ્યાતા રે ધ્યેય સ્વરૂપ હોયે પછેજ. ૪

દેખી રે અદ્ભુત તાહરું રૂપ,

અચરીજ ભવિક અરૂપિપદ વરેજ;

તાહરી ગત તું જાણે દેવ,

સમરણુ ભજન તે વાચક જસ કરેજ. ૫

૨૨. શ્રી કુન્થુનાથ જિન સ્તવન.

- તુમ્હ રહો રે પ્રીતમ પાય પરીયાં, [એ ટેક.]
 રૂપે રતિ શ્રીરાણી જાયા, અરજ કરે અંતેઉરીયાં. તુ૦ ૧
- સુરનૃપતિ કે ઘોટે મોટે,
 કયું ન કરો હમ દિલ વરીયાં. તુ૦ ૨
- નાહ વિવાહ ઉછાહ કરી આઝે,
 અવગુન જિન કયું પરિહરીયાં. તુ૦ ૩
- ષટખંડ જિતી અરિ બસ કીને,
 ભુંજે જિન કયું ફલ હરીયાં. તુ૦ ૪
- વિલપતી નેહ દીવાની લલના,
 ત્યજી જિન સંયમ સ્ત્રી વરીયાં. તુ૦ ૫
- કેવલ પામી ત્રિગટે બેડે,
 બાની સુની ભવિ-દિલ ઠરીયાં. તુ૦ ૬
- ન્યાયસાગર પ્રભુ લીલા બહુલી,
 મહાનંદ પદ અનુસરીયાં. તુ૦ ૭

૨૩. શ્રી અરનાથ જિન-સ્તવન.

અરનાથકું સદા મેરી વંદના,

જગનાથકું સદા મેરી વંદના. જ૦

જગ ઉપગારી ધન જ્યૈં વરસે,

વાણી શીતલચંદના રે. જ૦ ૧

રૂપે રંભા રાણી શ્રીદેવી,

ભૂપ સુદર્શન નંદના રે. જ૦ ૨

ભાવભગતિશું અહનિશિ સેવે,

દુરિત હરે ભવકુંદના રે. જ૦ ૩

છ ખંડ સાધી દ્વેધા કીધી,

દુર્જય શત્રુ નિકુંદના રે. જ૦ ૪

ન્યાયસાગર પ્રભુ-સેવા મેવા,

માગે પરમાનંદના રે. જ૦ ૫

૨૪. શ્રી મલ્લિનાથ જિન-સ્તવન.

કૌન રમે ચિત્ત કૌન રમે,
મલ્લિનાથજી વિના ચિત્ત કૌન રમે;

માતા પ્રભાવતી રાણી જાયો,
કુંભ-નૃપતિ-સુત કામ દમે. મં ૧

કામકુંભ જિમ કામિત પૂરે,
કુંભલંછન જિન મુખ ગમે. મં ૨

મિથિલા નયરી જનમ પ્રભુકો,
દર્શન દેખત દુઃખ શમે. મં ૩

ઘેબર ભોજન સરસાં પીરસ્યાં,
કુકસ બાકસ કૌન જમે. મં ૪

નીલ વરણ પ્રભુ કાન્તિ કે આગે,
મરકત મણિ છબી દૂર ભમે. મં ૫

ન્યાયસાગર પ્રભુ જગનો પામી,
હરિ હર પદ્મા કૌન નમે. મં ૬

૨૫. શ્રી મુનિસુવ્રત જિન-સ્તવન.

મુનિસુવ્રત કીજે મયા રે, મનમાંહી ધરી મહેર,
મહેર વિહુણા માનવી રે, કઠિણ જણાયે કહેર;
જિણેસર ! તું જગનાયક દેવ,

તુજ જગહિત કરવા ટેવ,
ખીજા જૂએ કરતાં સેવ.

જિં ૦ તું ૦ ૧

અરહટ ક્ષેત્રની ભૂમિકા રે, સીંચે કૃતારથ હોય;
ધારાધર સધળી ધરા રે, ઉદ્ધરવા સજ્જ જોય.

જિં ૦ તું ૦ ૨

તે માટે અશ્વઉપરે રે, આણી મનમાં મહેર;
આપે આયા આફળી રે, બોધવા ભર્યય શહેર.

જિં ૦ તું ૦ ૩

અણુપ્રારથતા ઉદ્ધર્યા રે, આપે કરીય ઉપાય;
પ્રારથતા રહે વિલવતા રે, એ કુણ કહીયે ન્યાય.

જિં ૦ તું ૦ ૪

સંબંધ પણ તુજ મુજ વિચે રે, સ્વામી સેવક ભાવ;
માન કહે હવે મહેરનો રે, ન રહ્યો અજર પ્રસ્તાવ.

જિં ૦ તું ૦ ૫

૨૬. શ્રી નમિનાથ જિન-સ્તવન.

પરમ રૂપ નિરંજન, જન મન-રંજણો, લલનાં
 ભક્ત વચ્છલ ભગવંત તું, ભવભય-ભંજણો; લ૦
 જગત જંતુ હિતકારક, તારક જગધણી, લ૦
 તુજ પદ પંકજ સેવ, હેવ મુજને ઘણી. લ૦ ૧
 આવ્યો રાજ હજૂર, પૂરણ ભગતિ ભરે, લ૦
 આપો સેવના આપ, પાપ જિમ સવિ ટલે; લ૦
 તુજ સરીખા મહારાજ, મેહેર જો નહિ કરે, લ૦
 તો અમ સરીખા જીવનાં, કારજ કિમ સરે. લ૦ ૨
 જગતારક જિનરાજ, બિરૂદ છે તુમ તણો, લ૦
 આપો સમકિત દાન, પરાયા મત ગણો; લ૦
 સમરથ જાણી દેવ, સેવના મેં કરી, લ૦
 તુંહિજ છે સમરત્થ, તરણ તારણ તરી. લ૦ ૩
 મૃગશીર સિત એકાદશી, ધ્યાન શુકલ ધરી, લ૦
 ધાતીકરમ કરી અંત કે, કેવલ શ્રી વરી; લ૦
 જગ નિસ્તારણ કારણ, તીરથ થાપીયો, લ૦
 આતમ સત્તા ધર્મ, ભવ્યને આપીયો. લ૦ ૪

અમ વેલા કિમ આજ, વિલંબ કરી રહ્યાં, લ૦
 જાણો છે મહારાજ, સેવકે ચરણાં ગ્રહ્યાં; લ૦
 મન માન્યા વિના માહરં, નવિ છોકું કદા, લ૦
 સાચો સેવક તેહ જો, સેવ કરે સદા. લ૦ ૫
 વપ્રા માત સુજાત, કહાવો રયું ધણું, લ૦
 આપો ચિદાનંદ દાન, જનમ સફલો ગણું; લ૦
 જિન ઉત્તમ પદ પદ્મ-વિજય પદ દીજીએ, લ૦
 રૂપવિજય કહે સાહિબ, મુજરો લીજીએ. લ૦ ૬

૨૭. શ્રી નેમિનાથ જિન-સ્તવન.

રહો રહો રે યાદવ દો ઘડીયાં, રહો૦
 દો ઘડીયાં દો ચાર ઘડીયાં,
 રહો રહો રે યાદવ દો ઘડીયાં.
 શિવામાત મહાર નગીને,
 કયું ચલીએ હમ વિછડીયાં; રહો૦
 યાદવવંશ વિભૂષણ સ્વામી,
 તુમે આધાર છે અડવડીયાં. રહો૦ ૧

૭૨

તો બિન ઓરસેં નેહ ન કીનો,

ઓર કરનકી આંખડીયાં; રહે।૦

ધતને બિચ હમ છોડ ન જધએ,

હોત ધુરાધ લાજડીયાં. રહે।૦ ૨

પ્રીતમ પ્યારે કેહ કર જાનાં,

જે હોત હમ શિર બાંકડીયા; રહે।૦

હાથસેં હાથ મિલાદે સાંધ,

ફૂલ બિછાઉં સેજડીયાં. રહે।૦ ૩

પ્રેમકે પ્યાલે બહુત મસાલે,

પીવત મધુરે સેલડીયાં; રહે।૦

સમુદ્રવિજય કુલ તિલક નેમકું,

રાજુલ ઝરતી આંખડીયાં. રહે।૦ ૪

રાજુલ છોર ચલે ગિરનારે,

નેમ યુગલ કેવલ વરીયાં; રહે।૦

રાજિમતી પણ દીક્ષા લીની,

ભાવના રંગ રસે ચડીયાં. રહે।૦ ૫

કેવલ લખ કરી મુગતિ સિધારે,
દંપતી મોહન વેલડીયાં; રહેાં

શ્રી શુભવીર અચલ લખ જોડી,
મોહરાય-શિર લાકડીયાં. રહેાં ૬

૨૮. શ્રી પાર્શ્વનાથ જિન સ્તવન.

રાતાં જેવાં ફૂલડાંને, શામળ જેવો રંગ,
આજ તારી આંગીનો કાંઈ, રૂંડો બન્યો રંગ:
પ્યારા પાસજી હો લાલ,
દીન દયાલ મને નયણે નિહાલ. ૧

જોગીવાડે જાગતો ને, માતો ધિંગડ મદલ;
શામળો સોહામણો કાંઈ,
જીત્યા આઠે મદલ. પ્યારાં ૨

તું છે મારો સાહિબો ને, હું છું તારો દાસ;
આશા પૂરો દાસની કાંઈ,
સાંભળો અરદાસ. પ્યારાં ૩

દેવ સધળા દીકા તેમાં, એક તું અવલલ;
લાખેણું છે લટકું તહારે,

દેખી રીઝે દિલ્લ. પ્યારાં ૪

કોઈ નમે પીરને ને, કોઈ નમે રામ;
ઉદયરત્ન કહે પ્રભુજી, મારે તુમથું કામ. પ્યારાં ૫

૨૯. શ્રી પાર્શ્વનાથ જિન-સ્તવન.

મેરે સાહિબ તુમહિ હો, પ્રભુ પાસ જિણુંદા;
ખિજમતગાર ગરીબ હું, મેં તેરા બંદા. મેરેં ૧
મેં ચકોર કરે ચાકરી, જબ તુમહિ ચંદા;
ચકવાક મેં હુઈ રહું, જબ તુમહિ દિણુંદા. મેરેં ૨
મધુકર પરે મેં રનઝનું, જબ તુમ અરવિંદા;
ભક્તિ કરે ખગપતિ પરે, જબ તુમહિ ગોવિંદા. મેરેં ૩
તુમ જબ ગર્જિત ધન ભયે, તબ મેં શિખિનંદા;
તુમ સાયર જબ મેં તદા, સુરસરિતા અમંદા. મેરેં ૪
દૂર કરો દાદા પાસજી ! ભવ-દુઃખકા કંદા;
વાચક જસ કહે દાસકું, દીયો પરમાનંદા. મેરેં ૫

૩૦. શ્રી અંતરીક્ષ પાર્શ્વનાથનું સ્તવન.

જય ! જય ! જય ! જય ! પાસ જિણુંદ; ટેકં
અંતરીક પ્રભુ ! ત્રિભુવન તારન,

ભવિક કમલ ઉદ્ધાસ દિણુંદ. જય૦ ૧

તેરે ચરન શરન મેં કીને, તૂં બિનું કુન તોરે ભવ ફંદ;
પરમ પુરુષ પરમારથ-દર્શી,

તૂં દીયે ભવિકકું પરમાનંદ. જય૦ ૨

તૂં નાયક તૂં શિવસુખ-દાયક, તૂં હિતચિંતક તૂં સુખકંદ;
તૂં જનરંજન તૂં ભવભંજન,

તૂં કેવલ-કમલા-ગોવિંદ. જય૦ ૩

કાડી દેવ મિલકે કર ન શકે, એક અંગૂઠ રૂપ પ્રતિજંદ;
એસો અદ્ભુત રૂપ તિહારો,

વરપત માનુ અમૃતકો ખુંદ. જય૦ ૪

મેરે મન મધુકરકે મોહન, તુમ હો વિમલ સદલ અરવિંદ;
નયન ચક્રાર વિલાસ કરતુ હે,

દેખત તુમ સુખ પૂરનચંદ. જય૦ ૫

૭૬

હર જાવે પ્રભુ ! તુમ દરિશનતે,
દુઃખ-દોહગ-દારિદ્ર-અધ-દંદ;
વાચક જસ કહે સહસ ફલતે તુમ હો,
જે ખોલે તુમ ગુનકે વંદ. જય૦ ૬

૩૧. શ્રી શંખેશ્વર પાર્શ્વનાથનું સ્તવન.

[રાગ-શ્રી રાગ.]

અખ મોહે ઐસી આય ખની;

શ્રી શંખેસર પાસ જીનેસર,

મેરે તું એક ધની. અખ૦ ૧

તુમ બિનુ કાઉ ચિત ન સુહાવે, આવે કાડી ગુણી;

મેરો મન તુજ ઉપર રસિયો,

અલિ જિમ કમલ ભણી. અખ૦ ૨

તુમ નામે સવિ સંકટ ચૂરે, નાગરાજ ધરણી;

નામ જપું નિશિવાસર તેરો,

એ શુભ મુજ કરણી. અખ૦ ૩

કોપાનલ ઉપજાવત દુર્જન, મથન વચન અરની;

નામ જપું જલધાર તિહાં તુજ,

ધારે દુઃખ હરની. અખ૦ ૪

૭૭

મિથ્યામતિ બહુ જન હે જગમેં, પદ ન ધરત ધરેની;
ઉનકા અખ તુજ ભક્તિ પ્રભાવે,
ભય નહિ એક કની. અખ૦ ૫

સજ્જન-નયન સુધારસ-અંજન, દુરજન રવિ ભરની;
તુજ મૂરતિ નીરખે સો પાવે,
સુખ જસ લીલ ધની. અખ૦ ૬

૩૨. શ્રી ચિન્તામણિ પાર્શ્વજિન-સ્તવન.

શ્રી ચિન્તામણિ પાર્શ્વજી,
વાત સુણો એક મોરી રે;

માહરા મનના મનોરથ પૂરજો,
હું તો ભક્તિ ન છોડું તોરી રે. શ્રી૦ ૧

માહરી ખિજમતમાં ખામી નહિ,
તાહરે ખોટ ન કાંઈ ખજાને રે;

હવે દેવાની શી લીલ છે ?
કહેવું તે કહીએ જાને રે. શ્રી૦ ૨

૬૮

તે ઉરણુ સર્વી પૃથિવી કરી,

ધન વરસી વરસી-દાને રે;

માહરી વેળા શું એહવા,

દીઓ વાંછિત વાળો વાન રે. શ્રી૦ ૩

હું તો કેડ ન છોડું તાહરી,

આપ્યા વિણુ શિવસુખ સ્વામી રે;

મૂરખ તે ઓછે માનશે,

ચિન્તામણિ કરયલ પામી રે. શ્રી૦ ૪

મત કહશ્યો તુજ કર્મે નથી,

કર્મે છે તો તું પામ્યો રે;

મુજ સરીખા કીધા મોટકા,

કહો તેણે કાંઈ તુજ થામ્યો રે. શ્રી૦ ૫

કાલ સ્વભાવ ભવિત્યતા,

તે સધળા તારા દાસો રે;

મુખ્ય હેતુ તું મોક્ષનો,

એ મુજને સખલ વિશ્વાસો રે. શ્રી૦ ૬

અમે ભકતે મુક્તિને ખેંચશુ,
 નિમ લોહને ચમક પાપાણો રે;
 તુમે હેજે હસીને દેખશો,
 કહેશો સેવક છે સપરાણો રે. શ્રી૦ ૭

ભક્તિ આરાધ્યા ફળ દીએ,
 ચિન્તામણિ પણ પાપાણો રે;
 વળી અધિકું કાંઈ કહાવશો,
 એ ભદ્રક ભક્તિ તે જાણો રે. શ્રી૦ ૮

બાળક તે નિમ તિમ બોલતો,
 કરે લાડ તાતને આગે રે;
 તે તેહયું વંછિત પૂરવે,
 બની આવે સઘળું રાગે રે. શ્રી૦ ૯

માહરે બનનારું તે બન્યુંજ છે,
 હું તો લોકને વાત શીખાવું રે;
 વાચક જસ કહે સાહિબા,
 એ ગીતે તુમ ગુણ ગાવું રે. શ્રી૦ ૧૦

૩૩. શ્રી પંચાસરાપાર્શ્વ જિન-સ્તવન.

પરમાત્મ પરમેશ્વર, જગદીશ્વર જિનરાજ;
જગબંધવ જગભાણુ, બલિહારી તુમતણી,
ભવ-જલધિમાંહી જહાજ. પરમા૦ ૧

તારક વારક મોહનો, ધારક નિજગુણ ક્ષદ્ધિ;
અતિશયવંત ભદંત, રૂપાલી શિવવધૂ,
પરણી લહી નિજ સિદ્ધિ. પરમા૦ ૨

જ્ઞાન દર્શન અનંત છે, વળી તુજ ચરણ અનંત;
એમ દાનાદિ અનંત, ક્ષાયિક ભાવે થયાં,
ગુણ તે અનંતાનંત. પરમા૦ ૩

બત્રીશ વર્ણ સમાય છે, એકજ શ્લોક મઝાર;
એક વરણ પ્રભુ ! તુજ, ન માયે જગતમાં,
કેમ કરી થુણીએ ઉદાર. પરમા૦ ૪

તુજ ગુણ કાણુ ગણી શકે, જે પણ કેવલ હોય;
આવિરભાવથી તુજ, સયલ ગુણ માહરે,
પ્રચ્છન્નભાવથી જ્ઞેય. પરમા૦ ૫

શ્રી પંચાસરા પાસજી ! અરજ કરે એક તુજ;
 આવિરભાવથી થાય, દયાળ ! કૃપાનિધિ !
 કરુણા કીજેજી મુજ. પરમા૦ ૬
 શ્રી જિન ઉત્તમ તાહરી, આશા અધિકી મહારાજ !
 પદ્મવિજય કહે એમ, લાહું શિવનગરીનું,
 અક્ષય અવિચલ રાજ. પરમા૦ ૭

૩૪. શ્રી પાર્શ્વજિન જન્મકલ્યાણક સ્તાવન.

[મલ્લિજિન નાયજી વ્રત લીજે ર--એ દેશી.]

ચિત્ત સમરી શારદમાય રે,

વલી પ્રણમું નિજ ગુરૂ પાય રે;

ગાઉં ત્રેવીશમા જિનરાય.

બહાસાજીનું જન્મ કલ્યાણક ગાઉં રે૦

સોના રૂપાને ફૂલડે વધાવું, બહા૦

થાલ ભરી ભરી મોતીડે વધાવું. બહા૦ ૧

કાશી દેશ વણારશી રાજે રે,

અશ્વસેન છત્રપતિ છાજે રે;

રાણી વામા ગૃહિણી સુરાજે. બહા૦ ૨

ચૈત્ર વદિ ચોથે તે ચવિયા રે,
માતા વામા કુખે અવતરીયા રે;

અનુઆલ્યાં એહના પરીયા. ૧૬૧૦ ૩

પોશ વદિ દશમી જગલાણુ રે,
હોવે પ્રભુનું જન્મકલ્યાણુ રે;

વીશસ્થાનક સુકૃત કમાણુ. ૧૬૧૦ ૪

નારકી નરકે સુખ પાવે રે,
અંતરમુહર્ત દુઃખ જાવે રે;

એતો જન્મકલ્યાણુ કહાવે. ૧૬૧૦ ૫

પ્રભુ ત્રણ ભુવન શિરતાજ રે,
તુમે તારણુ તરણુ જહાજ રે;

કહે દીપવિજય કવિરાજ. ૧૬૧૦ ૬

૩૫. શ્રી મહાવીર સ્વામીનું સ્તવન.

ગિરિઆરે ગુણુ તુમતાણા, શ્રી વર્દમાન જિનરાયા રે;
સુણુતાં શ્રવણે અમી ઝરે,

મહારી નિર્મળ થાયે કાયા રે. ગિ૦ ૧

૮૩

તુમ ગુણગણ ગંગાજલે, હું ઝીલી નિર્મળ થાઉં રે;
અવર ન ધંધો આદરે,

નિશદિન તોરા ગુણ ગાઉં રે. ગિ૦ ૨
ઝીલ્યા જે ગંગાજલે, તે છિદ્ધર જલ નવિ પેસે રે;
જે માલતી ફૂલે મોહિયા,

તે બાવલ જઈ નવિ બેસે રે. ગિ૦ ૩
ધમ અમે તુમ ગુણ ગોઠશું, રંગે રાગ્યા તે વલી માગ્યા રે;
તે કિમ પરસુર આદરે,

જે પરનારી વશ રાગ્યા રે. ગિ૦ ૪
તું ગતિ તું મતિ આશરો, તું આલંબન મુજ પ્યારો રે;
વાચક જસ કહે માહરે,

તું જીવજીવન આધારો રે. ગિ૦ ૫

૩૬. શ્રી મહાવીર સ્વામીનું સ્તવન.

[રાગ--ઠાફી.]

સાહિબ ધ્યાયા મન મોહના,
અતિ સોહના ભવિ બોહના. સા૦ ૧

આજ્યે સફલ મેરે, માનું ચિન્તામણિ પાયા; સાં ૦
 ચોસઠ ઈંદ્રે મિલિય પૂજ્યો, ઈંદ્રાની ગુન ગાયા. સાં ૨
 જનમ મહોત્સવ કરે દેવ, મેરૂશિખર લે આયા; સાં ૦
 હરિકેા મન સંદેહ જાની, ચરને મેરૂ ચલાયા. સાં ૩
 અહિ વેતાલ રૂપ દાખી, દેવે ન વીર ખોભાયા; સાં ૦
 પ્રગટ ભયે પાય લાગી, વીર નામે ખુલાયા. સાં ૪
 ઈંદ્ર પૂછે વીર કહે, વ્યાકરન નીપાયા; સાં ૦
 મોહ્યે નિશાલ-ધરને, યુદ્ધિ વીર પઢાયા. સાં ૫
 વરસી-દાન દેધ ધીર, લેધ વ્રત સુહાયા; સાં ૦
 સાલતલે ખ્યાન ખ્યાતે, ધાતી ધન ખપાયા. સાં ૬
 લહી અનંત જ્ઞાન આપ, રૂપ ઝગમગાયા; સાં ૦
 જસ કહે હમ સોધ વીર, જ્યોતિસું જ્યોતિ મિલાયા. સાં ૭

૩૭. શ્રી મહાવીર સ્વામીનું સ્તવન.

સિદ્ધારથના રે નંદન વિનવું, વિનતડી અવધાર;
 ભવમંડપમાં રે નાટક નાચીયો,

હવે મુજ દાન દેવાર. સિં ૧

૮૫

ત્રણ રતન મુજ આપો તાતજી, જિમ નાવે રે સંતાપ;
દાન દીયંતા રે પ્રભુ કાસર કીસી ?

આપો પદવી રે આપ. સિં ૨
ચરણ અંગૂઠે રે મેર કંપાવીયો, મોડ્યાં સુરનાં રે માન;
અષ્ટ કરમનો રે ઝગડો જીતવાં,

દીધાં વરસી રે દાન. સિં ૩
શાસનનાયક શિવમુખ દાયક, ત્રિશલા-કુખે રતન;
સિદ્ધારથનો રે વંશ દીપાવીયો,

પ્રભુજી તમે ધન ધન. સિં ૪
વાચકશેખર કાર્તિવિજય ગુર, પામી તાસ પસાય;
ધરમતણે રસે જિન ચોવીશના,

વિનયવિજય ગુણ ગાય. સિં ૫

૩૮. શ્રી મહાવીર સ્વામીનું સ્તવન.

જગપતિ તું તો દેવાધિદેવ, દાસનો દાસ છું તાહરો;
જગપતિ તારક તું કીરતાર, મનરો મોહન પ્રભુ માહરો. ૧
જગપતિ તાહરે ભક્ત અનેક, માહરે એકજ તું ધણી;
જગપતિ વીરમાં તું મહાવીર, મૂરતિ તાહરી સોહામણી. ૨

જગપતિ ત્રિશલારાણીનો તું તંત, ગંધારઅંદરે ગાજીયો;
જગપતિ સિદ્ધારથ કુલ શાણુગાર,

રાજ રાજેશ્વર રાજીયો. ૩

જગપતિ ભક્તોની ભાંગે તું ભીડ, પીડ પરાધ પ્રભુ પારખે;
જગપતિ તુંહિ પ્રભુ અગમ અપાર

સમજ્યો ન જાયે મુજ સારીખે. ૪

જગપતિ ખંભાયત જમ્બૂસર સંધ,

ભગવંત ચોવીસમો ભેટીયો;

જગપતિ ઉદય નમે કરજોડ,

સત્તરનેવું સંધ સમેટીયો. ૫

૩૯. શ્રી મહાવીર સ્વામીનું સ્તવન.

વંદો વીર જિનેશ્વર રાયા, વર્ધમાન સુખદાયાળ;
શાસનનાયક જેહ કહાયા,

જગ જસવાદ સવાયાળ. વંદા૦ ૧

હરિલાંછન કંચનવન કાયા, સિદ્ધારથ નૃપ તાયાળ;
સિદ્ધારથ થયા કર્મ ખપાયા,

ત્રિશલા રાણી માયાળ. વંદા૦ ૨

લલ્લુ વયથી જોણે મેર ચલાયા, વીર વેતાલ હરાયાજી;
દુર્ધર મોહ જોહ જિતીને,

જ્યોતિમે જ્યોતિ મિલાયાજી. વંદો ૩

જસ શાસનથી પટ દ્રવ્ય પાયા, સ્યાદવાદ સમજાયાજી;
અભિનવ નંદનવનની છાયા,

દર્શન જ્ઞાન ઉપાયાજી. વંદો ૪

જસ વજ્ર છે ગૌતમરાયા,

લલ્લિધ નિધાન મન લાયાજી;

ન્યાયસાગર પ્રભુના ગુણ ગાયા,

સુજસ સુખોધ સવાયાજી. વંદો ૫

૪૦. શ્રી સીમંધર જિન-સ્તવન.

પુખ્ખલવધ વિજયે જ્યો રે, નયરી પુંડરીગિણી સાર;

શ્રી સીમંધર સાહિબા રે, રાય શ્રેયાંસ કુમાર,

જિણુંદરાય ! ધરજો ધર્મ સનેહ. ૧

મોટા નાના અંતરે રે, ગિર્યા નવિ દાખંત;

શશિદરિસન સાયર વધે રે,

કૈરવ-વન વિકસંત. જિણુંદો ૨

ઠામ કુઠામ નવિ લેખવે રે, જગ વરસંત જલધાર;
કર હોય કુસુમે વાસિયે રે,

છાયા સવિ આધાર. જિણુંદો ૩

રાય ને રંક સરીખા ગણે રે, ઉઘોતે શશી સૂર;
ગંગાજળ તે બિહું તણાં રે,

તાપ કરે સવિ દૂર. જિણુંદો ૪

સરીખા સહુને તારવા રે, તિમ તુમે છો મહારાજ;
મુજશું અંતર કિમ કરો રે,

ખાંલ્ય ગ્રહાની લાજ. જિણુંદો ૫

મુખ દેખી ટીલું કરે રે, તે નવિ હોય પ્રમાણ;
મુજરો માને સવિ તણો રે,

સાહિબ તેહ સુગ્ગણ. જિણુંદો ૬

વૃષભ લંછન માતા સત્યકી રે, નંદન રૂકમણી કંત;
વાચક્યશ એમ વિનવે રે,

ભય ભંજન ભગવંત. જિણુંદો ૭

૪૧. શ્રી સીમંધર જિન-સ્તવન.

તારી મૂરતિએ મન મોહ્યું રે, મનના મોહનીયા;
તારી સુરતિએ જગ સોહ્યું રે, જગના જીવનીયા.

૮૯

તુમ જોતાં સવિ દુરમતિ વિસરી, દિન રાતડી નવી જાણી;
પ્રભુ ગુણ ગણ સાંકળશું બાંધ્યું,
ચંચલ ચિત્તકું તાણી રે. મં ૧

પહેલાં તો એક કેવલ હરખે, હેજળું ચર્ચ હળિયો;
ગુણ જાણીને રૂપે મિલિઓ,
અબ્યંતર જર્ષ લળિઓ રે. મં ૨

વીતરાગ ધ્રુમ જસ નિસુણીને, રાગી રાગ કરેહ;
આપ અરૂપી રાગ નિમિત્તે,
દાસ અરૂપ ધરેહ રે. મં ૩

શ્રી સીમંધર તું જગબંધુ, સુંદર તાહરી વાણી;
મંદર ભૂધર અધિક ધીરજ ધર,
વંદે તે ધન્ય પ્રાણી રે. મં ૪

શ્રી શ્રેયાંસ નરેસર નંદન, ચંદન શીતલ વાણી;
સત્યકી માતા વૃષભ લંછન પ્રભુ,
જ્ઞાનવિમલ ગુણ જાણી રે. મં ૫

૪૨. શ્રી સીમંધર જિન-સ્તવન.

સુહૃદાચંદાણ ! સીમંધર પરમાત્મ પાસે જાજો,
મુજ વિનતડી પ્રેમ ધરીને, એણી પેરે તુમે સંભળાવજો.

જે ત્રણ ભુવનનો નાયક છે, જસ ચોસઠ ઈંદ્ર પાયક છે;
નાણુ દરિસણુ જેહને ખાયક છે. સુણો ૧

જેની કંચનવરણી કાયા છે, જસ ઘોરી લંછન પાયા છે;
પુંડરીકગિણી નગરીનો રાયા છે. સુણો ૨

બાર પર્વદામાંહી બિરાજે છે,

જસ ચોત્રીશ અતિશય છાજે છે;

ગુણ પાંત્રીશ વાણીયે ગાજે છે. સુણો ૩

ભવિજનને જે પડિખોહે છે,

તુમ અધિક શીતલ ગુણ સોહે છે;

૩૫ દેખી ભવિજન મોહે છે. સુણો ૪

તુમ સેવા કરવા રસિયો છું, પણ ભરતમાં દૂરે વસિયો છું;

મહા મોહરાયકર ફસિયો છું. સુણો ૫

પણ સાહિબ ચિત્તમાં ધરિયો છે,

તુમ આણા ખડગકર ગ્રહિયો છે;

તો કાંઈક મુજથી ડરિયો છે. સુણો ૬

જિન ઉત્તમ પૂંક હવે પૂરો, કહે પદ્મવિજય થાઉં શૂરો;

તો વાધે મુજ મન અતિ નૂરો. સુણો ૭

૪૩. શ્રી સિદ્ધાચલજીનું સ્તવન.

સિદ્ધાચલ ગિરિ ભેટ્યા રે, ધન્ય ભાગ્ય હુમારું.
 ઐ ગિરિવરનો મહિમા મોટો, કહેતાં ન આવે પારા;
 રાયણુ રૂપ સમોસર્યા સ્વામી,

પૂર્વ નવાણું વારા રે. ધન્ય૦ ૧
 મૂલનાયક શ્રી આદિ જિનેશ્વર, ચઉમુખ પ્રતિમા ચારા;
 અષ્ટ દ્રવ્યશું પૂજે ભાવે,

સમકિત મૂલ આધારા રે. ધન્ય૦ ૨
 ભાવ ભક્તિશું પ્રભુગુણ ગાતાં, અપના જન્મ સુધારા;
 યાત્રા કરી ભવિજન શુભ ભાવે,

નરક તિર્યચ ગતિ વારા રે. ધન્ય૦ ૩
 દૂર દેશાંતરથી હું આવ્યો, શ્રવણે સુણી ગુણ તારા;
 પતિત ઉદ્ધારણુ બિરૂદ તુમારું,

ઐ તીરથ જગ સારા રે. ધન્ય૦ ૪
 સંવત અદાર ત્યાસી માસ અષાડા, વદિ આઠમ ભોમવારા;
 પ્રભુજીકે ચરણ પ્રતાપકે સંધમે,

ખિમારતન પ્રભુ પ્યારા રે. ધન્ય૦ ૫

૪૪. શ્રી સિદ્ધાચલજીનું સ્તવન.

વિમલાચલ નિતુ વદિએ, કાળે એહની સેવા;
 માનું હાથ એ ધર્મનો, શિવતરૂ ફલ લેવા. વિં ૧
 ઉજ્જવલ જિન ગૃહ મંડલી, તિહાં દીપે ઉત્તંગા;
 માનું હિમગિરિ-વિભ્રમે, આર્ષ અંખર ગંગા. વિં ૨
 કાર્ષ અનેરૂ જગ નહિ, એ તીરથ તોલે;
 એમ શ્રીમુખ હરિ આગલે, શ્રીસીમંધર ખોલે. વિં ૩
 જે સધળાં તીરથ કહ્યાં, યાત્રા ફળ કહીએ;
 તેહથી એ ગિરિ ભેટતાં, શત-ગુણું ફળ લહીએ. વિં ૪
 જનમ સફલ હોય તેહનો, જે એ ગિરિ વંદે;
 સુજસવિજય સંપદ લહે, તે નર ચિર નંદે. વિં ૫

૪૫. શ્રી સિદ્ધાચલજીનું સ્તવન.

સિદ્ધાચલનો વાસી પ્યારો લાગે, મોરા રાજાંદા.
 ધણુરે કુંગરીયામાં ઝીણી ઝીણી કારણી,
 ઉપર શિખર ખિરાળે. મોં સિં ૧
 કાને કુંડલ માથે મુગટ ખિરાળે,
 બાંહે બાણુબંધ છાળે. મોં સિં ૨

ચૌમુખ ધિમ અનોપમ છાજે,
અદ્ભુત દીકે દુઃખ ભાંજે. મોં સિં ૩

ચુવા ચુવા ચંદન ઓર અરગળ,
કસર તિલક વિરાજે. મોં સિં ૪

ઈજો ગિરિ સાધુ અનંતા સિદ્ધા,
કહેતાં પાર ન આવે. મોં સિં ૫

જ્ઞાનવિમલ પ્રભુ એણી પેરે બોલે,
આભવ પાર ઉતારો. મોં સિં ૬

૪૬. શ્રી સિદ્ધાચલજીનું સ્તવન.

શ્રી રે સિદ્ધાચલ ભેટવા, મુજ મન અધિક ઉમાહો;
ઋષભ જિણુંદ પૂજા કરી,

લીજો ભવતણો લાહો. શ્રી રેં ૧

મણિમય મૂરતિ શ્રી ઋષભની, નિપાઈ અભિરામ;
ભવન કરાવ્યાં કનકનાં, રાખ્યાં ભરતે નામ. શ્રી રેં ૨

તેમિવિના ત્રેવીશ પ્રભુ, આવ્યા સિદ્ધક્ષેત્ર જાણી;

શેત્રુંજ સમું તીરથ નહિ,

બોલ્યા સીમંધર વાણી. શ્રી રેં ૩

પૂરવ નવાણું સમોસર્યા, સ્વામી શ્રી ઋષભ નિશુંદ;
 રામ પાંડવ મુગતે ગયા, પામ્યા પરમાનંદ. શ્રી રે૦ ૪
 પૂરવ પુણ્ય પસાહિલે, પુંડરીકગિરિ પાચો;
 કાન્તિવિજય હરખે કરી,
 શ્રી સિદ્ધાચલ ગાયો. શ્રી રે૦ ૫

૪૭. શ્રી સિદ્ધાચલજીનું સ્તવન.

મારું મન મોહું રે શ્રી સિદ્ધાચલે રે,
 દેખીને હરખિત થાય;
 વિધિશું કીજે રે જાત્રા એહની રે,
 ભવભવનાં દુઃખ જાય. મા૩૦ ૧
 પંચમે આરે રે પાવન કારણે રે,
 એ સમું તીરથ ન કાય;
 મોટા મહિમા રે જગમાં એહનો રે,
 આ ભરતે દર્શાં જોય. મા૩૦ ૨
 ઇણુ ગિરિ આબ્યા રે જિનવર ગણધરા રે,
 સિધ્ધ્યા સાધુ અનંત;
 કઠિન કરમ પણ ઇણુ ગિરિ ફરસતાં રે,
 હોયે કરમ નિશાંત, મા૩૦ ૩

૯૫

જૈન ધરમનો જાઓ જાણીયે રે,
માનવ તીરથ એ સ્તંભ;

સુરનર કિન્નર નૃપ વિદ્યાધરા રે,
કરતા નાટારંભ. મા૩૦ ૪

ધનધન દહાડો રે ધન વેળા ધડી રે,
ધરીયે હૃદય મોઝાર;

જ્ઞાનવિમલસૂરિ ગુણ એહના ધણાં રે.
કહેતાં નાવે પાર. મા૩૦ ૫

૪૮. શ્રી સિદ્ધાચલજીનું સ્તવન.

વિવેકી વિમલાચલ વસીયે, તપ જપ કરી કાયા કસીયે;
ખોટી માયાથી ખસીયે, વિવેકી વિમલાચલ વસીયે,
વસી ઉત્તમારગથી ખસીયે. વિવેકી ૧

માયા મોહિનીએ મોહ્યો, કાણુ રાખે રણુમાં રાયો;
આ નરભવ એળે ખાયો. વિવેકી ૨

બાળ લીલાએ હુલરાવ્યો, યૌવન યુવતિએ ગાયો;
તોએ તૃપ્તિ નવિ પાયો. વિવેકી ૩

રમણી ગીત વિષય રાચ્યો, મોહની મહિરાએ માચ્યો;
નવ નવ વેશ કરી નાચ્યો. વિવેકી ૪

૯૬

આગમ વાણી સમી આસી, ભવજલધિમાંહી વાસી;
રોહિત મત્સ્ય સમે થાસી. **વિવેકી૦ ૫**

મોહની જલને સંહારે, આપ કુટુંબ સકલ તારે;
વરણુવીએ તે સંસારે. **વિવેકી૦ ૬**

સંસારે ફૂડી માયા, પંથ શિરે પંથી આયા;
મૃગતૃષ્ણા જલને ધાયા. **વિવેકી૦ ૭**

ભવદવ તાપ લહી આયા, પાંડવ પરિકર મુનિરાયા;
શીતલ સિદ્ધાચલ છાયા. **વિવેકી૦ ૮**

ગુર ઉપદેશ મુણી ભાવે, સંધ દેશોદેશથી આવે;
ગિરિવર દેખી ગુણુ ગાવે. **વિવેકી૦ ૯**

સંવત અઢાર ચોરાશીએ, માધ ઉજ્જવલ એકાદશીએ;
વાંઘા પ્રભુજી વિમલવશીએ. **વિવેકી૦ ૧૦**

જાત્રા નવાણું અમે કરીએ, ભવભવ પાતિકડાં હરીએ;
તીર્થ વિના કહો કિમ તરીએ ! **વિવેકી૦ ૧૧**

હંસ મયૂરા ધણુ ઠામે, ચક્રવા શુક પિક પરિણામે;
દર્શને દેવગતિ પામે. **વિવેકી૦ ૧૨**

શેત્રુંજી નદીએ ન્હાઈ, કળે સુર સાન્નિધ્ય દાઈ;
પણસય ચાપ ગુહા દાઈ. **વિવેકી૦ ૧૩**

રયણુમય પડિમા જે પૂજે, તેના પાતિકડાં ધૂજે;
તે નર સીઝે ભવે ત્રીજે. **વિવેકી૦ ૧૪**

સાસયગિરિ રાયણુ પગલાં, ચઉમુખ આદિ ચૈત્ય ભલાં;
શ્રી શુભવીર નમે સધલાં. **વિવેકી૦ ૧૫**

૪૯. શ્રી સિદ્ધાચલજીનું સ્તવન.

વિમલાચલ વિમલા પાણી, શીતળ તર છાયા ઠરાણી;
રસવેધક કંચન ખાણી, કહે ઇન્દ્ર સુણેા ઇન્દ્રાણી.
સનેહી સંત એ ગિરિ સેવો,

ચૌદ ક્ષેત્રમાં તીરથ નહિ એવો. **સનેહી૦ ૧**
છહરી પાળી ઉલ્લસીએ, છટ અટ્ટમ કાયા કસીએ;
મેહ મલ્લની સામા ધસીએ, વિમલાચલ વેગે વસીએ.
સનેહી૦ ૨

અન્ય સ્થાનક કર્મ જે કરીએ, તે હિમગિરિ હેઠા હરીએ;
પાછળ પ્રદક્ષિણા ફરીએ, ભવજલનિધિ હેલા તરીએ.
સનેહી૦ ૩

શિવમંદિર ચઢવા કાળે, સોપાનની પંક્તિ બિરાળે;
ચઢતાં સમકિતી છાળે, દુરભવ્ય અભવ્ય તે લાળે.

સનેહી૦ ૪

પાંડવ પમુહા કેધ સંતા, આદીશ્વર ધ્યાન ધરંતા;
પરમાતમ ભાવ ભજંતા, સિદ્ધાચલ સિદ્ધ્યા અનંતા.

સનેહી૦ ૫

૫૨ માસી ધ્યાન ધરાવે, શુક રાજ તે રાજ્યને પાવે;
અહિરંતર શત્રુ હરાવે, શત્રુજય નામ ધરાવે.

સનેહી૦ ૬

પ્રણિધાને બળે ગિરિ જાયો, તીર્થંકર નામ નિકાયો;
મોહરાયને લાગે તમાયો, શુભવીર વિમલગિરિ સાયો.

સનેહી૦ ૭

૫૦. શ્રી સિદ્ધાચલજીનું સ્તવન.

સિદ્ધાચલ ગુણ ગેહ, ભવી પ્રણમો ધરી નેહ;
આજ હો સોહે રે મન મોહે, તીરથ રાજ્યોજી. ૧
આદીશ્વર અરિહંત, મુક્તિવધૂનો કંત;
આજ હો પૂરવવારનવાણું, આવી સમોસર્ગીજી. ૨

૯૯

સકલ સુરાસુરરાજ, કિન્નર દેવ સમાજ;
આજ હો સેવા રે સારે, તે કરજોડી કરીજી. ૩

દર્શનથી દુઃખ દૂર, સેવે સુખ ભરપૂર;
આજ હો એણે રે કલિકાલે, કલ્પતર અછેજી. ૪

પુંડરીકગિરિ ધ્યાન, લહીયે બહુ યશમાન;
આજ હો દીપે રે, અધિકી તસ જ્ઞાન કલા ધણીજી. ૫

૫૧. શ્રી રાયણ પગલાનું સ્તવન.

નીલુડી રાયણ તરતજે સુણ સુંદરી,
પીલુડા પ્રભુના પાય રે ગુણ મંજરી;
ઉજ્જવલ ધ્યાને ધ્યાઇએ સુણ સુંદરી,
એહિજ મુક્તિ ઉપાય રે ગુણ મંજરી. ૧

શીતળ છાયાએ જોસીએ સુણ સુંદરી,
રાતડો કરી મન રંગ રે ગુણ મંજરી;

પૂજીએ સોવન ફૂલડે સુણ સુંદરી,
જેમ હોય પાવન અંગ રે ગુણ મંજરી. ૨

- ખીર ઝરે જોહ ઉપરે સુણ સુંદરી,
 નેહ ધરીને ઝોહ રે ગુણ મંજરી;
- ત્રીજે ભવે તે શિવ લહે સુણ સુંદરી,
 થાયે નિર્મળ દેહ રે ગુણ મંજરી. ૩
- પ્રીત ધરી પ્રદક્ષિણા સુણ સુંદરી,
 દીઝે ઝોહને જે સાર રે ગુણ મંજરી;
- અભંગ પ્રીતિ હોય જોહને સુણ સુંદરી,
 ભવભવ તુમ આધાર રે ગુણ મંજરી. ૪
- કુસુમ પત્ર ફળ મંજરી સુણ સુંદરી,
 શાખા થડ ને મૂળ રે ગુણ મંજરી;
- દેવતાણા વાસાય છે સુણ સુંદરી,
 તીરથને અનુકૂળ રે ગુણ મંજરી. ૫
- તીરથ ધ્યાન ધરો મુદા સુણ સુંદરી,
 સેવો ઝોહની છાંય રે ગુણ મંજરી;
- જ્ઞાનવિમલ ગુણ ભાખિયો સુણ સુંદરી,
 શત્રુજયમાહાત્મ્યમાંહી રે ગુણ મંજરી. ૬

પર. શ્રી પુંડરીક સ્વામીનું સ્તવન.

એક દિન પુંડરીક ગણધર રે લાલ,
 પૂછે શ્રી આદિ જિણુંદ સુખકારી રે;
 કહીયે તે ભવજલ ઉતરી રે લાલ,
 પામીશ પરમાનંદ ભવવારી રે. ઓ ૧

કહે જિન ઇણુગિરિ પામશે રે લાલ,
 જ્ઞાન અને નિરવાણુ જયકારી રે;
 તીરથ મહિમા વાધશે રે લાલ,
 અધિક અધિક મંડાણુ નિરધારી રે. ઓ ૨

ઇમ નિસુણીને ઇહાં આવીયા રે લાલ,
 ધાતી કરમ કર્યાં દૂર તમ વારી રે;
 પંચ કાઠી મુનિ પરિવર્યા રે લાલ,
 હુઆ સિદ્ધિ હજૂર ભવ વારી રે. ઓ ૩

ચૈત્રી પૂનમ દિન કીજીએ રે લાલ,
 પૂજા વિવિધ પ્રકાર દિલધારી રે;
 રૂળ પ્રદક્ષિણા કાઉરસગ્ગા રે લાલ,
 લોગસસ થુઈ નમુકાર નરનારી રે. ઓ ૪

દશ વીશ ત્રીસ ચાલીશ ભલાં રે લાલ,
 પચાસ પુષ્પની માળ અતિ સારી રે;
 નરભવ લાહો લીજીએ રે લાલ,
 જેમ હોય જ્ઞાન વિશાલ મનોહારી રે. ઓ ૫

૫૩. શ્રી સિદ્ધચક્રજીવું સ્તવન.

[નમો રે નમો શ્રી શેત્રુંજી ગિરિવર-એ દેશી.]
 સકલ સુરાસુર વંદ નમીજે, શ્રીસિદ્ધચક્ર પ્રધાન રે;
 ઇહભવ પરભવ શિવસુખ કારણ,
 વારણ કર્મ વિતાન રે. સં ૧
 પ્રથમ પદે અરિહંત નમીજે, ચાર અતિશયવંત રે;
 પ્રાતિહારજ આઠની શોભા,
 બાર ગુણે ભગવંત રે. સં ૨
 આઠ કરમને નાશે જિનવર, આઠ ગુણે પ્રગટાય રે;
 એહવા સિદ્ધ પ્રભુને નમતાં,
 દુરિત સકલ દૂર જાય રે. સં ૩
 આચારજ પ્રણમો પદ ત્રીજે, ગુણ છત્રીસ સુહાય રે;
 પાઠક પદ ચોથું નિત પ્રણમું,
 ગુણ પચવીસ કહાય રે. સં ૪

સત્તાવીસ ગુણે કરી સાધુ, દુષ્ટ કરમ ભવ જીપે રે;
ચાર સદ્ગુણ આદે સડસઠ,

ભેદે દરિસણુ દીપે રે. સં ૫

સાતમે નાણુ નમો ભવી ભાવે, ભક્તિ કરી શુભ મન રે;
પાંચ કહ્યાં મૂલ ભેદજ ચાર, ઉત્તર એકાવન્ત રે. સં ૬
સંયમ સત્તર પ્રકારે આરાધો, નવમે પદ તપ સાર રે;
તે તપ બારે ભેદે વખાણ્યો,

અવિચલ પદ દાતાર રે. સં ૭

એ નવપદમાં આતમા રે, નિજ આતમમાં એહ રે;
મયાણા તે શ્રીપાસે આરાધ્યો,

નવમે ભવે શિવગોહ રે. સં ૮

પાંચ ગુણિમાં ગુણુ રહ્યા રે, ગુણી સેવે ગુણુ હોય રે;
ધ્યેય તે ધ્યાતા ધ્યાનથી જાણો,

ભેદ રહ્યો નવિ કાય રે. સં ૯

ધર્મ નવપદ જે ધ્યાવે પ્રાણી, તે શુભવિજય વરંત રે;
વીર કહે સુણુ શ્રેણિક તે નર,

સિદ્ધિવધૂ-વર-કંત રે. સં ૧૦

૫૪. શ્રી સાધારણ જિન-સ્તવન

મનમાં આવન્ને રે નાથ, હું થયો આજ સનાથ—મનં
જય જિનેશ નિરંજણો, ભંજણો ભવદુઃખરાશ;
રંજણો સવિ ભવિચિત્તનો,

મંજણો પાપનો પાશ. મનમાંં ૧
આદિ પ્પહ્ન અનુપમ તું, અપ્પહ્ન કીધાં દૂર;
ભવભ્રમ સવિ ભાંજ ગયા,

તુંહિ ચિદાનંદ સનૂર. મનમાંં ૨
વીતરાગ ભાવ ન આવહી, જિહાં લગી મુજને દેવ;
તિહાં લગે તુમ પદકમલની,

સેવના રહેન્ને એ દેવ. મનમાંં ૩
યદ્યપિ તુમે અતુલખલી, યશવાદ એમ કહેવાય;
પણ કબજે આવ્યા મુજ મને,

તે સહજથી ન જવાય. મનમાંં ૪
મન મનાવ્યા વિણ માહરં, કેમ બંધનથી છુટાય;
મનવાંછિત દેતાં થકાં કાંઈ,

પાલવડો ન ઝલાય. મનમાંં ૫

હડ બાલનો હોય આકરો, તે લહો છો જિનરાજ;
ઝાઝું કહાવે શું હોવે, ગિર્યા ગરીબ નિવાજ. મનમાં ૬
જ્ઞાનવિમલ ગુણથી લહો,

સવિ ભવિક મનના ભાવ;

તો અક્ષય સુખ લીલા દીયો,

જિમ હોવે સુજસ જમાવ. મનમાં ૭

૫૫. શ્રી સાધારણ જિન-સ્તવન.

[રાગ--ધન્યાશ્રો તથા દેવગંધાર.]

પ્રભુ તેરો મોહન હે સુખ મટકો,

નીરખી નીરખી અતિ હરખિત હોવે;

અનુભવ મેરે ઘટકો. પ્રભુ ૧

સહજ સુભગતા સમતા ફેરી, એહિજ ચરણકો ચટકો;

હરિસન જ્ઞાન અક્ષય ગુણનિધિ તુમ,

દીઓ પ્રેમે તસ કટકો. પ્રભુ ૨

શુદ્ધ સુવાસન સુરભિ સમીરે, મિથ્યામત-રજ ઝટકો;

દંભ પ્રપંચ જોર જિમ ન હોય,

પટકટકે મોહ નટકો. પ્રભુ ૩

ધર્મસંન્યાસ યોગ શિર પાગે, બંધત પય જય પટકો;
 દર્શનચક્રે કર્મ નૃપતિશું, કરત સદા રણુ રટકો. પ્રભુ૦ ૪
 વીતરાગતા દિલમે ઉલ્લસત, નહીં અવર ખલ ખટકો;
 પૂરવસંચિત પાતક જાતક, અમથી દૂરે સટકો. પ્રભુ૦ ૫
 જ્ઞાનવિમલ પ્રભુ-ધ્યાન પસાચે,
 ભવે ભવે ભવી નવિ ભટકો;
 આઈ મીલે જયું એકી ભાવે,
 શિવસુંદરીકા લટકો. પ્રભુ૦ ૬

ચોથો વિભાગ સમાપ્ત.

❖❖❖ વિભાગ—પાંચમો. ❖❖❖

❖❖❖ નાનાં સ્તવનો તથા પદો. ❖❖❖

૧. મનો-વેદના.

[રાગ--આશાવરી.]

પ્રભુ મેરે અધસી આય બની;

મનકી વ્યથા કુનપેં કહીએ, જનો આપ ધની. પ્રભુ૦ ૧

જનમ મરણુ જરા જીઉ ગઈ લહે, વિલગી વિપત્તિ ધની;

તન મન નયન દુઃખ દેખત,

સુખ નવી એક કની. પ્રભુ૦ ૨

ચિત્ત દુભઈ દુરજનકે બચના, જૈસે અર અગની;

સજ્જન કેહિ નહિ જાકે આગે,

બાત કહું અપની. પ્રભુ૦ ૩

ચહિ ગઈ ગમણુ-બ્રમણુ-દુઃખ વારો, બિનતિ એહી સુની;

અવિચલ સંપદ જસકું દીજે,

અપને દાસ બની. પ્રભુ૦ ૪

૨. પ્રભુ પ્રત્યે રાગ.

[રાગ--સામેરી.]

મેરે પ્રભુસું પ્રગટયો પૂરન રાગ-ટેક૦
જિન-ગુન-ચંદ-કિરનસું ઉમગ્યો,

સહજ સમુદ્ર અથાગ. મેરે૦ ૧
ધ્યાતા ધ્યેય ભયે દોઉ એકહુ, મિટયો ભેદકા ભાગ;
કુલ બિદારી ચલે જમ સરિતા,

તમ નહિ રહત તડાગ. મેરે૦ ૨
પૂરન મન સખ પૂરન દીસે, નહિ દુઃખિધાકા લાગ;
પાઉં ચલત પનહી જો પહિરે,

નહિ તસ કંટક લાગ. મેરે૦ ૩
ભયો પ્રેમ લોકાતર જૂડો, લોક બંધકા તાગ;
કહો કોઉ કછુ હમતો ન રચે,

છૂટી એક વીતરાગ. મેરે૦ ૪
વાસત હે જિનગુન મુઝ દિલકું, જેસો સુરતર બાગ;
ઓર વાસના લગે ન તાતે,

જસ. કહે તૂં વડલાગ. મેરે૦ ૫

૧૦૯

૩. કયું કર ભક્તિ કરે ?

[માલકોશ.]

કયું કર ભક્તિ કરે પ્રભુ તેરી-કયું

કોધ લોભ મદ માન વિષય રસ,
છાંડત ગેલ ન મેરી. કયું ૧

કર્મ નચાવે તિમહિ નાચત,

માયાવશ નટ ચેરી. કયું ૨

દષ્ટિરાગ દ્રઢ બંધન બાંધ્યો,

નિકસન ન લહી સેરી. કયું ૩

કરત પ્રશંસા સખ મિલ અપની,

પરનિંદા અધિકરી. કયું ૪

કહત માન જિન ભાવ ભગતિ બિન,

શિવગતિ હોત ન તેરી. કયું ૫

૪. ત્વમેવ શરણું મમ.

[રાગ--ઠાકી.]

તો બિનુ ઓર ન જાયું, જિનંદરાય ! તો ૦ ટેકો

મેં મેરા મન નિશ્ચય કીનો,

એહમાં કયું નહિ કાયું. જિનંદરાય ! તો ૦ ૧

તુમ ચરન-કમલપર ભ્રમર-મન મેરો,
અનુભવરસ ભર ચાખું;

‘ અંતરંગ અમૃતરસ ચાખો, ’

એહ વચન મન સાચું. જિનંદરાય ! તો ૦ ૨
જસ પ્રભુ ધ્યાયો મહારસ પાયો, અવર રસે નહિ રાચું;
અંતરંગ ફરસ્યો દરસન તેરો,

તુજ ગુણુ-રસ સંગ માચું. જિનંદરાય ! તો ૦ ૩

૫. પ્રભુને શરણે.

[રાગ-ધન્યાશ્રી અથવા ગુજરી.]

જિન ! તેરે ચરન સરન થઈ—ટેક ૦

હૃદય કમલમેં ધ્યાન ધરત હું,

શિર તુજ આણુ વહું. જિન ! ૧

તુજ સમ ખોલ્યો દેવ ખલકમેં, ચૈખ્યો નાહિ કબહું;

તેરે ગુનકી જપું જપમાલા,

અહનિશિ પાપ દહું. જિન ! ૨

મેરે મનકી તુમ સખ જનો, કયા મુખ બહોત કહું ?

કહે જસવિજય કરો ત્યું સાહિબ,

જયું ભવ-દુઃખ ન લહું. જિન ! ૩

૬. શ્રી ઋષભદેવ જિન સ્તવન.

ઋષભજિણુંદા ઋષભજિણુંદા,

તુ સાહિબ હું છું તુજ બંદા;

તુજશું પ્રીતિ બની મુજ સાચી,

મુજ મન તુજ ગુણશું રહ્યો રાચી. ઋક૦ ૧

દીકા દેવ રૂચે ન અનેરા, તુજ પાખલિએ ચિત્તકું દીયે ફેરા;

સ્વામી શું કામણુડલું કીધું,

ચિત્તકું અમારું ચોરી લીધું. ઋક૦ ૨

પ્રેમ બંધાણો તે તો જાણો, નિરવહશો તો હોશો પ્રમાણો;

વાચક જસ વિનવે જિનરાજ,

બાંધ અહ્યાની તુજને લાજ. ઋક૦ ૩

૭. શ્રી ઋષભદેવ જિન-સ્તવન.

[રાગ-ગોડ સારંગ તથા પૂર્વી.]

પસારી કર લીજે, ઇશ્વરસ ભગવાન !

ચઢત શિખા શ્રેયાંસ કુમરકી,

માનું નિરમલ ધ્યાન. પ૦ ૧

મેં પુરુષોત્તમ-કરકી ગંગા, તું તો ચરન નિદાન;
ધૃતિ ગંગા અંબર તરજનકું,

માનું ચલી અસમાન. ૫૦ ૨
કાધો વિધુ-બિંબ-સુધા શું ચાહત, આપ મધુરતા માન;
કાધો દાયકકી પુણ્યપરંપર,

દાખત સરગ વિમાન. ૫૦ ૩
પ્રભુ-કરેં ધક્કિરસ દેખી કરત હે, ઐસી ઉપમા જન;
જસ કહે ચિત્ત વિત્ત પાત્ર મિલાવે,

યું ભવિકું જિન-ભાન. ૫૦ ૪

૮. શ્રી ઋષભદેવ જિન-સ્તવન.

[વિમલાચલ પર દાદાની અજખ જટા.]

તુહારે શિર રાજત અજખ જટા;

છારયે માનું ગયન ન છારત,

સીસ સણુગાર છટા. તુહારેં ૧

કયું ગંગા અમરી સસુર સેવત, યમુના ઉભય તટા;

ગિરિવર શિખરે એહ અનોપમ,

ઉન્નત મેઘ ધટા. તુહારેં ૨

કૈસી બાર લગે ભવી ભવજલ, તારત અતિ વિકટા;
 હરિ કહે જસ પ્રભુ ઋષભ રખો એ,
 હમહિ અતિ ઉલટા. તુહારેં ૩

૯. શ્રી સંભવ જિન-સ્તાવન.

[રાગ-ગોડી.]

સંભવ જિન નયન મિલ્યો હો-એ ટેક.

પ્રગટે પૂરવ પુણ્યકે અંકુર,

તબયેં દિન મોહી સફલ વલ્યો હો;

અંગનમેં અમીય મેહ વૂડે,

જન્મ તાપકો વ્યાપ ગલ્યો હો. સં ૧

જેસી ભક્તિ તેસી પ્રભુ કરુના,

શ્વેત શંખમેં દૂધ ભલ્યો હો;

દરશનયે નવનિધિ મેં પાઇ,

દુઃખ દોહગ સવિ દૂર ટલ્યો હો. સં ૨

ડરત ફિરત હે દૂરહિ દિલયેં,

મોહ મલ્લ નિશ્ચે જગત્રય છલ્યો હો;

સમક્તિ રતન લહું દરિસણયેં,

અગ્ર નવિ જાઉં કુગતિ રૂલ્યો હો. સં ૩

નેહ નજર ભર નીરખતહિ મુઝ,
પ્રભુચું હિયડો હેજે હલ્યો હો;

શ્રી નયવિજય વિષુધ સેવકકું,
સાહિબ સુરતર હોઈ ફલ્યો હો. સં૦ ૪

૧૦. શ્રી ધર્મનાથ જિન સ્તવન.

[રાગ-મેહાગ-તાલ-દીપચંદી.]

જિનંદ પદ ક્યું ખીસરો રે સુશાની ? એ ટક૦

મન વચ તન કર પદકજ સેવો,

ભૂંગ પરે લપટાની. જિનંદ૦ ૧

ધર્મનાથ જિન ધર્મકે ધોરી,

કરમ કલંક મીટાની. જિનંદ૦ ૨

નગર નકોદર બિંખ ખીરાજે,

કર દરસન સુખ માની. જિનંદ૦ ૩

આતમ અનુભવ રસકે દાતા,

વેગે વરં શિવરાની. જિનંદ૦ ૪

૧૧. શ્રી મુનિસુવ્રત જિન સ્તવન.

આજ સકલ દિન મુજ તણે, મુનિસુવ્રત દીઠા;

ભાંગી તે ભાવઠ ભવતણી,

દિવસ દુરિતના નીઠા. આં ૧

આંગણે કલ્પવેલી ફલી, ધન અમીયના વૂઠા;

આપ માગ્યા તે પાસા ઢલ્યા,

સુર સમકિતી તૂઠા. આં ૨

નિયતિ હિત દાન સનમુખ હુયે, સ્વપુણ્યોદય સાથે;

જસ કહે સાહિબે મુગતિનું,

કરિઉં તિલક નિજ હાથે. આં ૩

૧૨. શ્રી નમિનાથ જિન-સ્તવન.

મુજ મન પંકજ ભમરલે, શ્રી નમિજિન જગદીશો રે;

ધ્યાન કરે નિત તુમતણું,

નામ જપું નિશદીશો રે. મુજાં ૧

ચિત્તથકી કદિયે નવિ વિસરે, દેખીયે આગળ ધ્યાને રે;

અંતર તાપથી જાણીયે,

દૂર રહ્યાં અનુમાને રે. મુજાં ૨

તું ગતિ તું મતિ આશરો, તુંહિજ બાંધવ મોટો રે;
 વાચક જસ કહે તુજ વિના,
 અવર પ્રપંચ તે ખોટો રે. મુજબ ૩

૧૩. શ્રી નેમિનાથ જિન-સ્તવન.

સખિ હે યા ગતિ કૌન હે તોરી !

ઈત ઉત ચુંહી ફિરત હે ગહેલી,
 કંત ગયો ચિત્ત ચોરી. સં ૧

ચિતવત હે વિરહાનલ ખુઝવત, સિંચ નયનજલ ભોરી;

જનત હે ઉંહાહે વડવાનલ,
 જલણુ જલ્યો ચિંહુ ચોરી. સં ૨

ચલ ગિરનાર પિયા દિખલાવું, નેહે નિહાવન ધોરી;

હિલિ મિલિ મુગતિ મહેલમેં ખેલે,
 જસ પ્રણમે યા જોરી. સં ૩

૧૪. રાજુલ-નિવેદન.

[રાગ-કાફી.]

દખતહિ ચિત્ત ચોર લીયો હે, દખતહિ ચિત્ત ચોર લીયો;

સામકો નામ રચત મોહિ અહનિશિ,
 સામ ખિના કહા કાજ જીયો. દખતહિ ૧

સિદ્ધિવધૂકે લીયે મુજ છોરી, પશુઅનકે શિર દોષ દીયો;
પરકી પીર ન જનત તાસો,

વૈરે વસાયો જો તેહ દીયો. દખતહિં ૨

પ્રાન ધરત મેં પ્રાનપ્રિયા બિન, વજહિયેં મોહિ કઠિનહિયો;
જસ પ્રભુ નેમિ મિલે દુઃખ ડાર્યો,

રાજુલ શિવ સુખ અમૃત પિયો. દખતહિં ૩

૧૫. પ્રભુનું અદ્ભુત રૂપ.

[રાગ-દેવગંધાર તીન તાલ.]

દખો માધ! અજખ રૂપ જિનજીકો;

હિનકે આગે ચોર સખહુકો,

રૂપ લાગે મોહે શીકા. દખો ૧

લોચન કરના અમૃત-કચોલે, મુખ સોહે અતિ નીકા;

કવિ જસવિજય કહે યોં સાહિબ,

નેમજી ત્રિભુવન ટીકા. દખો ૨

૧૬. શ્રી અંતરીક્ષ પાર્શ્વનાથનું સ્તવન.

ભેટે ભેટે સહૂને પ્રભુ અંતરીક ભેટે-ટેક૦

જગત વચ્છલ જગ હિતદાર્ઠ, સહૂને પ્રભુ ભેટે;

મોહ ચોર જપ્પ જોર ફિરાવત,

તપ્પ સમરવો પ્રભુ નેટે. ભેટે૦ ૧

ઓર સખાર્ધ ચાર દિવસકી, સાચ સખા પ્રભુ ભેટે;

ઇતનો આપ વિવેક વિચારે, માયામેં મત લેટે. ભેટે૦ ૨

ભામણુડે તો ભૂખ ન ભાંજે, યિનુ ભોજન ગયે પેટે;

ભગવંત ભક્તિ વિના સવિ નિષ્ફલ,

જસ કહે ભક્તિ મેં ભેટે. ભેટે૦ ૩

૧૭. પ્રભુસેવા.

[રાગ-નટ.]

સુખદાઇ રે સુખદાઇ રે, દાદો પાસજી સુખદાર્ઠ;

ઐસો સાહિબ નહિ કાઉ જગમેં,

સેવા કીજે દિલ લાર્ઠ. સુ૦ ૧

સખ સુખદાયક એહિજ નાયક, એહિ સાયક સુસહાઇ;

કિંકરકું કરે શંકર સરીસો,

આપે અપની કુકુરાઇ. સુ૦ ૨

૧૧૯

મંગલ રંગ વધે પ્રભુ ધ્યાને, પાપવેલી જાએ કરમાઈ;
શીતલતા પ્રગટે ઘટ અંતર,

મિટે મોહકી ગરમાઈ. સુ૦ ૩

કહાં કરે સુરતરે ચિંતામણિકું, જો મેં પ્રભુસેવા પાઈ;
શ્રી જસવિજય કહે દર્શન દેખ્યો,

ધર-અંગન નવનિધિ આઈ. સુ૦ ૪

૧૮. હૃદય પ્રાર્થના.

વામાનંદન જગદાનંદન, સેવકજન-આસા-વિસરામ;
નેક નજર કરી મોહિપર નીરખો,

તુમ હો કરના રસ કે ધામ. વામા૦ ૧

ઇતની ભૂમિ પ્રભુ તુમહિ આન્યો,

પરિ પરિ બહુત બઢાઇ મામ;

અખ દો આર ગુનકાન બઢાવત,

લાગત હે કહા તુમકું દામ. વામા૦ ૨

અહનિશિ ધ્યાન ધરું હું તેરો, મુખથી ન વિસારું તુમ નામ;

શ્રી નયવિજય વિષ્ણુધવર સેવક,

કહે તુમ મેરે આતમરામ. વામા૦ ૩

૧૯. શ્રી શંખેશ્વરપાદ્ય જિન સ્તવન.

[રાગ-માઠ, તાલ-દીપચંદી.]

શ્રી શંખેશ્વર પાસ જિનંદકા,

ચરણ કમલ ચિત્ત લાઉંગી;

સુણુએ રે સજ્જન નિત્ય ધ્યાઉંગી. ૧

એહવા પણ દઢધારી હિયામે,

અન્યદાર નહિ જાઉંગી. સુણુ ૨

મુંદર સુરત સલૂની મૂરત,

નીરખ નયન-સુખ પાઉંગી. સુણુ ૩

ચંપા ચંખેલી આન મોધરા,

અંગિયા અંગ રચાઉંગી. સુણુ ૪

શીલાદિક શણુગાર સજી નિત્ય,

નાટક પ્રભુકું દેખાઉંગી. સુણુ ૫

ચિદાનંદ પ્રભુ પ્રાણુજીવનકું,

મેાતીયન થાલ વધાઉંગી. સુણુ ૬

૨૦. શ્રી શંખેશ્વરપાદ્ય જિન-સ્તવન.

[રાગ-પંજાબી ઠેકાની હુમરી.]

ભારી બૈયાં તો પકર શંખેશ શ્યામ,

કરુણારસભરે તોરે નેન શ્યામ. ભારી બૈયાં૦

તુમ તો તાર કુણોંદ જગ સાચે,

હમકું વિસાર ન કરુણાધામ. ભારી૦ ૧

જાદવપતિ અરતિ તુમ કાપી,

ધારિત જગ શંખેશ નામ. ભારી૦ ૨

હમ તો કાલ પંચમ વશ આયે,

તુમરો હિ શરણુ જિનેશ નામ. ભારી૦ ૩

સંયમ તપ કરને શુદ્ધ શક્તિ,

ન ધરું કર્મ ઝંકાર પામ. ભારી૦ ૪

આનંદ રસ પૂરણુ મુખ દેખી,

આનંદ પૂરણુ આતમરામ. ભારી૦ ૫

૨૧. શ્રી મહાવીર સ્વામીનું સ્તવન.

ત્રિશલાદે ગોદ ખીલાવે છે, ત્રિશલાદે ગોદ ખીલાવે છે;

વીર નિષ્કુંદ જગત કરપાલા,

તેરાહિ દરશ સુહાવે છે. ત્રિ૦ ૧

૧૨૨

આ મેરે બહાલા ત્રિભુવનલાલા,

હુમક હુમક ચલ આવે છે. ત્રિ૦ ૨

પારણે પોઠચો ત્રિભુવનનાયક,

ફિર ફિરકે કંઠ લગાવે છે. ત્રિ૦ ૩

આવો સખી મુજ નંદન દેખો,

જગત ઉઘોત કરાવે છે. ત્રિ૦ ૪

આતમ અનુભવ રસકે દાતા,

ચરન શરન તુમ ભાવે છે. ત્રિ૦ ૫

૨૨. શ્રી સિદ્ધગિરિનું સ્તવન.

વિમલગિરિ કયું ન ભયે હમ મોર;

સિદ્ધવડ રાયણુ રૂપકી શાખા,

જુલત કરત ઝંકાર. વિમલ૦ ૧

આવત સંઘ રચાવત અંગિયા, ગાવત ગુણુ ધમધોર;

હમબી છત્ર કલા કરી નીરખત,

કટને કર્મ કઠોર. વિમલ૦ ૨

મૂરત દેખ સદા મન હરખે, જૈસે ચંદ ચંકાર;

શ્રી રિપહુસર દાસ તિહારો,

અરજ કરત કર જોર. વિમલ૦ ૩

૧૨૩

૨૩. શ્રી સિદ્ધગિરિનું સ્તવન.

વિમલગિરિ વિમલતા સમરીયે,

કમલદલ નયન જગદીશ રે;

ત્રિભુવન દીપક દીપતો,

જિહ્વાં જયો શ્રી યુગાદીશ રે. વિ૦ ૧

પાપના તાપ સવિ ઉપશમે, પ્રહસમે સમરતાં નામ રે;

પૂજતાં પાય શ્રી ઋષભનાં,

સંપન્ને વંછિત કામ રે. વિ૦ ૨

ઋદ્ધિ રાણિમ ઘણી ધર મિલે, પયતલે કનકની કાડી રે;

નાભિ નરનાથ સુત સમરણે,

ધ્રુમ ભણે વિનય કરજોડી રે. વિ૦ ૩

૨૪. શ્રી સામાન્ય જિન-સ્તવન.

પ્રભુ દર્શનથી પરમાનંદ.

[હંદ--સવૈયા.]

આજ આનંદ ભયો, પ્રભુકા દર્શન લહ્યો;

રેમ રેમ સીતલ ભયો, પ્રભુ ચિત્ત આયો હે. આ૦ ૧

મનહું તે ધાર્યા તોહે, ચલકે આયો મન મોહે;
 ચરણુ કમલ તેરો, મનમેં હહરાયો હે. આ૦ ૨
 અકલ અરૂપી તુંહિ, અકલ અમૂરતિ યુંહિ;
 નીરખ નીરખ તેરો, સુમતિશું મિલાયો હે. આ૦ ૩
 સુમતિ સ્વરૂપ તેરો, રંગ ભયો એક અનેરો;
 વાર્ધ રંગ આત્મ પ્રદેશે, સુજસ રંગાયો હે. આ૦ ૪

૨૫. શ્રી સામાન્ય જિન-સ્તવન.

પ્રભુમયતા.

જ્ઞાનાદિક ગુણુ તેરો, અનંત અપાર અનેરો;
 વાહી કીરત સુન મેરો, હું જસ ગાયો હે. જ્ઞાના૦ ૧
 તેરો જ્ઞાન તેરો ધ્યાન, તેરો નામ મેરો પ્રાણુ;
 કારણુ કારજ સિદ્ધો, ધ્યાતા ધ્યેય હહરાયો હે. જ્ઞાના૦. ૨
 છટ ગયો ભ્રમ મેરો, દર્શન પાયો મેં તેરો;
 ચરણુ-કમલ તેરો, સુજસ રંગાયો હે. જ્ઞાના૦ ૩

પાંચમો વિભાગ સમાપ્ત.

છટ્ટો વિભાગ.

સ્તુતિઓ.

૧. શ્રી આદિનાથ જિન સ્તુતિ.

આદિ જિનવર રાયા, જસ સોવન કાયા,
મહેવી માયા, ધોરી લંછન પાયા;
જગત સ્થિતિ નિપાયા, શુદ્ધચારિત્ર પાયા,
કેવલસિરિ રાયા, મોક્ષ નગરે સિધાયા. ૧

૨. શ્રી આદિનાથ જિન સ્તુતિ.

નૌમ્યાદીશં કર્મોન્મુક્તમ્ ॥ ૧ ॥
સર્વજ્ઞા વો મુક્તિ રાન્તુ ॥ ૨ ॥
જ્ઞેનં સૂક્તં તદ્ધ્યાત્ કર્મ ॥ ૩ ॥
ગોવક્ત્રો વઃ શ્રીભ્યો ભૂયાત્ ॥ ૪ ॥

૩. શ્રી શાન્તિનાથ જિન સ્તુતિ.

દ્ધાદ્ધન શાન્તિ; શાન્તિમ્ ॥ ૧ ॥
સાર્વસ્તોમં સ્તૌમ્યસ્તાધમ્ ॥ ૨ ॥
સિદ્ધાન્તઃ સ્તાજ્જૈનો મુક્ત્યૈ ॥ ૩ ॥
નિર્વાણી વો વિધ્નં હન્યાત્ ॥ ૪ ॥

૪. શ્રી શાન્તિનાથ જિન સ્તુતિ.

શાન્તિ સુહંકર સાહિબો, મંયમ અવધારે,
 સુમિત્રને ધરે પારણું, ભવ પાર ઉતારે;
 વિચરંતા અવનીતલે, તપ ઉગ્ર વિહારે,
 જ્ઞાન ધ્યાન એક તાનથી, તિર્યચને તારે. ૧
 પાસ વીર વાસુપૂજ્ય ને, નેમ મહિલ કુમારી,
 રાજ્ય વિહુણા એ થયા, આપે વ્રતધારી;
 શાન્તિનાથ પ્રમુખા સવિ, લહી રાજ્ય નિવાસી,
 મહિલ નેમ પરણ્યા નહિ, બીજા ધરખારી. ૨
 કનક કમલ પગલાં હવે, જગ શાન્તિ કરીજે,
 રચણ સિંહાસન બેસીને, ભલી દેશના દીજે;
 યોગાવંચક પ્રાણીયા, ફલ લેતાં રીજે,
 પુષ્કરાવર્તના મેઘમાં, મગશેલ ન બીજે. ૩
 ક્રોડવદન શુકરારુઢો, શ્યામરૂપે ચાર,
 હાથ બીજેરું કમલ છે, દક્ષિણ કર સાર;
 જક્ષ ગરુડ વામ પાણીએ, નકુલાક્ષ વખાણે,
 નિર્વાણીની વાત તો, કવિ વીર તે જાણે. ૪

૫. શ્રી નેમિનાથ જિન સ્તુતિ.

સુર અસુર વંદિત પાપ પંકજ,
 મયાણુ મલ્લ અક્ષોભિતં,
 ધન સુધન શ્યામ શરીર સુંદર,
 શંખલંઘન શોભિતં;
 શિવાદેવી-નંદન ત્રિજગવંદન, ભવિકકમલદિનેશ્વરં,
 ગિરનાર ગિરિવર શિખર વંદુ,
 શ્રી નેમિનાથ જિનેશ્વરં. ૧

૬. શ્રી નેમિનાથ જિન સ્તુતિ.

નેમિં નાથં વન્દે બ્રાહ્મ ॥ ૧ ॥
 સર્વે સાર્વાઃ સિદ્ધિં દદુઃ ॥ ૨ ॥
 જૈની વાણી સિદ્ધયૈ ભૂયાત ॥ ૩ ॥
 કલ્યાણં મે દદાદમ્યા ॥ ૪ ॥

૭. શ્રી શંખેશ્વર પાર્શ્વનાથની સ્તુતિ.

શંખેશ્વર પાસજી પૂજીએ, નર ભવનો લાહો લીજીએ;
 મન વંછિત પૂરણ સુરતર,
 જય વામાસુત અલવેસર. ૧

૧૨૮

દોય રાતા જિનવર અતિ લલા,
દોય ધોલા જિનવર ગુણનીલા;
દોય નીલા દોય શામલ કલા,
સોલે જિન કંચન વર્ણુ લલા. ૨
આગમ તે જિનવર લાખીયો,
ગણુધર તે હૈડે રાખીયો;
તેહનો રસ જોણે ચાખીયો,
તે હુવો શિવસુખ સાખીયો. ૩
ધરણેંદ્રરાય પદ્માવતી,
પ્રભુ પાર્શ્વતણા ગુણ ગાવતી;
સહુ સંધના સંકટ ચૂરતી,
નયવિમલનાં વંછિત પૂરતી. ૪

૮. શ્રી પાર્શ્વનાથ જિન સ્તુતિ.

પાર્શ્વો નાથો જીયાન્નિત્યમ્ ॥ ૧ ॥
સાર્વઃ સંધો દદ્યાન્મહં મે ॥ ૨ ॥
અર્હદ્વાક્યં સિદ્ધિં દદ્યાત્ ॥ ૩ ॥
ભદ્રં નિત્યં દેયાત્ પદ્મા ॥ ૪ ॥

૧૨૯

૯. શ્રી મહાવીર સ્વામિની સ્તુતિ.

શાસનનાયક વીરજી એ,
પામી પરમ આધાર તો,
રાત્રિ ભોજન મત કરો એ,
જાણી પાપ અપાર તો;
ધ્રુવડ કાગ ને નાગના એ,
તે પામે અવતાર તો,
નિયમ નોકારશી નિત કરો એ,
સાંજે કરો ચોવિહાર તો. ૧
વાસી બોળ ને રોંગણા એ, કંદમૂળ તું ટાળ તો,
ખાતાં ખોડ ઘણી કહી એ,
તે માટે મન વાળ તો;
કાચા દૂધ દહીં છાશમાં એ,
કડોળ જમવું વાર તો,
ઋષભાદિક જિન પૂજતાં એ,
રાગ ધરે શિવનાર તો. ૨

હોળી બળેવ ને નોરતાં એ,
 પીપળે પાણી મ રેડ તો,
 શીળ સાતમનાં વાસી વડાં એ,
 ખાતાં મોટી ખોડ તો;
 સાંભળી સમકિત દ્રઢ કરો એ,
 મિથ્યા પર્વ નિવાર તો,
 સામાયિક પડિક્કમણાં નિત કરો એ,
 જિનવાણી જગ સાર તો. ૩
 ઋતુવંતી અડકે નહિ એ,
 ન કરે ધરનાં કામ તો,
 તેહના વંછિત પૂરશે એ,
 દેવી સિદ્ધાયિકા નામ તો;
 હિત ઉપદેશે હર્ષ ધરો એ,
 ક્રોધ ન કરશે રીસ તો,
 કીરતિ કમલા પામશે એ,
 જીવ કહે તસ સીસ તો. ૪

૧૦. શ્રી મહાવીર સ્વામિની સ્તુતિ.

વીરં દેવં નિત્યં વન્દે ॥ ૧ ॥

જૈનાઃ પદા મુખ્યાન પાન્તુ ॥ ૨ ॥

જૈનં વાક્યં ભૂયાદ્ ભૂત્યૈ ॥ ૩ ॥

સિદ્ધા દેવી દદાત્ સૌખ્યં ॥ ૪ ॥

૧૧. શ્રી સિદ્ધચક્રીની સ્તુતિ.

સિદ્ધચક્ર વર સેવા કીજે,

અરિહંતાદિક ધ્યાન ધરીજે;

શ્રી શ્રીપાલ ચરિત્ર સુણીજે,

વિમલેસર પદ પદ્મ નમીજે. ૧

૧૨. શ્રી સિદ્ધચક્રીની સ્તુતિ.

સિદ્ધચક્ર નમી પૂજી યુણિયે,

અરિહંતાદિક નવ પદ ગણિયે;

શ્રીપાલ ચરિત્ર સદા સુણિયે,

વિમલેસર વીર વિધન હણીયે. ૧

૧૩. શ્રી સિદ્ધચક્રીની સ્તુતિ.

સિદ્ધચક્ર આરાધો, સાધો વંછિત કાજ,

અરિહંતાદિક પદ, સેવ્યાથી શિવરાજ;

મ્હમ આગમમાંહી, સિદ્ધયંત્ર શિરતાજ,

વિમલેસર પૂરો, પદ્મ વાંછિત તુમે આજ. ૧

૧૪. શ્રી સિદ્ધચક્રની સ્તુતિ.

અરિહંત નમો વળી સિદ્ધ નમો,
 આચારજી વાચક સાહુ નમો;
 દર્શન જ્ઞાન ચારિત્ર નમો,
 તપ એ સિદ્ધચક્ર સદા પ્રણમો. ૧

અરિહંત અનંત થયા થાશે,
 વળી ભાવ નિક્ષેપે ગુણ ગાશે;
 પડિક્કમણા દેવવંદન વિધિશું,
 આંખિલ તપ ગણુણું ગુણ વિધિશું. ૨

છહરી પાળી જે તપ કરશે,
 શ્રીપાલતણી પેરે ભવ તરશે;
 સિદ્ધચક્રને કુણ આવે તોલે,
 એહવા જિન આગમ ગુણ બોલે. ૩

સાડાચારે વરસે એ તપ પૂરો,
 એ કર્મવિદારણ તપ શૂરો;
 સિદ્ધચક્રને મનમંદિર થાપો,
 નય વિમલેસર વર આપો. ૪

૧૫. શ્રી સીમંધર જિન સ્તુતિ.

સીમંધર સ્વામી કેવલા,
 સિંહાસન બેઠા નિરમલા;
 સીમંધર સ્વામી તાર તાર,
 મુજ આવાગમન નિવારવાર. ૧

૧૬. શ્રી સીમંધર જિન સ્તુતિ.

શ્રી સીમંધર જિનવર, સુખકર સાહિબ દેવ,
 અરિહંત સકલની, ભાવધરી કરે સેવ;
 સકલાગમપારગ, ગણુધરભાષિત વાણી,
 જયવંતી આણી, જ્ઞાનવિમલ ગુણ ખાણી. ૧

૧૭. શ્રી સીમંધર જિન સ્તુતિ.

મહાવિદેહક્ષેત્રે સીમંધરસ્વામી, સોનાનું સિંહાસનજી,
 રૂપાનાં ત્યાં છત્ર ઝિરાજે, રત્નમણિના દીવા દીપેજી;
 કુંકુમવર્ણી ત્યાં ગાંઠુલી ઝિરાજે, મોતીના અક્ષત સારજી,
 ત્યાં બેઠા સીમંધર સ્વામી, બોલે મધુરી વાણીજી;
 કેશર ચંદન ભર્યા કચોળાં, કસ્તૂરી ખરાસેજી,
 પહેલી રે પૂજા અમારી હોજે, ઉગમતે પરભાતેજી. ૧

૧૮. શ્રી શત્રુંજય તીર્થની સ્તુતિ.

શત્રુંજય મંડણુ, ઋષભ જિણુંદ દયાલ,
 મરૂદેવાનંદન, વંદન કરે ત્રણ કાલ;
 એ તીરથ જાણી, પૂરવ નવાણું વાર,
 આદીશ્વર આવ્યા, જાણી લાભ અપાર. ૧
 ત્રેવીશ તીર્થકર, ચઢીયા ઇણુ ગિરિરાય,
 એ તીરથના ગુણુ, સુર-અસુરાદિક ગાય;
 એ પાવન તીરથ, ત્રિભુવન નહિ તસ તોલે,
 એ તીરથના ગુણુ, સીમંધર મુખ જોલે. ૨
 પુંડરીકગિરિ મહિમા, આગમમાં પરસિદ્ધ,
 વિમલાચલ ભેટી, લહિયે અવિચલ રિદ્ધ;
 પંચમી ગતિ પહોંચ્યા, મુનિવર ક્રોડાક્રોડ,
 એણે તીરથ આવી, કર્મ વિપાક વિછોડ. ૩
 શ્રી શત્રુંજય ફરી, અહોનિશ રક્ષાકારી,
 શ્રી આદિ જિનેશ્વર-આણુ હૃદયમાં ધારી;
 શ્રી સંઘ વિધનહર, કવડ જક્ષ ગણુભૂર,
 શ્રી રવિબ્રુવસાગર, મંથના સંકટ ચૂર. ૪

૧૯. શ્રી રાયણ પગલાંની સ્તુતિ.

શ્રી શત્રુજયે આદિ જિન આજ્યા,

પૂર્વ નવાણું વારણ,

અનંત લાભ ઇલાં જિનવર જાણી,

સમોસર્પા નિરધારણ;

વિમલગિરિવર મહિમા મોટા,

સિદ્ધાચલ ઇણે ઠામણ,

કાંકરે કાંકરે અનંતા સિધ્યા,

એકસો ને આઠ ગિરિ નામણ. ૧

૨૦. શ્રી પુંડરીક સ્વામિની સ્તુતિ.

પુંડરીક ગણધર પાય પ્રણમીજે,

આદીશ્વર જિન ચંદાણ;

નેમિ વિના ત્રેવીશ તીર્થંકર,

ગિરિ ચઢીયા આણુંદાણ;

આગમમાંહે પુંડરીક મહિમા,

ભાખ્યો જ્ઞાનદિણુંદાણ;

ચૈત્રી પૂનમ દિન દેવી ચક્રેસરી,

સૌભાગ્ય દીઓ સુખકુંદાણ. ૧

૧૩૬

૨૧. શ્રી અધ્યાત્મની સ્તુતિ.

ઉઠી સવેરા સામાયિક લીધું,
પણુ બારણું નવિ દીધુંજ,
કાળો કુતરો ધરમાં પેઠો,
ઘી સઘળું તેણે પીધુંજ;
ઉઠાને વહુઅર આળસ મૂકી,
એ ધર આપ મંભાળોજ,
નિજ પતિને કહો વીર જિન પૂજ,
સમકિતને અનુઆળોજ. ૧

બળે બિલાડે ઝડપ ઝડપાવી,
ઉત્રાડ સર્વે ફેડીજ,
ચંચળ હૈયાં વાર્યા ન રહે,
ત્રાક ભાંગીને માળ તોડીજ;
તેહ વિના રેટીયો નવિ ચાલે,
મૌન ભણું કેને કહીએજ,
ઋષભાદિક ચોવીશ તીર્થંકર,
જપીએ તો સુખ લહીએજ. ૨

ધર વાશીદું કરોને વહુઅર,
ટાળો ઓજસાળુંજ,

ચોરટો એક કરે છે હેર,
ઓરડે ઘોને તાળુંજ;

લખકે પ્રાહુણા ચાર આઘ્યા છે,
તે ઉભા નવિ રાખોજ,

શિવપદ સુખ અનંતા લલિએ,
જો જિનવાણી ચાખોજ. ૩

ધરનો ખૂણો કાણ ખણે છે,
વહુ તમે મનમાં લાવોજ,

પહોળે પલંગે પ્રીતમ પોદ્યા,
પ્રેમ ધરીને જગાવોજ;

ભાવપ્રભસૂરિ કહે નહિ એ કથલો,
અધ્યાતમ ઉપયોગીજ,

સિક્કાયિકા દેવી સાન્નિધ્ય કરેવી,
સાધે તે શિવપદ ભોગીજ. ૪

૨૨. શ્રી અધ્યાત્મની સ્તુતિ.

સોવનવાટી ફૂલડે જાઈ,
 જાળ ભરી હું લાવુંજ,
 ફૂલ જ લાવું ને હાર ગુંથાવું,
 પ્રભુકંઠે સોહાવુંજ;

ઉપવાસ કરે તો ભૂખ જ લાગે,
 ઉતું પાણી નવિ ભાવેજ,
 આંખેલ કરે તો લૂખું ન ભાવે,
 નીવીએ દૂઆ આવેજ. ૧

એકાસણું કરે તો ભૂખે ન રહી શકું,
 મુખે ખાઉં ત્રણ ટંકજ,
 સામાયિક કરે તો ખેસી ન શકું,
 નિંદા કરે સારી રાતજ;

દરે જાઉં તો ખોટી જ થાઉં,
 ધરનો ધંધો ચૂકુંજ,
 દાન દઉં તો હાથ જ ધૂળે,
 હૈયે કંપ વધૂટેજ. ૨

જીવને જમડાનું તેકું આવ્યું,
 સર્વ મેલીને ચાલેજી,
 રહો રહો જમડાજી આજનો દહાડો,
 શેત્રુંજે જઈને આવુંજી;
 શેત્રુંજે જઈને દ્રવ્યજ ખરચું,
 મોક્ષ મારગ હું માગુંજી,
 ઘેલા જીવડા ઘેલું શું ખોલે,
 એટલા દિવસ શું કીધુંજી. ૩

જાતે જે જીવે પાછળ ભાતું,
 શું શું સાથે આવેજી,
 કાચી કુલેર ખોખરી હાંડી,
 કાઢના ભારા સાથેજી;
 જ્ઞાનવિમલસૂરિ એણીપેરે ભાખે,
 ધ્યાવો અધ્યાતમ ધ્યાનજી,
 ભાવભક્તિશું જિનજીને પૂજે,
 સમક્તિને અજવાળેજી. ૪

છટો વિભાગ સમાપ્ત.

વિભાગ-સાતમે.

સજ્જાયો તથા

આધ્યાત્મિક પદો.

૧. શ્રી શીયલની સજ્જાય.

[ધન્ય ધન્ય તે દિન માહરો--એ દેશી.]

શીયલ સમું વ્રત કેા નહિ, શ્રીજિનવર એમ ભાખે રે;
સુખ આપે જે શાશ્વતાં,

દુર્ગતિ પડતાં રાખે રે. શી૦ ૧

વ્રત પચખમાણુ વિના જીઓ, નવ નારદ જેહ રે;
એકજ શીયલ તણે બળે,

ગયા મુગતિમાં તેહ રે. શી૦ ૨

૧૪૧

સાધુ અને શ્રાવકતાણા, પ્રત છે સુખદાયી રે;

શીયલ વિના પ્રત જાણુને,

કુસકા સમ લાઈ રે. શીં ૩

તરૂવર મૂળ વિના જીર્યો, ગુણુવિણુ લાલ કમાન રે;

શીયલ વિના પ્રત એહતું,

કહે વીર ભગવાન રે. શીં ૪

નવ વાડે કરી નિર્મળું, પહેલું શીયલજ ધરજો રે;

ઉદયરતન કહે તે પછી,

પ્રતનો ખપ કરજો રે. શીં ૫

૨. વૈરાગ્યની સજ્જાય.

ઉચ્ચા મંદિર માળીયા, સોડ વાળીને સૂતો;

કાઢો કાઢો એને સહુ કહે,

જાણે જનમ્યોજ નહોતો. ૧

એક રે દિવસ એવો આવશે, મન સખજોજ સાલે;

મંત્રી મલ્યા સવિ કારમા,

તેનું કાંઈ ન ચાલે. એક રે ૨

૧૪૨

સાવ સોનાનાં સાંકળાં, પહેરણુ નવ નવા વાધા;
ઘાળું રે વસ્ત્ર એના કર્મનું,

તે તો શોધવા લાગા. એક રે૦ ૩
ચર કઢાઈયા અતિ ઘણા, ખીજનું નહિ લેખું;
ખોખરી હાંડી એના કર્મની,

તે તો આગળ દેખું. એક રે૦ ૪
કેના છોર ને કેના વાછર, કેના માય ને બાપ;
અંતકાળે જીવું જીવને એકલું,

સાથે પુણ્ય ને પાપ. એક રે૦ ૫
સગી રે નારી એની કામિની, ઉભી ટગ મગ જીવે;
તેનું પણ કાંઈ ચાલે નહિ,

એસી ધુસકે રૂવે. એક રે૦ ૬
વહાલાં તે વહાલાં શું કરે, વહાલાં વેળાવી વળશે;
વહાલાં તે વનનાં લાકડાં,

તે તો સાથેજ બળશે. એક રે૦ ૭
નહિ ત્રાપો નહિ તુંબડી, નથી તરવાનો આરો;
ઉદયરતન પ્રભુ ધર્મ ભણે,

મને પાર ઉતારો. એક રે૦ ૮

૩. આપ સ્વભાવની સજાયાય.

આપ સ્વભાવમાં રે, અવધૂ સદા મગનમેં રહેના;
જમત જીવ હે કરમાધીના,

અચરીજ કષ્ટુઅ ન લીના. આપ૦ ૧

તુમ નહિ કરા કાઈ નહિ તેરા, ક્યા કરે મેરા મેરા;
તેરા હે સો તેરી પાસે,

અવર સખ અતેરા. આપ૦ ૨

વપુ વિનાશી તુ અવિનાશી, અખ હે ઈનકા વિલાસી;
વપુ સંગ જખ દૂર નિકાસી,

તખ તુમ શિવકા વાસી. આપ૦ ૩

રાગ ને રીસા દોય ખવીસા, એ તુમ દુઃખકા દીસા;
જખ તુમ ઉનકું દૂર કરીસા,

તખ તુમ જગકા ઇસા. આપ૦ ૪

પરકી આશા સદા નિરાશા, એ હે જગજન પાસા;
તે કાટનકું કરે અબ્યાસા,

લહો સદા સુખવાસા. આપ૦ ૫

કપ્પહીક કાળ કપ્પહીક પાળ, કપ્પહીક હુઆ અપબ્રાળ;
કપ્પહીક જગમાં કીરતિ ગાળ,

સખ પુદ્ગલકી બાળ. આપ૦ ૬
શુદ્ધ ઉપયોગ ને સમતા ધારી, જ્ઞાન ધ્યાન મનોહારી;
કર્મ કલંકને દૂર નિવારી,
જીવ વરે શિવનારી. આપ૦ ૭

૪. લોભની સજ્જાય.

[દુહા.]

આશાદાસી વશ પડ્યા, જડ્યા કર્મ જંજીર;
પરિગ્રહ ભાર ભરે નડ્યા, સહે નરકની પીર. ૧

[ચેતન ચતુર થઈ ચૂક્યો-એ દેશી.]

પરિગ્રહ ભારભર્યા ગ્રાણી, પામે અધોગતિ દુઃખ ખાણી;
જસ મતિ લોભે લલચાણી રે, ચેતન ચતુર સુણો ભાધ,
લોભ દશા તન્ને દુઃખદાધ રે. ચેતન૦ ૧

લોભે લાલચ જસ ધણી, પરિણતિ નીચી તેહતણી;
લટપટ કરે બહુ લોક ભણી રે. ચેતન૦ ૨

લોભી દેશ વિદેશ ભમે, ધનકારણુ નિજ દેહ દમે;
તડકા ટાઢના દુઃખ ખમે રે. ચેતન૦ ૩

લોભે પુત્ર પિતા ઝગડે, લોભે નરપતિ રહે વગડે;
 લોભે બંધવ જોર લડે રે. ચેતન૦ ૪
 હાર હાથી લોભે લીનો, કાણીક સંગર બહુ કીનો;
 માતામહને દુઃખ દીનો રે. ચેતન૦ ૫
 લોભારંભે બહુ નડીયા, કાલાદિક નરકે પડીયા;
 નિરયાવલી પાડે ચડીયા રે. ચેતન૦ ૬
 લોભ તજ સંવર કરજો, ગુરુ પદ પદ્મને અનુસરજો;
 રૂપવિજય પદને વરજો રે. ચેતન૦ ૭

૫. બીજી અશરણુ ભાવનાની સજ્જાય.

[દુહા.]

પલ પલ છીજે આઉખું, અંજલી-જલ જયું એહ;
 ચલતે સાથે સંખસો, લેઈ શકે તો લેહ. ૧
 લે અચિન્ત્ય ગણશું ગ્રહી, સમય સીંચાણો આવી;
 શરણુ નહિ જિનવયણુ વિણુ, તેણે હવે અશરણુ ભાવી. ૨

[સહજનંદી રે આતમા-એ દેશી.]

બીજી અશરણુ ભાવના, ભાવો હૃદય મોઝાર રે,
 ધર્મ વિના પરભવ જતાં, પાપે ન લાડીશ પાર રે;
 જાઈશ નરક દુવાર રે, તિહાં તુજ કવાણુ આધાર રે. ૧

લાલ સુરંગા રે પ્રાણીયા, મૂકને મોહ જંજળ રે;
મિથ્યામતિ સવિ ટાળ રે, માયા આળ પંપાળ રે.

લાલ સુરંગા રે પ્રાણીયા૦ ર

માત પિતા સુત કામિની, ભાઈ ભયણી સહાય રે,
મેં મેં કરતા રે અજ પરે, કર્મે ગ્રહો જીતિ જાય રે;
તિહાં આડો કે નવિ થાય રે, દુઃખ ન લીયે વહેંચાય રે.

લાલ૦ ૩

નંદની સોવન કુગરી, આખર નાવી કે કાજ રે,
ચક્રી સુભૂમ તે જલધિમાં, હાર્યો ખટ ખંડ રાજ રે;
ખૂડ્યો ચરમ જહાજ રે, દેવ ગયા સવિ ભાજ રે,
લોભે ગઈ તસ લાજ રે.

લાલ૦ ૪

દ્વીપાયન દહી દારિકા, બલવંત ગોવિંદ રામ રે,
રાખી ન શક્યા રે રાજવી, માત પિતા સુત ધામ રે;
તિહાં રાખ્યા જિન નામ રે, શરણુ કીયો નેમિ સ્વામ રે,
વ્રત લેઈ અભિરામ રે, હોહોત્યા શિવપુર ઠામ રે.

લાલ૦ ૫

નિત્ય મિત્ર સમ દેહડી, સમણા પર્વ સહાય રે,
 જિનવર ધર્મ ઉગારશે, જિમ તે વંદનીક ભાય રે;
 રાખે મંત્રી ઉપાય રે, સંતોષ્યો વળી રાય રે,
 ટાળ્યા તેહના અપાય રે. લાલ૦ ૬

જન્મ જરા મરણાદિકા, વયરી લાગ્યા છે કેડ રે,
 અરિહંત શરણુ તું આદરી, ભવભ્રમણ દુઃખ ફેડ રે;
 શિવસુંદરી ધર તેડ રે, તેહ નવલ રસ રેડ રે,
 સૌન્દર્ય સુકૃત સુરપેડ રે. લાલ૦ ૭

૬. પાંચમી અન્યત્વ ભાવનાની સજ્જાય.

[દુહા]

ભવસાગર બહુ દુઃખજલ, જામણ મરણ તરંગ;
 મમતા તંતુ તેણે ગ્રહ્યો, ચેતન ચતુર માતંગ. ૧
 આહો જો છોડણુ ભણી, તો ભજ ભગવંત મહંત;
 દૂર કરે પરબંધને, જિમ જલથી જલકંત. ૨

[કપૂર હુવે અતિ ઉજ્જો રે-એ દેશી.]

પાંચમી ભાવના ભાવીયે રે, જીવ ! અન્યત્વ વિચાર;
 આપ સવારથી એ સહુ રે, મિલીયો તુજ પરિવાર. ૧

સંવેગી સુંદર ! બૂઝ મા બૂઝ ગમાર;

તારે કે નહિ ધણુ સંસાર,

તું કેહનો નહિ નિરધાર. સં૦ ૨

પંથ શિરે પંથી મહ્યા રે, કાળે કિણુહિયું પ્રેમ;

રાત્રિ વસે પ્રહ ઉઠી ચલે રે, નેહ નિવાહે કેમ. સં૦ ૩

નિમ મેલો તીરથ મલે રે, જન જન વણુજની ચાહ;

કૈ તોટા કૈ કાયદો રે, લેધલેધનિજ ધર જાય. સં૦ ૪

નિહાં કારજ જેહનાં સરે રે, તિહાં તે દાખે નેહ;

સૂરીકાંતાની પરે રે, છટકી દેખાડે છેહ. સં૦ ૫

ચૂલણી અંગજ મારવા રે, ફૂંકું કરે જતુ-ગેહ;

ભરત બાહુબલિ ઝૂંજિયા રે,

જુઓ જુઓ નિજના નેહ. સં૦ ૬

શ્રેણિક પુત્રે બાંધીયો રે, લીધું વહેંચી રાજ;

દુઃખ દીધું બહુ તાતને રે, દેખો સુતના કાજ. સં૦ ૭

ધણુ ભાવન શિવપદ લહે રે, શ્રીમદ્દેવી માય;

વીરશિષ્ય કેવલ લલ્યું રે, શ્રી ગૌતમ ગણુરાય. સં૦ ૮

૭. શ્રી શાલિભદ્રણી સજ્જાય.

[રહો રહો રે રસભર દો વડીયાં—એ દેશી.]

- બોલો બોલો રે શાલિભદ્ર દો વરીયાં,
દો વરીયાં દોય ચાર વરીયાં. બોલો ૧
- માય તુમારી ખરીય પોકારે,
વહુયર સખ આગે ખરીયાં. બોલો ૨
- પોઢયો પુત્ર શિલાપટ પેખી,
આંખે આંસુ ઝલહળીયાં. બોલો ૩
- ફૂલની શય્યા જોહને ખુંચતી,
તેણે સંચારો સિદ્ધા કરીયાં. બોલો ૪
- પૂરવલવ માડી આહીરણી,
આહાર કરી અણુસણુ કરીયાં. બોલો ૫
- આજ પીછે ફુગર ચરવેકી,
સુંસ કરે હું ધણુ વરીયાં. બોલો ૬
- સનમુખ બોલ જોયો નહિ માકું,
ધ્યાન નિરંજન મન ધરીયાં. બોલો ૭
- કાજ સરે ઉદયરત્ન ઉતહીંકે,
જિણે પલકમેં શિવ વરીયાં. બોલો ૮

૮. સંસારના ખોટા સગપણની સજ્જાય.

[ચેત તે ચેતાણું તને રે, પામર પ્રાણી-એ દેશી.]

સગું તારૂં કાણુ સાચું રે, સંસારીયામાં-સગું ૦

પાપનો તો નાખ્યો પાયો, ધરમમાં તું નહિ ધાયો;

ડાહ્યો થઈને તું દખાયો રે. સંસા ૦ ૧

કૂંક કૂંક હેત કાણું, તેને સાચું માની લીધું;

અંત કાલે દુઃખ દીધું રે. સંસા ૦ ૨

વિસવાસે બહાલા કાધા, પીયાલા ઝેરના પીધા;

પ્રભુને વિસારી દીધા રે. સંસા ૦ ૩

મનગમતામાં મહાલ્યો, ચોરને મારગ ચાલ્યો;

પાપીઓનો સંગ ઝાલ્યો રે. સંસા ૦ ૪

ધરને બંધે ઘેરી લીધો, કામિનીયે વશ કાધો;

મહાભદ્રાસ કહે દગો દીધો રે. સંસા ૦ ૫

૧. વૈરાગ્ય વિષયક પદ.

કહાં કરૂં મંદિર કહાં કરૂં હમરા ?

ન જનું કહાં ઉડ જોગા ભમરા;

જોરી જોરી ગચ્છે જોરી દુમાલા,

ઉડ ગચ્છે પંખી પડ રહ્યા માલા. કહાં ૦ ૧

પવનકી ગઠરી મેં કેસે દરાઉ ?

ધર ન બસત આય બેઠે બટાઉ;

અમિ બુઝાની કાહેકી ઝારા ?

દીપ છીપે તબ કેસે ઉગ્ગરા ? કહાં ૨

ચિત્રકે તરવર કબહુ ન મોરે,

માટીકા ઘોરા ફતેક દોરે;

ધુએકી ડેરી વૂરકા ચંભા,

ઉહાં ખેલે હંસા દેખો અચંભા. કહાં ૩

ફિર ફિર આવત જત ઉસાસા,

લાંપરે તારેકા કેસા વિશ્વાસા;

યા દુનિયાકી જૂઠી હૈ યારી,

જેસી બનાધ બાજુગર બારી. કહાં ૪

પરમાતમ અવિચલ અવિનાસી,

સોહે શુદ્ધ પરમપદવાસી;

વિનય કહે વે સાહિબ મેરા,

ફિર ન કરે આ દુનિયામેં ફેરા. કહાં ૫

૨. પરભાવમાં લગની.

છઉં લાગી રહ્યો પરભાવમેં.

સહજ સ્વભાવ લિખે નહિ અપનો,

પડિયો મોહ જંગલમેં. જિં ૧

વંછે મોક્ષ કરે નહિ કરની, ડાલત મમતા વાઉમેં;

ચહે અંધ જ્યું જલનિધિ તરવો,

બેઠો કાણી નાઉમેં. જિં ૨

અરતિ પિશાચી પરવશ રહેતો, ખિનહું ન સમર્યો આઉમેં;

આપ બચાવ શકત નહિ મૂરખ,

ઘોર વિષયકે ધાઉમેં. જિં ૩

પૂરવ પુણ્યધન સખહિત્રસત હે, રહત ન મૂલ વટાઉમેં;

તામેં તુજ કેસી બની આવે,

નય વ્યવહારકે દાઉમેં. જિં ૪

જસ કહે અબ મેરો મન લીનો, શ્રી જિનવરકે પાઉમેં;

યાહિ કલ્યાણુ-સિદ્ધિકો કારન,

જ્યું વેધક રસ ધાઉમેં. જિં ૫

૩. પૂણ્નિંદધન પ્રભુ.

પ્રભુ મેરે તું સખ વાતે પૂરા,
પરકી આશ કહાં કરે પ્રીતમ !

એ કિણુ વાતે અધૂરા. પ્રભુ૦ ૧
પરવશ બસત લહત પરતક્ષ દુઃખ, સખહિ બાસે સનૂરા;
નિજધર આપ મંભાર મંપદા,

મત મન હોય સનૂરા. પ્રભુ૦ ૨
પરમંગ ત્યાગ લાગ નિજ રંગે, આનંદ વેલી અંકૂરા;
નિજ અનુભવ રસ લાગે મીઠા,

જ્યું ઘેબરમેં છૂરા. પ્રભુ૦ ૩
અપને ખ્યાલ પલકમેં ખેલે, કરે શત્રુકા ચૂરા;
સહજનંદ અચલ સુખ પાવે,

ધૂરે જગ જસ નૂરા. પ્રભુ૦ ૪

૪. પ્રભુ ભજન.

ભજન બિનુ જીવિત જેસે પ્રેત.

મલિન મંદમતિ ડાલત ધર ધર,

ઉદર ભરનકે હેત. ભજન૦ ૧

દુર્મુખ વચન બકત નિત નિંદા,

સંજન સકલ દુઃખ દેત;

કબહુ પાપકો પાવત પેસો,

ગાઢે ધુરિમે દેત. ભજન૦ ૨

ગુરૂ પદ્મન અચુત જન સંજન,

જાત ન કવણુ નિવેત;

સેવા નહીં પ્રભુ તેરી કબહુ,

ભુવન નીલકો ખેત. ભજન૦ ૩

કથે નહીં ગુન ગીત સુજસ પ્રભુ, સાધન દેવ અનેત;

રસના રસ બિગારો કહાં લોં,

બુકત કુટુંબ સમેત. ભજન૦ ૪

૫. મનઃસ્થિરતા.

જખ લગ આવે નહિ મન ઠામ,

તખ લગ કષ્ટ ક્રિયા સવિ નિષ્ફલ;

જ્યોં ગગને ચિત્રામ. જખ૦ ૧

કરની બિન તું કરે રે મોટાઈ, પદ્મવતી તુજ નામ;

આખર ફલ ન લહેગો જ્યોં જગ,

વ્યાપારી બિનુ દામ. જખ૦ ૨

મુંડ મુંડાવત સખહિ ગડરિયા, હરિસુ રોઝ વન ધામ;
જટાધાર વટ ભરમ લગાવત,

રાસભ સહતુ હે ધામ. જખ૦ ૩

એતે પર નહિ યોગકી રચના, જો નહિ મન વિશ્રામ;
ચિત્ત અંતર પરકે છલ ચિંતવી,

કહ્યાં જપત મુખ રામ. જખ૦ ૪

વચન કાય કાંપે દહ ન રહે, ચિત્ત તુરંગ લગામ;
તામેં તું ન લહે શિવ-સાધન,

જિઉ કણુ સુને ગામ. જખ૦ ૫

પઢો જ્ઞાન ધરો સંજમ કિરિયા, ન ફિરાવો મન ઠામ;
ચિદાનંદધન સુજસ વિલાસી, પ્રગટે આતમરામ. જખ૦ ૬

૬. સાચો જૈન.

જૈન કહો કયું હોવે, પરમગુર ! જૈન કહો કયું હોવે ?

ગુર ઉપદેશ બિના જન મૂઢા, દર્શન જૈન વિગોવે.

પરમગુર ! જૈન કહો કયું હોવે ? ટેક૦ ૧

કહત કૃપાનિધિ સમ-જલ ઝીલે, કર્મ-મયલ જો ધોવે;

બહુલ પાપ મલ અંગ ન ધારે,

શુદ્ધ રૂપ નિજ જોવે. પરમ૦ ૨

સ્થાદ્વાદ પૂરન જો જાને, નયગર્ભિત જસ વાચા;
ગુન પર્યાય દ્રવ્ય જો જૂઝે,

સોષ જૈન હે સાચા. પરમ૦ ૩

ક્રિયા મૂઢમતિ જો અજ્ઞાની, ચાલત ચાલ અપૂઠી;
જૈન દક્ષા ઉનમેં હિ નાહી,

કહે સો સખહિ જૂઠી. પરમ૦ ૪

પર પરિણતિ અપની કર માને, કિરિયા ગવેં ગહિલો;
ઉનકું જૈન કહે કયું કહિયેં,

સો મૂરખમેં પહિલો. પરમ૦ ૫

જૈન ભાવ જ્ઞાનિમાંહી સખ, શિવ સાધન સદહિયે;
નામ વેષશું કામ ન સીઝે,

ભાવ ઉદાસે રહિયે. પરમ૦ ૬

જ્ઞાન સકલ નય સાધન સાધો, ક્રિયા જ્ઞાનકી દાસી;
ક્રિયા કરત ધરતુ હે મમતા,

ચાહિ ગલેમેં ફાંસી. પરમ૦ ૭

ક્રિયા બિના જ્ઞાન નહિ કબહું, ક્રિયા જ્ઞાન બિનુ નાંહી;
ક્રિયા જ્ઞાન દોઉ મિલત રહતુ હે,

જ્યોં જલ-રસ જલમાંહી, પરમ૦ ૮

ક્રિયા મગનતા પાહિર દીસત, જ્ઞાનશક્તિ જસ ભાંજે;

સદ્ગુરુ શીખ સુને નહિ કપાહું,

સો જન જનતે લાજે. પરમં ૯

તત્ત્વબુદ્ધિ જિનકી પરિણતિ હે, સકલ સૂત્રકી હૃંચી;

જગ જસવાદ વહે ઉત્પીડા,

જૈન દશા જસ ઉંચી. પરમ ૧૦

૭. સાંઘની યાદ.

[४५६१.]

सांघशु द्विगु प्राप्ति, निसानुं पर नधायानी;

કચ્છે ઘટ જલ ભર્યા જેસા, ભરસા પિંડકા તૈસા. સાં ૧

ओरत ओर महेल क्या करना, छोर कर ओक दिन भरना;

तेरा नहिं काँध झीसी आते,

ચલેગા એકિલા રાતે. સાંઠ ૨

सांभकुं याद कर हरदम्भ, प्रभुसें युं भिलोंगे तम्भः

સાંઘ હરશેજ દિલપેઠે, સદા શુભવીર ધર બેઠે. સાંઠ ૩

सातमो विभाग समाप्त.

વિભાગ આઠમો.

સ્નાત્રપૂજા-શ્રી પુણ્યપ્રકાશનું સ્તવન-શ્રી
સિદ્ધાચલજીનાં એકવીસ ખમાસમણાં વિ.

પંડિત શ્રી વીરવિજયજી-કૃત

સ્નાત્ર-પૂજા.

સ્નાત્ર-વિધિ.

૧. પ્રથમ ત્રણ ગઠને બદલે સુંદર ત્રણ બાળે
મૂકી તે ઉપર સિંહાસન મૂકવું.

૨. પછી નીચેના બાળે ઉપર વચમાં કેસરનાં
સાથિયો કરી ઉપર ચોખા પૂરીને શ્રીફળ મૂકવું.

૩. પછી તેજ બાળે ઉપર કેસરના સાથિય
આગળ બીજા ચાર સાથિયા કરી, તે ઉપર ચા
કળશ નાડાછડી બાધી પંચામૃત [દૂધ, દહીં, ઘી
પાણી અને સાકરનું મિશ્રણ] ભરીને મૂકવા.

૧૫૯

૪. સિંહાસનના મધ્યભાગમાં કેસરનો સાથિયો કરી, ચોખા પૂરી, રૂપાનાણું મૂકી, ત્રણ નવકાર ગણી તેના ઉપર ધાતુના પ્રતિમાજી પધરાવવા.

૫. વળી પ્રતિમાજીની આગળ ખીન્ને સાથિયો કરી તેના ઉપર શ્રી સિદ્ધચક્રજી પધરાવવા.

૬. પ્રતિમાજીની જમણી બાજુએ પ્રતિમાજીની નાસિકા સુધી ઉંચો ઘીનો દીવો મૂકવો.

૭. પછી સ્નાત્રીયાઓએ હાથે નાડાછડી બાંધી, હાથમાં પંચામૃત ભરેલો કળશ લઈ, ત્રણ નવકાર ગણી, પ્રભુજી તેમજ શ્રી સિદ્ધચક્રજીને પખાળ કરવો.

૮. પછી વાળાફૂંચી કરી, પાણીનો પખાળ કરી ત્રણ અંગલૂંછણું કરી કેસર વડે પૂજન કરવી.

૯. પછી હાથ ધૂપી, પોતાના જમણા હાથની હથેલીમાં કેસરનો ચાંલો કરવો.

૧૦. પછી કુસુમાંજલિનો [કેસર, ચોખા અને પુષ્પનો] ચાળ લઈ સ્નાત્રીયાઓએ ઉભા રહેવું.

૧૬૦

સ્નાત્ર-પૂજા.

[પ્રથમ કલશ લઈ ઉભા રહેવું.]

કાવ્યં [દ્રુતવિલંબિતવૃત્તમ]

સરસશાન્તિસુધારસસાગરં, શુચિતરં ગુણુરત્નમહાગરં;
ભવિકપંકજબોધદિવાકરં, પ્રતિદિનં પ્રણુમામિ જિનેશ્વરં. ૧

[અહીં પખાલ કરવો.]

દુહો.

કુસુમાભરણુ ઉતારીને, પડિમા ધરિય વિવેક;
મનન પીઠે થાપીને, કરીયે જલ અભિષેક. ૨

[કુસુમાંજલિની થાળા લઈ ઉભા રહેવું.]

ગાથા-આર્યા-ગીતિ.

જિણુ : જન્મસમયે, મેરસિહરે રયણુકણુયકલસેહિં;
દેવાસુરેહિં હહવિઉ, તે ધના જેહિં દિદોસિ. ૩

[પ્રણુના જમણા અંગૂઠે કુસુમાંજલિ મૂકવી.]

૧૬૧

કુસુમાંજલિ-ઢાલ.

નિર્મલ જલ કલશે નહવરાવે,
વસ્ત્ર અમૂલક અંગ ધરાવે;

કુસુમાંજલિ મેલો આદિજિણુંદા,

સિદ્ધસ્વરૂપી અંગ પખાલી.

આતમ નિર્મલ હ્રુષ્ટ સુકુમાલી-કુ૦ ૪

ગાથા-આર્યા-ગીતિ.

મયકુંદ ચંપ માલર્ષ, કમલાર્ષપુષ્પ પંચ વણુર્ણ;

જગનાહ નહવણુ સમયે, દેવા કુસુમાંજલિ દિન્તિ. ૫

નમોઽર્હતસિદ્ધાચાર્યોપાધ્યાયસર્વસાધુભ્યઃ

કુસુમાંજલિ-ઢાલ.

રમણુસિંહાસન જિન થાપીજે,

કુસુમાંજલિ પ્રભુચરણે દીજે;

કુસુમાંજલિ મેલો શાન્તિ જિણુંદા.

૬

દુહો.

જિણુ તિહુ કાલય સિદ્ધની, પડિમા ગુણુભંડાર;

તસુ ચરણે કુસુમાંજલિ, ભવિક દુરિત હરનાર. ૭

નમોઽર્હત૦

૧૬૨

કુસુમાંજલિ-ઢાલ.

કૃષ્ણાગરુ વરધૂપ ધરીજે, સુગંધવર કુસુમાંજલિ દીજે;
કુસુમાંજલિ મેલો નેમિ જિણુંદા. ૮

ગાથા-આર્યા-ગીતિ.

જસુ પરિમલખલદહદિસિં, મહુયરઝંકારસદ્સંગીયા;
જિનચલણોવરિ મુક્કા, સુરનર કુસુમાંજલિ સિદ્ધા. ૯
નમોઽર્હત્.

કુસુમાંજલિ-ઢાલ.

પાસ જિણેસર જગજયકારી, જલચલ ફૂલ ઉદક કરધારી;
કુસુમાંજલિ મેલો પાર્શ્વજિણુંદા. ૧૦
દુહો.

મૂઠે કુસુમાંજલિ સુરા, વીર ચરણ સુકુમાલ;
તે કુસુમાંજલિ ભવિકનાં, પાપ હરે ત્રણ કાલ. ૧૧
નમોઽર્હત્.

કુસુમાંજલિ-ઢાલ.

વિવિધકુસુમવરજતિ ગહેવી, જિનચરણે પણમંત ઠવેવી;
કુસુમાંજલિ મેલો વીર જિણુંદા. ૧૨

૧૬૩

વસ્તુ-છંદ.

ન્હવણુકાલે ન્હવણુકાલે, દેવદાણુવ સમુચ્ચિય,
કુસુમાંજલિ તહિં સંકવિય, પસરંત દિસિ પરિમલ સુગંધિય,
જિણુપયકમલે નિવડઇ, વિગ્ધહર જસ નામ મંતો;
અનંત ચઉવીસ જિન, વાસવ મલીય અસેસ,
સા કુસુમાંજલિ સુહકરો, ચઉવિહ સંધ વિસેસ,
કુસુમાંજલિ મેલો ચઉવીસ જિણુંદા.
નમોઽર્હત૦

૧૩

કુસુમાંજલિ-ઢાલ.

અનંત ચઉવીસી જિનજી જુહારં,
વર્તમાન ચઉવીસી સંભારં;
કુસુમાંજલિ મેલો ચોવીસ જિણુંદા.

૧૪

દુહો.

મહાવિદેહે સંપ્રતિ, વિહરમાન જિન વીશ;
ભક્તિભરે તે પૂજિયા, કરો સંધ સુજગીશ.
નમોઽર્હત૦

૧૫

કુસુમાંજલિ-ઢાલ.

અપહરમંડલી ગીત ઉચ્ચારા,

૧૬૪

શ્રી શુભ વીરવિજય જયકારા;
કુસુમાંજલિ મેલો સર્વ જિણુંદા. ૧૬

ઈતિ શ્રી કુસુમાંજલય:

પછી સ્નાત્રીયા ત્રણ ખમાસમણ દેઈ જગચિન્તા-
મણિનું ચૈત્યવંદન કરી 'નમોત્યુણું' કહી સંપૂર્ણ જયવીય-
રાયપર્યંત કહે. પછી—હાથ ધૂપી, મુખકાશ બાંધી,
કળશ લેઈ, ઉભા રહીને કળશ કહે:—

અથ કળશ.

દુહો.

સયલ જિણેસર પાય નમી, કલ્યાણક વિધિ તાસ;
વર્ણવતાં સુણતાં થકાં, મંદ્રતી પૂજે આશ. ૧

ઢાલ.

સમક્રિત ગુણકાણે પરિણમ્યા,
વળી પ્રતધર સંયમ સુખ રમ્યા;
વીશસ્થાનક વિધિએ તપ કરી,
એસી ભાવ દયા દિલમાં ધરી. ૧
જો હોવે મુજ શક્તિ ઇસી, સવિ જીવ કરું શાસનરસી;
શુચિરસ ઢલતે તિહાં બાંધંતા, તીર્થંકર નામ નિકાયંતા. ૨

સરાગથી સંયમ આચરી, વચમાં એક દેવનો ભવ કરી;
 વ્યવી પત્તર ક્ષેત્રે અવતરે, મધ્ય ખંડે પાણુ રાજવી કુલે. ૩
 પટરાણી કુખે ગુણુનિલો, જેમ માનસરોવર હંસલો;
 સુખશય્યાયે રજની શેષે, ઉતરતાં ચૌદ સુપન દેખે. ૪

ઢાલ-સ્વપ્નની.

પહેલે ગજવર દીકો, બીજે વૃષભ પર્ષદો;
 ત્રીજે કેશરી સિંહ, ચોથે લક્ષ્મી અખિલ. ૧
 પાંચમે કૂત્તની માળા, છે ચન્દ્ર વિશાળા;
 રવિ રાતો ધ્વજ મોહોટો, પૂરણુ કળશ નલિ છોટો. ૨
 દશમે પદ્મ સરોવર, અગિયારમે રત્નાકર;
 ભુવન વિમાન રત્નગંજી, અગ્નિશિખા ધૂમવર્જી. ૩
 સ્વપ્ન લહી જઈ રાયને ભાષે, રાજન અર્થ પ્રકાશે;
 પુત્ર તીર્થકર ત્રિભુવન નમશે, સકલ મનોરથ ફળશે. ૪

વસ્તુ-છંદ.

અવધિ નાણે અવધિ નાણે, ઉપના જિનરાજ,
 જગત જસ પરમાણુઆ વિસ્તર્યાં, વિશ્વજંતુ સુખકાર,
 મિથ્યાત્વ તારા નિર્મલા, ધર્મઉદય પરભાત સુંદર;

માતા પણ આનંદિયા, જગતી ધર્મ વિધાન,
જણાંતી જગતિલક સમો, હોશે પુત્ર પ્રધાન. ૧

દુહો.

શુભ લગ્ને જિન જનમીયા, નારકીમાં સુખ જ્યોત;
સુખ પામ્યા ત્રિભુવન જના, હુઓ જગત ઉઘોત. ૧

હાલ.

હડખાની-દેશી.

સાંભળો કળશ જિન-મહોત્સવનો ધણી,
છપ્પન કુમરી દિશિ, વિદિશિ આવે તિહાં;
માય સુત નમીય, આણુંદ અધિકા ધરે,
અષ્ટ મંવર્ત-વાયુથી કચરો હરે. ૧

વૃષ્ટિ ગંધોદકે, અષ્ટકુમરી કરે,
અષ્ટ કલશા ભરી, અષ્ટ દર્પણ ધરે;
અષ્ટ ચામર ધરે, અષ્ટ પંખા લહી,
ચાર રક્ષા કરી, ચાર દીપક ગ્રહી. ૨

ધર કરી કેળના, માય સુત લાવતી,
કરણ શુચિકર્મ જલ-કળશે ન્હવરાવતી;

કુસુમ પૂજી, અલંકાર પહેરાવતી,
 રાખડી બાંધી જઈ, શયન પધરાવતી. ૩
 નમીય કહે માય તુજ, બાળ લીલાવતી,
 મેરુ રવિ ચન્દ્ર લગે, જીવન્ને જગપતિ;
 સ્વામિગુણુ ગાવતી, નિજ ધર જાવતી,
 તેણે સમે ઇન્દ્ર-સિંહાસન કંપતી. ૪

હાલ.

એકવીશાની-દેશી.

જિન જન્મ્યાજી, જિણુ વેળા જનની ધરે,
 તિણુ વેળાજી, ઇન્દ્ર સિંહાસન થરહરે;
 દાહિણોત્તરજી, જેતા જિન જનમે યદા,
 દિશિનાયકજી, સોહમ ઇશાન બેહુ તદા. ૧

ત્રોટક-છંદ.

તદા ચિંતે ઇન્દ્ર મનમાં, કેણુ અવસર એ બન્યો ?
 જિનજન્મ અવધિનાણે જાણી, હર્ષ આનંદ ઉપન્યો;
 સુધોષ આદે ઘંટ નાદે, ધોષણા સુરમે કરે,
 સવિ દેવી દેવા જન્મમહોત્સવે, આવન્ને સુરગિરિવરે. ૨
 [અહિં ઘંટ વગાડવો.]

ઢાલ-પૂર્વલી.

એમ સાંભળીજી, સુરવર ડાડી આવી મલે,
જન્મ મહોત્સવજી, કરવા મેરુ ઉપર ચલે;
સોહમપતિજી, બહુ પરિવારે આવીયા,
માય જિનનેજી, વાંદી પ્રભુને વધાવીયા.

૩

[અહિં પ્રભુને ચોખ્ખાથી વધાવવા.]

ત્રોટક.

વધાવી બોલે હે રત્નકુક્ષી-ધારિણી તુજ સુતતણો,
હું શક સોહમ નામે કરશું, જન્મ મહોત્સવ અતિ ધણો;
એમ કહી જિન પ્રતિબિંબ સ્થાપી, પંચ રૂપે પ્રભુ ગ્રહી,
દેવ દેવી નાચે હર્ષ સાથે, સુરગિરિ આવ્યા વહી. ૪

ઢાલ-પૂર્વલી.

મેરુ ઉપરજી, પાંડુકવનમે ચિહું દિશે,
શિલા ઉપરજી, સિંહાસન મન ઉલ્લસે;
તિહાં બેસીજી, શકે જિન બોલે ધર્યા,
હરિ ત્રેશઠજી, બીજા તિહાં આવી મળ્યા.

૫

ત્રોટક.

મળ્યા ચોસઠ સુરપતિ તિહાં, કરે કળશ અડ જાતિના,

૧૬૯

માગધાદિ જળ તીર્ય ઔષધિ, ધૂપ વળી બહુ ભાતિના;
અમ્યુતપતિએ હુકમ કરીને, સાંભળો દેવા સર્વે,
ક્ષીરજલધિ ગંગા નીર લાવો, ઝટિતિ જિન મહોત્સવે. ૬

ઢાલ.

વિવાહુલાની ઢશી.

સુર સાંભળીને મંચરીયા, માગધ વરદામે ચલીયા;
પદ્મદ્રહ ગંગા આવે, નિર્મલ જલ કલશ ભરાવે. ૧
તીરથ જલ ઔષધિ લેતા, વળી ક્ષીરસમુદ્રે જતા;
જલ કળશા બહુલ ભરાવે, ફૂલ ચંગેરી થાળા લાવે. ૨
સિંહાસન ચામર ધારી, ધૂપધાણુ રકબી સારી;
સિદ્ધાંતે ભાખ્યાં જોડ, ઉપકરણ મિલાવે તેડ. ૩
તે દેવા સુરગિરિ આવે, પ્રભુ દેખી આનંદ પાવે;
કલશાદિક સહુ તિહાં ઠાવે, ભક્તો પ્રભુના ગુણ ગાવે. ૪

ઢાલ.

રાગ-ધન્યાશ્રી.

આતમ ભક્તિ મળ્યા કેઇ દેવા, કેતા મિતનું જાઇ,
નારી પ્રેર્યા વળી નિજ કુલવટ, ધર્મો ધર્મ સખાઇ;

જોધસ વ્યંતર ભુવનપતિના, વૈમાનિક સુર આવે,
અચ્યુતપતિ હુકમે ધરી કળશા, અરિહાને નવરાવે.

આતમ ૧

અડજાતિ કળશા પ્રત્યેકે, આઠ આઠ સહસ પ્રમાણો,
ચઉસઠ સહસ હુઆ અભિષેકે, અઢીસેં ગુણા કરી જાણો;
સાઠ લાખ ઉપર એક કાડી, કળશાનો અધિકાર,
બાસઠ ઇન્દ્રતણા તિહાં બાસઠ, લોકપાલના ચાર.

આતમ ૨

ચન્દ્રની પંક્તિ જાસઠ જાસઠ, રવિસેણિ નરલોકા,
ગુરુસ્થાનક સુરકેરો એકજ, સામાનિકનો એકા;
સોહમપતિ ઇશાનપતિની, ઇન્દ્રાણીના સોલ,
અસુરની દશ ઇન્દ્રાણી નાગની, બાર કરે કલ્લોલ.

આતમ ૩

જ્યોતિષ વ્યંતર ઇન્દ્રની ચઉ ચઉ, પર્ષદા ત્રણનો એકા,
કટકપતિ અંગરક્ષક કેરો, એક એક સુવિવેકા;
પરચુરણ સુરનો એક છેલ્લો, એ અઢીસેં અભિષેકા,
ઇશાન ઇન્દ્ર કહે મુજ આપો, પ્રભુને ક્ષણ અતિરેકા.

આતમ ૪

તવ તસ ખોળે ફરી અરિહાને, સોહમપતિ મનરંગે,
 વૃષભ રૂપ કરી શૃંગ જળે ભરી, નહવણુ કરે પ્રભુ અંગે;
 પુષ્પાદિક પૂજીને છાંટે, કરી કેસર રંગરોલે,
 મંગલ દીવા આરતી કરતાં, સુરવર જય જય ખેલે.

આતમ૦ ૫

ભેરી ભૂંગલ તાલ અગ્નવત, વળિયા જિન કર ધારી,
 જનની ધર માતાને સોંપી, એણિપેરે વચન ઉચ્ચારી;
 પુત્ર તુમારો સ્વામી હમારો, અમ સેવક આધાર,
 પંચ ધાવી રંભાદિક થાપી, પ્રભુ ખેલાવણુ હાર.

આતમ૦ ૬

બત્રીસ ફાડી કનક મણિ માણિક, વસ્ત્રની વૃષ્ટિ કરાવે,
 પૂરણુ હર્ષ કરેવા કારણુ, દીપ નંદીસર જાવે;
 કરીય અકાર્થ ઉત્સવ દેવા, નિજ નિજ કલ્પ સધાવે,
 દીક્ષા કેવલને અભિલાષે, નિત નિત જિન ગુણુ ગાવે.

આતમ૦ ૭

તપગચ્છ ઇસર સિંહ સૂરીસર, કરા શિષ્ય વડેરા,
 સત્યવિજય પંન્યાસતણુ પદ, કપૂરવિજય ગંભીરા;

ખિમાવિજય તસ સુજસવિજયના, શ્રી શુભવિજય સવાયા,
પંડિત વીરવિજય શિષ્યે જિન-જન્મ મહોત્સવ ગાયા.

આતમ ૮

ઉત્કૃષ્ટા એકસો ને સિત્તેર, સંપ્રતિ વિચરે વીશ,
અતીત અનાગત કાલે અનંતા, તીર્થકર જગદીશ;
સાધારણ એ કળશ જે ગાવે, શ્રી શુભવીર સવાઈ,
મંગલલીલા સુખભર પાવે, ધર ધર હર્ષ વધાઈ.

આતમ ૯

[અહિં કળશાભિષેક કરી પંચામૃતનો પખાલ કરવો.
પછી પૂજા કરી, પુષ્પ ચઢાવી, લૂણ ઉતારી,
આરતી ઉતારવી, પછી પ્રતિમાજીને આડો પડદો રાખી
સ્નાત્રીઆએ પોતાના નવ અંગે કંકુના ચાંદા કરવા,
પછી પડદો કાઢી નાંખી મંગલ દીવો ઉતારવો.]

કૃતિ પંડિત શ્રીવીરવિજયજી કૃત સ્નાત્ર પૂજા
સમાપ્ત.

૧૭૩

લૂણુ ઉતારણું.

લૂણુ ઉતારો જિનવર અંગે,

નિર્મલ જલધારા મનરંગે. લૂણુ૦ ૧

જિમ જિમ તડ તડ લૂણુ જ કુટે,

તિમ તિમ અશુભ કર્મ બંધ તુટે. લૂણુ૦ ૨

નયન સલૂણું શ્રી જિનજીનાં,

અનુપમ રૂપ દયારસ ભીનાં. લૂણુ૦ ૩

રૂપ સલૂણું જિનજીનું દીસે,

લાજ્યું લૂણુ તે જલમાં પેસે. લૂણુ૦ ૪

ત્રણુ પ્રદક્ષિણા દેઈ જલધારા,

જલણુ ખેપવીયે લૂણુ ઉદારા. લૂણુ૦ ૫

જે જિન ઉપર દુમણો પ્રાણી,

તે એમ થાળે લૂણુ જ્યું પાણી. લૂણુ૦ ૬

અગર કૃષ્ણાગર કુંદરુ સુગંધે,

ધૂપ કરીજે વિવિધ પ્રબંધે. લૂણુ૦ ૭

૧૭૪ આરતી.

જય જય આરતી આદિ જિણુંદા;
નાભિરાયા મરૂદેવીકા નંદા.

જય૦ ૧

પહેલી આરતી પૂજા કીજે;
નરભવ પામીને લહાવો લીજે.

જય૦ ૨

દુસરી આરતી દીન દયાળા;
ધુળેવા મંડપમાં જગ અનુવાળા.

જય૦ ૩

ત્રીસરી આરતી ત્રિભુવન દેવા;
સુર નર ઇન્દ્ર કરે તોરી સેવા.

જય૦ ૪

ચોથી આરતી ચક્રિગતિ ચૂરે;
મનવાંછિત ફળ શિવસુખ પૂરે.

જય૦ ૫

પંચમી આરતી પુણ્ય ઉપાયો;
મૂલચંદ રિષભ ગુણ ગાયો.

જય૦ ૬

૧૭૫

મંગલ દીવો.

દીવો રે દીવો મંગલિક દીવો; આરતી ઉતારીને બહુ ચિરંજીવો.	દીવો ૧
સોહામણું ધર પર્વ દીવાળી; અંબર ખેલે અમરા બાળી.	દીવો ૨
દીપાળ ભણે એણે કુલ અણુવાળી; ભાવે ભગતે વિધન નિવારી.	દીવો ૩
દીપાળ ભણે એણે એ કલિકાલે; આરતી ઉતારી રાજા કુમારપાલે.	દીવો ૪
અમ ધર મંગલિક તુમ ધર મંગલિક; મંગલિક ચતુર્વિધ-સંધને હોજી.	દીવો ૫

પ્રભાતે સ્મરણ કરવા યોગ્ય સ્તુતિ-છંદ વિગેરે.

મંગલં ભગવાન્ વીરો, મંગલં ગૌતમઃ પ્રભુઃ ।

મંગલં સ્થૂલભદ્રાદા, જ્ઞેનો ધર્મોઽસ્તુ મંગલમ્. ૧

શ્રી ગૌતમ સ્વામિની સ્તુતિ.

સર્વારિષ્ટપ્રણાશાય, સર્વાભીષ્ટાર્થદાયિને ।

સર્વલઙ્ઘિનિધાનાય, ગૌતમસ્વામિને નમઃ ૨

સોલ સતીઓની સ્તુતિ.

બાહી ચંદન બાલિકા ભગવતી રાજમતી દ્રૌપદી,
કૌશલ્યા ચ મૃગાવતી ચ સુલસા સીતા સુભદ્રા શિવા;
કુન્તી શીલવતી નલસ્ય દયિતા ચૂલા પ્રભાવત્યપિ,
પદ્માવત્યપિ સુન્દરી દિનમુખે કુર્વન્તુ વે મંગલમ્. ૧

શીલવંત મહાપુરૂષોનું રમરણ.

લખ્મિવંત ગૌતમ ગણધાર, બુદ્ધિએ અધિકા અભયકુમાર;
પ્રહ ઉઠીને કરી પ્રણામ, શીયલવંતનાં લીજે નામ. ૧
પહેલા નેમિ જિનેશ્વરરાય, બાળબ્રહ્મચારી લાગુ પાય;
બીજા જમ્બૂ કુંવર મહાભાગ, રમણી આઠનો કીધો ત્યાગ. ૨
ત્રીજા સ્થૂલભદ્ર સાધુ સુગ્રણ, કાશ્યા પ્રતિબોધી ગુણખાણ;
ચોથા સુદર્શન શેઠ ગુણવંત, જેણે કીધો ભવનો અંત. ૩
પાંચમા વિજયશેઠ નરનાર, શીયલ પાળી ઉતર્યા ભવપાર;
એ પાંચેને વિનતિ કરે, ભવસાયર તે હેલા તરે. ૪

શ્રી ગૌતમ સ્વામિનો છંદ.

વીર જિણેસર કરે શિષ્ય, ગૌતમ નામ જપો નિશ્ચિન્ન;
જે કીજે ગૌતમનું ધ્યાન, તો ધર વિલસે નવે નિધાન. ૧

ગૌતમ નામે ગયવર સઠે, મનવાંછિત હેલા સંપન્ને;
 ગૌતમ નામે નાવે રોગ, ગૌતમ નામે સર્વ સંન્નેગ. ૨
 જે વૈરી વિરઝ્યા વંકડા, તસ નામે નાવે દુંકડા;
 ભૂતપ્રેત નવિ ખંડે પ્રાણુ, તે ગૌતમનાં કરં વખાણુ. ૩
 ગૌતમ નામે નિર્મળ કાય, ગૌતમ નામે વાધે આય;
 ગૌતમ જિનશાસન શણુગાર, ગૌતમ નામે જ્યજ્યકાર. ૪
 શાલ દાલ સુરહાં ધૃત ગોળ, મનવાંછિત કાપડ તંબોળ;
 ધરે સુધરણી નિર્મલ ચિત્ત, ગૌતમ નામે પુત્ર વિનીત. ૫
 ગૌતમ ઉદયો અવિચલ ભાણુ, ગૌતમનામ જપો જગ જાણુ;
 મહોટાં મંદિર મેરુ સમાન, ગૌતમ નામે સફલ વિહાણુ. ૬
 ધર મયગલ ઘોડાની જોડ, વાર પહોંચે વંછિત કોડ;
 મહીયલ માને મોહટા રાય, જે તૂડે ગૌતમના પાય. ૭
 ગૌતમ પ્રણમ્યા પાતક ટળે, ઉત્તમ નરની સંગત મળે;
 ગૌતમ નામે નિર્મળ જ્ઞાન, ગૌતમ નામે વાધે વાન. ૮
 પુણ્યવંત અવધારો સહુ, ગુરુ ગૌતમના ગુણુ છે બહુ;
 કહે લાવણ્યસમય કરજોડ, ગૌતમ તૂડે સંપત્તિ કોડ. ૯

પ્રતિક્રમણ કયાં પછી ભાવવાની ભાવના.

[દુહા.]

- અરિહંત અરિહંત સમરતાં, લાધે મુક્તિનું ધામ;
જે નર અરિહંત સમરશે, તેહનાં સરશે કામ. ૧
- સૂતાં બેસતાં ઉઠતાં, જે સમરે અરિહંત;
દુઃખિયાનાં દુઃખ ભાગશે, લહેશે સુખ અનંત. ૨
- આશ કરે અરિહંતની, ખીજી આશ નિરાશ;
જેમ જગમાં સુખિયા થયા, પામ્યા લીલ વિલાસ. ૩
- ચેતન તેં એસી કરી, એસી ન કરે કાય;
વિષયારસને કારણે, સર્વસ્વ બેઠો બોય. ૪
- જો ચેતાય તો ચેતજે, જો ખૂઝાય તો ખૂઝ;
ખાનારા સૌ ખાઈ જશે, માથે પડશે તૂઝ. ૫
- મુનિવર ચૌદ હજારમાં, શ્રેણિક સભા મોઝાર;
વીર જિણુંદ વખાણીયો, ધન ધનો અણુગાર. ૬
- પખ્યો તો પરખ્યો નહિ, દહો કાધો દૂર;
લલ્લાશું લાગી રહ્યો, નન્નો રહ્યો હજૂર. ૭

શ્રી પુણ્ય-પ્રકાશનું સ્તવન.

દુહા.

સકળ સિદ્ધિદાયક સદા, ચોવીસે જીનરાય;	૧
સહગુરુ સ્વામિની સરસતી, પ્રેમે પ્રણમું પાય.	૨
ત્રિભુવનપતિ ત્રિશલાતણો, નંદન ગુણ ગંભીર;	૩
શાસન નાયક જગ જયો, વર્ધમાન વડવીર.	૪
એક દિન વીર જિણુંદને, ચરણે કરી પ્રણામ;	૫
ભવિક જીવના હિત ભણી, પૂછે ગૌતમ સ્વામ.	૬
મુક્તિ મારગ આરાધિએ, કહો કિણુ પરે અરિહંત;	૭
સુધા સરસ તવ વચન રસ, ભાષે શ્રીભગવંત.	૮
૧ અતિચાર આલોષિએ રવત ધરીએ ગુરુ શાખ;	૯
૩ જીવ ખમાવો સયળ જે, ચોનિ ચોરાશી લાખ.	૧૦
૪ વિધિશું વળી વોસિરાવીએ, પાપસ્થાન અદાર;	૧૧
૫ ચાર શરણુ નિત્ય અનુસરો, ૬ નિંદો દુરિત આચાર.	૧૨
૭ શુભ કરણી અનુમોદીએ, ૮ ભાવ ભલો મન આણ;	૧૩
૯ આણુસણુ અવસર આદરી, ૧૦ નવપદ જપો સુખાણ.	૧૪
શુભગતિ આરાધનતણા, એ છે દશ અધિકાર;	૧૫
ચિત્ત આણીને આદરો, જેમ પામે ભવપાર.	૧૬

ઠાલ-પહેલી.

[કુમતિએ છિંડી કિહાં રાખી-એ દેશી.]

જ્ઞાન દરિસાણુ ચારિત્ર તપ વીરજ, એ પાંચે આચાર;
એહ તણા ઈહ ભવ પરભવના, આલોખિએ અતિચાર રે.
પ્રાણી ! જ્ઞાન ભણો ગુણુખાણી, વીર વહે એમ વાણી રે-

પ્રાં ૩૧૦ ૧

ગુરુ ઓળવીએ નહિ ગુરુ વિનય, કાળે ધરી બહુ માન;
સૂત્ર અરથ તદુભય કરી સૂઝાં, ભણીએ વહી ઉપધાન રે.

પ્રાં ૩૧૦ ૨

જ્ઞાનોપગરણુ પાટી પોથી, ઠવણી નોકારવાળી;
તેહ તણી કીધી આશાતના, જ્ઞાન ભક્તિ ન સંભાળી રે.

પ્રાં ૩૧૦ ૩

ઈત્યાદિક વિપરીતપણાથી, જ્ઞાન વિરાધ્યું જોહ;
આભવ પરભવ વળી રે ભવોભવ, મિચ્છામિ દુક્કડં તેહ રે.
પ્રાણી ! સમકિત હ્યો શુદ્ધ જાણી, વીર વહે એમ વાણી રે-

પ્રાં ૩૧૦ ૪

જિન વચને શંકા નવિ કીજે, નવિ પરમત અભિલાષ;
સાધુતણી નિંદા પરિહરજે, કળા સંદેહ મ રાખ રે.
પ્રા૦ સ૦ ૫

મૂઢપણું છંડે પરશંસા, ગુણગુવંતને આદરીએ;
સાહુમ્મીને ધર્મે કરી સ્થિરતા, ભક્તિ પ્રભાવના કરીએ રે.
પ્રા૦ સ૦ ૬

મંથ ચૈત્ય પ્રાસાદતણો જે, અવર્ણવાદ મન લેખ્યો;
દ્રવ્ય દેવકો જે વિણુસાડ્યો, વિણુમંતા ઉવેખ્યો રે.
પ્રા૦ સ૦ ૭

ઇત્યાદિક વિપરીતપણથી, સમકિત ખંડયું જેહ;
આભવ પરમવ વળી રે ભવોભવ, મિચ્છામિ દુક્કડં તેહ રે.
પ્રાણી ! ચારિત્ર હ્યો ચિત્ત આણી, વીર વહે એમ વાણી રે-
પ્રા૦ ચા૦ ૮

પાંચ સમિતિ ત્રણ ગુપ્તિ વિરાધી, આડે પ્રવચન માય;
સાધુતણે ધરમે પ્રમાદે, અશુદ્ધ વચન મન કાય રે.
પ્રા૦ ચા૦ ૯

૧૮૨

શ્રાવકને ધર્મે સામાયિક, પોસહમાં મન વાળી;
જે જયણાપૂર્વક એ આદે, પ્રવચનમાય ન પાળી રે.
પ્રા૦ ચા૦ ૧૦

ધર્ત્યાદિક વિપરીતપણાથી, ચારિત્ર ડોહોદ્યું જોડ;
આભવ પરભવ વળી રે ભવોભવ, મિચ્છામિ દુક્કડં તેહ રે.
પ્રા૦ ચા૦ ૧૧

બારે ભેદે તપ નવિ કીધો, છતે જોગે નિજ શક્તે;
ધર્મે મન વચ કાયા વીરજ, નવિ ફારવીયું ભગતે રે.
પ્રા૦ ચા૦ ૧૨

તપ વીરજ આચારજ એણીપેરે, વિવિધ વિરાધ્યાં જોહ;
આભવ પરભવ વળી રે ભવોભવ, મિચ્છામિ દુક્કડં તેહ રે.
પ્રા૦ ચા૦ ૧૩

વળાય વિશેષે ચારિત્ર કરા, અતિચાર આલોધએ;
વીર જિજ્ઞોસર વચણ સુણીને, પાપ મયલ સવિ ઘોષએ રે.
પ્રા૦ ચા૦ ૧૪

ઢાલ-ખીલ.

પૃથ્વી પાણી તેઉ, વાયુ વનરપતિ;	૧
એ પાંચે થાવર કહ્યાં એ.	
કરી કરસણ આરંભ, ખેત્ર જે ખેડીયાં;	૨
કુવા તલાવ ખણાવીયાં એ.	
ધર આરંભ અનેક, ટાંકાં ભોંયરાં;	૩
મેડી માળ ચણાવીયાં એ.	
લોંપણુ ગૂંપણુ કાજ, એણી પરે પરેપરે;	૪
પૃથ્વીકાય વિરાધીયાં એ.	
ઘોયણુ નાહણુ પાણી, ઝીલણુ અપકાય;	૫
છોતિ ઘોતી કરી દુહવ્યાં એ.	
ભાડીગર કુંભાર, લોહ સોવનગરા;	૬
ભાડભુંજ લીહાળાગરા એ.	
તાપણુ શેકણુ કાજ, વસ્ત્ર નિખારણુ;	૭
રંગણુ રાંધણુ રસવતી એ.	
એણીપેરે કર્માદાન, પરેપરે કલવી;	૮
તેઉ વાઉ વિરાધીયાં એ.	

વાડી વન આરામ, વાવી વનસ્પતિ;	
પાન ફલ ફળ ચૂંટીયાં એ.	૯
પોહોંક પાપડી શાક, રોક્યાં સૂકવ્યાં;	
છેલાં છંદાં આથીયાં એ.	૧૦
અળશી ને એરંડા, ધાલી ધાણીયે;	
ધણા તિલાદિક પીલીયાં એ.	૧૧
ધાલી કાલુ માંહે, પીલી શેલડી;	
કંદમૂળ ફળ વેચીયાં એ.	૧૨
એમ એકેન્દ્રિય જીવ, હણ્યાં હણાવીયાં;	
હણુતાં ને અનુમોદીયાં એ.	૧૩
આભવ પરભવ નેહ, વલીય ભવોભવે;	
તે મુજ મિચ્છામિ દુક્કડં એ.	૧૪
કૂમી સરમીયા કીડા, ગાડર ગંડોલા;	
ધ્રિય પૂરા ને અલશીયાં એ.	૧૫
વાળા જળો ચુડેલ, વિચલિત-રસતણા;	
વળી અથાણાં પ્રમુખના એ.	૧૬
એમ બેદંદ્રિય જીવ, નેહ મેં દુહબ્યા;	
તે મુજ મિચ્છામિ દુક્કડં એ.	૧૭

ઉધેહી જૂ લીખ, માંકણ મંકાડા;

ચાંચડ કાડી કુંથુઆ એ.

૧૮

ગદહિઆ ધિમેલ, કાનખજૂરડા;

ગોંગોડા ધનેરીયાં એ.

૧૯

એમ તેઇંદ્રિય જીવ, જેહ મેં દુહવ્યા;

તે મુજ મિચ્છામિ દુક્કડં એ.

૨૦

માંખી મચ્છર ડાંસ, મસા પતંગીયા;

કંસારી કાલિયાવડા એ.

૨૧

ઢોંકણ વીંછુ તીડ, ભમરા ભમરીયો;

કાતાં બગ ખડમાંકડી એ.

૨૨

એમ ચૌરિન્દ્રિય જીવ, જેહ મેં દુહવ્યા;

તે મુજ મિચ્છામિ દુક્કડં એ.

૨૩

જળમાં નાંખી જનળ, જળચર દુહવ્યા;

વનમાં મૃગ સંતાપીયાં એ.

૨૪

પીડ્યાં પંખી જીવ, પાડી પાસમાં;

પોપટ ઘાલ્યાં પાંજરે એ.

૨૫

એમ પંચેન્દ્રિય જીવ, જેહ મેં દુહવ્યા;

તે મુજ મિચ્છામિ દુક્કડં એ.

૨૬

૧૮૬

ઢાલ-ત્રીજી.

[વાણી વાણી હિતકારીજી-એ દેશી.]

ક્રોધ લોભ ભય હાસ્યથીજી, બોલ્યા વચન અસત્ય;
કૂડ કરી ધન પારકાજી, લીધાં જેહ અદત્ત રે.

જિનજી ! મિચ્છામિ દુક્કડં આજી૦

તુમ સામે મહારાજ રે જીનજી, દેઈ સારૂં કાજ રે—

જિનજી ! મિચ્છામિ દુક્કડં આજી૦ ૧

દેવ મનુષ્ય તિર્યંચનાજી, મૈથુન સેવ્યાં જેહ;
વિષયારસ લંપટપણેજી, ધણું વિડંબ્યેા દેહ રે.

જિનજી૦ ૨

પરિગ્રહની મમતા કરીજી, ભવે ભવે મેલી આય;
જે જિહાં તે તિહાં રહીજી, કાઈ ન આવી સાય રે.

જિનજી૦ ૩

રચણી-બોજન જે કર્યાંજી, કીધાં ભક્ષ અભક્ષ;
રસના રસની લાલચેજી, પાપ કર્યાં પ્રત્યક્ષ રે.

જિનજી૦ ૪

વ્રત લેષ વિસારીયાંજી, વળી ભાગ્યાં પચ્ચખખાણુ;
કપટ હેતુ કિરિયા કરીજી, કીધાં આપ વખાણુ રે.
જિનજી ૦ ૫

ત્રણુ ઢાલ આઠે દુહેજી, આલોયા અતિચાર;
શિવગતિ આરાધનતણોજી, એ પહેલો અધિકાર રે.

જિનજી ! મિચ્છામિ દુકડં આજી ૦ ૬
ઢાલ-ચોથી.

[સાહેલડીની-દેશી.]

પંચમહાવ્રત આદરે સાહેલડીરે, અથવા હ્યો વ્રતખાર તો;
યથાશક્તિ વ્રતઆદરી સાહેલડીરે, પાળો નિરતિચાર તો. ૧
વ્રત લીધાં મંભાળીએ સા ૦ હૈડે ધરીય વિચાર તો;
શિવગતિ આરાધનતણો સા ૦ એ ખીન્ને અધિકાર તો. ૨
જીવ સરવ ખમાવીએ સા ૦ યોનિ ચોરાશી લાખ તો;
મનશુદ્ધે કરી ખામણાં સા ૦ કાર્પશું રાષ ન રાખ તો. ૩
સર્વ મિત્ર કરી ચિંતવો સા ૦ કાષ્ટ ન જાણો શત્રુ તો;
રાગદ્વેષ એમ પરિહરે સા ૦ કીજે જન્મ પવિત્ર તો. ૪
સ્વામી મંધ ખમાવીએ સા ૦ જે ઉપની અપ્રીત તો;
સજ્જનકુટુંબ કરી ખામણાં સા ૦ એ જિ. શાસન રીત તો. ૫

ખમીયે ને ખમાવીએ સાં એહિજ ધર્મનો સાર તો;
 શિવગતિ આરાધનતણો સાં એ ત્રીજો અધિકાર તો. ૬
 મૃષાવાદ હિંસા ચોરી સાં ધનમૂર્ચ્છા મૈથુન તો;
 ક્રોધ માન માયા તૃષ્ણા સાં પ્રેમ દ્વેષ ચૈશુન્ય તો. ૭
 નિંદા કલહ ન કીજીએ સાં કૂડાં ન દીજો આળ તો;
 રતિ અરતિ મિથ્યા તજો સાં માયામોસ જંગળ તો. ૮
 ત્રિવિધે ત્રિવિધે વેસિરાવીએ સાં પાપરથાન અદાર તો;
 શિવગતિ આરાધનતણો સાં એ ચોથો અધિકાર તો. ૯

ઢાલ-પાંચમી

[હવે નિસુણો ઇલાં આવીયા એ-એ દશી.]

જનમ જરા મરણે કરી એ, આ મંસાર અસાર તો;
 કર્યાં કર્મ સહુ અનુભવે એ, ક્રોધ ન રાખણુદાર તો. ૧
 શરણુ એક અરિહંતનું એ, શરણુ સિદ્ધ ભગવંત તો;
 શરણુ ધર્મ શ્રી જિનનો એ, સાધુ શરણુ ગુણવંત તો. ૨
 અવર મોહ સવિ પરિહરી એ, ચાર શરણુ ચિત્ત ધાર તો;
 શિવગતિ આરાધનતણો એ, એ પાંચમો અધિકાર તો. ૩
 આભવ પરભવ જે કર્યાં એ, પાપ કરમ કેઇ લાખ તો;
 આત્મ સામે તે નિંદીએ એ, પડિક્કમિએ ગુરૂ સાખ તો. ૪

મિથ્યામત વર્તાવીયા એ, જે ભાખ્યાં ઉત્સુત્ર તો;
 કુમતિ કદામહને વશે એ, જે ઉત્થાપ્યાં સૂત્ર તો. ૫
 ધડયાં ધડાવ્યાં જે ધણાં એ, ધંટી હળ હથિયાર તો;
 ભવ ભવ મેળી મૂકીયાં એ, કરતાં જીવ મંહાર તો. ૬
 પાપ કરીને પોષીયાં એ, જનમ જનમ પરિવાર તો;
 જનમાંતર પોહોત્યાં પછી એ, કાણે ન કીધી સાર તો. ૭
 આભવ પરભવ જે કર્યાં એ, એમ અધિકરણ અનેક તો;
 ત્રિવિધે ત્રિવિધે વેસિરાવીએ એ, આણી હૃદય વિવેક તો. ૮
 દુષ્કૃત નિંદા એમ કરી એ, પાપ કરે પરિહાર તો;
 શિવગતિ આરાધનતણે એ, એ જીવે અધિકાર તો. ૯

ઢાલ-છટ્ટી.

[આદિ તું જોઇને જીવડા-એ દેશી.]

ધન ધન તે દિન માહરો, જીહાં કીધો ધર્મ;
 દાન શીયલ તપ ભાવથી, ટાળ્યાં દુષ્કર્મ. ધન૦ ૧
 શેત્રુંગદિક તીર્થની, જે કીધી જનત;
 જીગતે જિનવર પૂજ્યાં, વળી પોખ્યાં પાત્ર. ધન૦ ૨

પુસ્તક જ્ઞાન લખાવીયાં, જીજ્ઞુહર જિન ચૈત્ય;
સંઘ ચતુર્વિધ સાચવ્યાં, એ સાતે ખેત્ર. ધન૦ ૩

પડિક્કમણ્યાં સુપરે કર્યાં, અનુકંપા દાન;
સાધુ સૂરિ ઉવજ્જાયતે, દીધાં બહુમાન. ધન૦ ૪

ધર્મકાજ અનુમોદિએ, એમ વારોવાર;
શિવગતિ આરાધનતણો, એ સાતમે અધિકાર. ધન૦ ૫

ભાવ ભલો મન આણીએ, ચિત્ત આણી ઠામ;
સમતા ભાવે ભાવીએ, એ આતમરામ. ધન૦ ૬

સુખ દુઃખ કારણ જીવને, કાઈ અવર ન હોય;
કર્મ આપ જે આચર્યાં, ભોગવીયે સોય. ધન૦ ૭

સમતા વિણ જે અનુસરે, પ્રાણી પુણ્યનું કામ;
છાર ઉપર તે લોપણું, ઝાંખર ચિત્રામ. ધન૦ ૮

ભાવ ભલી પરે ભાવીએ, એ ધર્મનો સાર;
શિવગતિ આરાધનતણો, એ આઠમે અધિકાર. ધન૦ ૯

ઢલ-સાતમી.

[રૈવતગિરિ હુઆં, પ્રભુનાં ત્રણ કલ્યાણ-એ દશી.]

હવે અવસર જાણી, કરી મંલેખણ સાર,
અણસણ આદરિયે, પચ્ચખી ચારે આહાર;
લલુતા સવિ મૂકી, છાંડી મમતા અંગ,
એ આતમ ખેલે, સમતા જ્ઞાન તરંગ. ૧

ગતિ ચારે કીધાં, આહાર અનંત નિશંક,
પણ તૃપ્તિ ન પામ્યો, જીવ લાલચીયો રંક;
દુલહો એ વળી વળી, અણસણનો પરિણામ,
એહથી પામીજે, શિવપદ સુરપદ ઠામ. ૨

ધન ધનો શાલિભદ્ર, ખંધો મેઘકુમાર,
અણસણ આરાધી, પામ્યા ભવનો પાર;
શિવ-મંદિર જાશે, કરી એક અવતાર,
આરાધન કરો, એ નવમો અધિકાર. ૩

દશમે અધિકારે, મહામંત્ર નવકાર,
મનથી નવિ મૂકા, શિવસુખ ફલ સહકાર;
એ જપતાં જાણે, દુર્ગતિ દોષ વિકાર,
સુપરે એ સમરો, ચૌદ પૂરવનો સાર. ૪

જનમાંતર જતાં, જો પામે નવકાર,
તો પાતિક ગાળી, પામે સુર અવતાર;
એ નવપદ સરીખો, મંત્ર ન કો સંસાર,
ઇહભવ ને પરભવે, સુખ સંપત્તિ દાતાર. ૫

જ્યું ભીલ ભીલડી, રાજા રાણી થાય,
નવપદ મહિમાથી, રાજસિંહ મહારાય;
રાણી રતનવતી બેઠુ, પામ્યાં છે સુરભોગ,
એક ભવ પાછી લેશે, સિદ્ધિ-વધૂ સંગેગ. ૬

શ્રીમતીને એ વળી, મંત્ર ફળ્યો તત્કાલ,
ફણિધર શીટીને, પ્રગટ થઈ ફૂલમાળ;
શિવકુમરે જોગી, સોવન પુરીશો કાષ,
ઇમ એણે મંત્રે, કાજ ધણાનાં સિદ્ધ. ૭

એ દશ અધિકારે, વીર જીણેસર ભાખ્યો,
આરાધન કરો, વિધિ જોણે ચિત્તમાંહી રાખ્યો;
તેણે પાપ પખાળી, ભવભય દૂરે નાંખ્યો,
જિન વિનય કરતાં, સુમતિ અમૃત રસ ચાખ્યો. ૮

હાલ-આઠમી.

[નમો ભવી ભાવશું—એ દેશી.]

સિદ્ધારથરાય—કુલતિલો એ, ત્રિશલામાત મહાર તો;
અવનીતલે તમે અવતર્યાં એ, કરવા અમ ઉપકાર.

જયો જિન વીરજી એ૦ ૧

મેં અપરાધ કર્યાં વાણા એ, કહેતાં ન લહું પાર તો;
તુમ ચરણે આગ્યા ભણી એ, જો તારે તો તાર. જયો૦ ૨

આશ કરીને આવીયો એ, તુમ ચરણે મહારાજ તો;
આગ્યાને ઉંવળશે એ, તો કેમ રહેશે લાજ !

જયો૦ ૩

કરમ અલુંજણુ આકરાં એ, જનમ મરણુ જંજાળ તો;
હું છું એહથી ઉભજો એ, જોડવ દેવ દયાળ. જયો૦ ૪

આજ મનોરથ મુજ ફળ્યાં એ, નાડાં દુઃખ દહોલ તો;
તૂઠો જિન ચોવીસમો એ, પ્રગટ્યાં પુણ્ય કલોલ.

જયો૦ ૫

ભવં ભવં વિનય તુમારંડા ઐ, ભાવ ભક્તિ તુમ પાવ તો;
દેવ દયા કરી દીજીએ ઐ, બોધિ બીજ સુખસાય.

જયો ૦ ૬

—: કલશ :—

ત્વં તરણુતારણુ સુગતિકારણુ, દુઃખનિવારણુ જગ જયો;
શ્રી વીરજિનવરચરણુ શુણુતાં, અધિક મન ઉલ્લટ થયો. ૧
શ્રીવિજયદેવસૂરિંદ્રપટધર, તીરથ જંગમ એણી જગે;
તપગચ્છપતિ શ્રીવિજયપ્રભસૂરિ, સૂરિતેજે જગમગે. ૨
શ્રીહીરવિજયસૂરિશિષ્ય વાચક-કાર્તિવિજય સુરગુહસમો;
તસ શિષ્યવાચકવિનયવિજયે, શુણ્યો જિન ચોવીસમો. ૩
સયસત્તર સંવત ઓગણત્રીશે, રહી રાંદેર ચઉમાસ ઐ;
વિજયદશમી વિજયકારણુ, કીયો ગુણ અભ્યાસ ઐ. ૪
નરભવ-આરાધન સિદ્ધિસાધન, સુકૃતલીલવિલાસ ઐ;
નિર્જરા હેતે સ્તવન રચિયું, નામે પુણ્યપ્રકાશ ઐ. ૫

૧૯૫

શ્રી સિદ્ધાચલના એકવીસ ખમાસમાણના દુહા.

સિદ્ધાચલ સમરૂં સદા, સોરઠ દેશ મઝાર;
મનુષ્ય જનમ પામી કરી, વંદુ વાર હજાર. ૧
અંગ વસન મન ભૂમિકા, પૂર્વેપગરાણુ સાર;
ન્યાયદ્રવ્ય વિધિશુદ્ધતા, શુદ્ધિ સાત પ્રકાર. ૨
કાર્તિક શુદ્ધિ પૂનમ દિને, દશકોટી પરિવાર;
દ્રાવિડ વારિખિદસજી, સિદ્ધ થયા નિરખાર. ૩
નિહુ કારણુ કાર્તિકી દિને, સંઘ સયલ પરિવાર;
આદિજિન સનમુખ રહી, ખમાસમાણુ બહુવાર. ૪
એકવીસ નામે વર્ણુવેં, નિહાં પહેલું અભિધાન;
શત્રુંજય શુકરાજથી, જનક વચન બહુમાન. ૫

સિદ્ધાચલ સમરૂં સદા ૦ [૧]

સમેાસર્વા સિદ્ધાચલે, પુંડરીક ગણધાર;
લાખ સવા મહાત્મ કથું, મુર નર સભા મઝાર. ૬
ચૈત્રી પૂનમને દિને, કરી આણુસાણુ એક માસ;
પાંચ દોડિ મુનિ સાથશું, મુક્તિનિલયમાં વાસ. ૭

તિણે કારણ પુંડરીકગિરિ, નામ થયું વિખ્યાત;
 મન વચ કાચે વંદીએ, ઉડી નિત્ય પ્રભાત. ૮
 સિદ્ધાંત.....[૨]

વીસ કાડિયું પાંડવા, મોક્ષ ગયા ધણે ઠામ;
 એમ અનંત મુગતે ગયા, સિદ્ધક્ષેત્ર તિણે નામ. ૯
 સિદ્ધાંત.....[૩]

અડસડ તીરથ ન્હાવતા, અંગરંગ ઘડી એક;
 તુંખી-જલ-સ્નાને કરી, જાગ્યો ચિત્ત વિવેક. ૧૦
 ચંદ્રશેખર રાજા પ્રમુખ, કર્મ કહિન મલ ધામ;
 અચલપદે વિમલા થયા, તિણે વિમલાચલ નામ. ૧૧
 સિદ્ધાંત.....[૪]

પર્વતમાં સુરગિરિ વડા, જિન અભિષેક કરાય;
 સિદ્ધ હુઆ સ્નાતક પદે, સુરગિરિ નામ ધરાય. ૧૨
 ભરતાદિ ચૌદ ક્ષેત્રમાં, એ સમે તીરથ ન એક;
 તિણે સુરગિરિ નામે નમું, જિહાં સુરવાસ અનેક. ૧૩
 સિદ્ધાંત.....[૫]

ઐશી યોજન પૃથુલ ઇં, ઉચપણે ઇચ્વીશ;
મહિમાએ મોટા ગિરિ, મહાગિરિ નામ નમીશ. ૧૪
સિદ્ધાંત.....[૬]

ગણધર ગુણવંતા મુનિ, વિશ્વમાંહે વંદનીક;
જેહવે તોહવે સંયમી, એ તીર્થ પૂજનીક. ૧૫
વિપ્રલોક વિષધર સમા, દુઃખિયા ભૂતલ માન;
દ્રવ્યસિંગી કણ ક્ષેત્ર સમ, મુનિવર છીપ સમાન. ૧૬
શ્રાવક મેધ સમા કલ્યા, કરતાં પુણ્યનું કામ;
પુણ્યની રાશિ વધે ધણી, તિણે પુણ્યરાશિ નામ. ૧૭
સિદ્ધાંત.....[૭]

સંયમધર મુનિવર ધણા, તપ તપતા ઝોક ધ્યાન;
કર્મ વિયોગે પામિયા, કેવલ લક્ષ્મી નિધાન. ૧૮
લાખ એકાણું શિવ વર્યા, નારદશું અણુગાર;
નામ નમો તિણે આકમું, શ્રીપદગિરિ નિરધાર. ૧૯
સિદ્ધાંત.....[૮]

શ્રી સીમંધર સ્વામીએ, એ ગિરિ મહિમા વિલાસ;
ઇંદ્રની આગે વરણુઓ, તિણે એ ઇંદ્રપ્રકાશ. ૨૦
સિદ્ધાંત.....[૯]

દશકોટી અણ્ણપ્રતધરા, ભક્તે જમાડે સાર;
 જૈન તીરથ યાત્રા કરે, લાભતણેા નહિ પાર. ૨૧
 તેહ થકી સિદ્ધાચલે, એક મુનિને દાન;
 દેતાં લાભ ઘણેા હુવે, મહાતીરથ અભિધાન. ૨૨
 સિદ્ધાં.....[૧૦]

પ્રાચે એ ગિરિ શાશ્વતો, રહેશે કાલ અનંત;
 શત્રુંજયમહાતમ સુણી, નમે શાશ્વતગિરિ મંત. ૨૩
 સિદ્ધાં.....[૧૧]

ગૌ નારી બાલક મુનિ, ચઉ હત્યા કરનાર;
 યાત્રા કરતાં કાર્તિકી, ન રહે પાપ લગાર. ૨૪
 જે પરદારા લંપટી, ચોરીના કરનાર;
 દેવદ્રવ્ય ગુરુદ્રવ્યના, જે વલી ચોરણુદાર. ૨૫
 ચૈત્રી કાર્તિકી પૂનમે, કરે યાત્રા ઈણે ઠામ;
 તપ તપતાં પાતિક ગલે, તિણે દૃઢશક્તિ નામ. ૨૬
 સિદ્ધાં.....[૧૨]

ભવભય પામી નીકલ્યા, થાવન્યાસુત જેહ;
 સહસ મુનિશું શિવ વર્ચા, મુક્તિનિલયગિરિ તેહ. ૨૭
 સિદ્ધાં.....[૧૩]

ચંદ્રા સૂરજ ગિરિ જણા, ઉભા ઈણે ગિરિ શૃંગ;
વધાવિયો વરણવ કરી, પુષ્પદંતગિરિ રંગ. ૨૮

સિદ્ધાંત.....[૧૪]

કર્મ કલણ ભવજલ તણ, ઠંડાં પામ્યા શિવ સદ્ગ;
પ્રાણી પદ્મ નિરંજની, વંદો ગિરિ મહાપદ્મ. ૨૯

સિદ્ધાંત.....[૧૫]

શિવવદ્ધ વિવાહ ઉત્સવ, મંડપ રચિયો સાર;
મુનિવર વર બેઠક ભણી, પૃથ્વીપીઠ મનોહાર. ૩૦

સિદ્ધાંત.....[૧૬]

શ્રી સુભદ્રગિરિ નમો, ભદ્ર તે મંગલ રૂપ;
જલ તર રજ ગિરિવરતણી, શિષ ચઢાવે ભૂપ. ૩૧

સિદ્ધાંત.....[૧૭]

વિદ્યાધર સુર અપચ્છરા, નદી શેત્રુંજી વિલાસ;
કરતા હરતા પાપને, ભજ્યે ભવી કૈલાસ. ૩૨

સિદ્ધાંત.....[૧૮]

બીજ નિર્વાણી પ્રભુ, ગર્ભ ચોવીશી મઝાર;
તસ ગણધર મુનિમાં વડા, નામે કદંબ અણુગાર. ૩૩

પ્રભુ વચ્ચે અણસણ કરી, મુક્તિપુરીમાં વાસ;
નામે કદંબગિરિ નમો, તો હોય લીલ વિલાસ. ૩૪

સિદ્ધાંત.....[૧૯]

પાતાલે જસ મૂલ છે, ઉજ્જવલગિરિનું સાર;
ત્રિકરણ યોગે વંદતા, અદ્ય હોએ મંસાર. ૩૫

સિદ્ધાંત.....[૨૦]

તન મન ધન સુત વલ્લભા, સ્વર્ગાદિક સુખભોગ;
જે વંદે તેં મંપજે, શિવરમણી મંયોગ. ૩૬

વિમલાચલ પરમેષ્ઠિનું, ધ્યાન ધરે ખટમાસ;
તેજ અપૂરવ વિસ્તરે, પૂગે સન્નલી આશ. ૩૭

ત્રીજે ભવ સિદ્ધિ લહે, એ પણ પ્રાયિક વાચ;
ઉદ્ઘુટા પરિણામથી, અંતરમુહૂરત સાચ. ૩૮

સર્વકામદાયક નમો, નામ કરી ઓળખાણ;
શ્રી શુભ વીરવિજય પ્રભુ, નમતાં કોડ કલ્યાણ. ૩૯

સિદ્ધાંત.....[૨૧]

આઠમે વિભાગ સમાપ્ત.

